

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ Σάββατο 29 - Κυριακή 30 Ιουνίου 2013

Οι Δωδεκανήσιοι της Αμερικής και τα Δωδεκάνησα

Δωδεκάνησα: Σύμη

Γνήσια Γεύση από Ελλάδα

Παράδοση, σύγχρονες τεχνικές επεξεργασίας, ανώτερη ποιότητα

Krinos Foods, LLC., 47-00 Northern Blvd. LIC, NY 11101 • www.krinos.com

Γέφυρα επικοινωνίας με τις ιδιαίτερες πατρίδες

Κάθε χρόνο τη θερινή περίοδο ο «Εθνικός Κήρυκας» αφιερώνει σημαντικό μέρος της ύλης του «Περιοδικού» για την προβολή του πολιτισμού, των παραδόσεων, των αξιοθέατων και των συγκριτικών πλεονεκτημάτων των διαφόρων γεωγραφικών διαμερισμάτων της Ελλάδας και της Κύπρου. Αυτό συν τοις άλλοις στόχευε και στην προβολή των τουριστικών προϊόντων και προορισμών της γενέτειρας και στην προσέλκυση του ενδιαφέροντος της νέας γενιάς και στην αναζωογόνηση των δεσμών.

Αυτό το καλοκαίρι η Διεύθυνση της εφημερίδας αποφάσισε να προβεί σε μια καινοτομία και γι' αυτό όλα τα «Περιοδικά» του καλοκαιριού, ξεκινώντας από το ανά χειράς μέχρι και την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου, θα είναι αφιερωμένα σε ένα ξεχωριστό διαμέρισμα και στην προσφορά των αντίστοιχων οργανωμένων φορέων τόσο στην Ομογένεια, όσο και στη γενέτειρα.

Στόχος του -όπως θα αντιληφθείτε μελετώντας το ανά χειράς αφιέρωμα στους Δωδεκανήσιους της Αμερικής και στα Δωδεκάνησα- είναι να καταγράψει την πολυδιάστατη και αέναη προσφορά τους στις δύο ακτές του Ατλαντικού, τους προβληματισμούς και τις αγωνίες τους για το μέλλον των φορέων και κατ' επέκταση της Ομογένειας και να προβάλει τον τουρισμό και τον πολιτισμό των Δωδεκανήσων.

Η επιτυχία αυτού του αφιερώματος οφείλεται στην ενθουσιώδη αποδοχή της ιδέας από τον πρόεδρο της Δωδεκανησιακής Ομοσπονδίας Γιώργο Ανδριώτη και στην άμεση ανταπόκριση των ηγετών των συλλόγων μελών της Ομοσπονδίας, οι οποίοι αφιέρωσαν περισσότερες από τέσσερις ώρες και μίλησαν για τα επιτεύγματα και την ιστορία των φορέων που εκπροσωπούσαν.

Θα ακολουθήσουν τα αφιερώματα για τη Μακεδονία (6-7 Ιουλίου), για τη Χίο (3-14 Ιουλίου), για την Κύπρο (20-21 Ιουλίου), για τη Ρούμελη (27-28 Ιουλίου), για την Κρήτη (3-4 Αυγούστου), για τις Κυκλάδες (10-11 Αυγούστου), για την Πελοπόννησο (17-18 Αυγούστου), για τα Επτάνησα (24-25 Αυγούστου), για την Κωνσταντινούπολη (31 Αυγούστου – 1 Σεπτεμβρίου) και για την Καστοριά (7-8 Σεπτεμβρίου).

Καλή ανάγνωση
periodiko@ekirikas.com

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΑΦΙΕΡΩΜΑ <i>Διαχρονική και αδιάλειπτη η προσφορά των Δωδεκανησίων στην Ομογένεια και στη γενέτειρα</i>	Σελίδα 3
<i>Φωτογραφικές αναμνήσεις από τους Δωδεκανήσιους της Αμερικής</i>	Σελίδα 10
<i>Φωτογραφικές αναμνήσεις από την Ομοσπονδία</i>	Σελίδα 12
<i>Δωδεκάνησα: Τα... μαργαριτάρια του Αιγαίου</i>	Σελίδα 13
<i>Ρόδος: Η αρχόντισσα της Δωδεκανήσου</i>	Σελίδα 14
<i>Κάσος: Πλούσια σε φυσική ομορφιά</i>	Σελίδα 20
<i>Κάλυμνος: Το αυθεντικό νησί των σφουγγαράδων</i>	Σελίδα 22
<i>Σύμη: Ομορφη σα βενετσιάνα</i>	
<i>Χάλκη: Το νησί των Τιτάνων</i>	Σελίδα 24
<i>Λειψοί: Η ελληνική Πολυνησία</i>	Σελίδα 25
<i>Τήλος: «Αστέρι που προτίμησε τη Θάλασσα»</i>	Σελίδα 26
<i>Κως, το νησί του Ιπποκράτη</i>	Σελίδα 28
<i>Αστυπάλαια: Το νησί του ψαριού</i>	Σελίδα 29
<i>Καστελόριζο: Εχασε τον κόσμο του, κράτησε την ομορφιά του</i>	Σελίδα 30
<i>Λέρος: «Όσοι τη γνωρίσουν δεν την ξεχνούν ποτέ»</i>	Σελίδα 32
<i>Νίσυρος: Το «υπαίθριο γεωλογικό μουσείο»</i>	Σελίδα 34
<i>Κάρπαθος: Διαμάντι των Δωδεκανήσων</i>	Σελίδα 36
<i>Πάτμος: «Μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς» το νησί της Αποκάλυψης</i>	Σελίδα 38

το βιβλίοείναι φίλος

(718) 784-5255

Διαχρονική και αδιάλειπτη η προσφορά των Δωδεκανησίων στην Ομογένεια και στη γενέτειρα

Αισιόδοξοι για το μέλλον των εθνικοτοπικών συλλόγων
οι πρόεδροι και τα άλλα στελέχη των δωδεκανησιακών
σωματείων και της ίδιας της Ομοσπονδίας

Του Δημήτρη Τσάκα

Οι Δωδεκανησιακοί Σύλλογοι και Αδελφότητες, καθώς επίσης και η ίδια η Δωδεκανησιακή Ομοσπονδία Αμερικής και Καναδά έχουν προσφέρει πολλά στα μέλη τους και στην Ομογένεια. Εξίσου σημαντική είναι και η προσφορά τους στα Δωδεκάνησα. Η συλλογική προσφορά είναι πολυδιάστατη, αδιάλειπτη και έχει την αφετηρία της στις αρχές του περασμένου αιώνα και συγκεκριμένα πριν από 110 χρόνια που ιδρύθηκε ο σύλλογος των Νισυρίων.

Η προσφορά τους στη γενέτειρα και ειδικά ο αγώνας της Ομογένειας για την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου δεν διδάσκεται στις νεότερες γενιές και τα αχνάρια αυτής της προσφοράς χάνονται στο διάβα του χρόνου.

Ο «Εθνικός Κήρυκας» αποφάσισε να αφιερώσει το ανά χείρας «Περιοδικό» στους Δωδεκανήσιους της Αμερικής και στα Δωδεκάνησα, αφενός μεν για να καταγράψει την προσφορά τους, τους προβληματισμούς και τις αγωνίες τους για το μέλλον, αφετέρου δε να προβάλλει τον τουρισμό και τον πολιτισμό των Δωδεκανήσων.

Πρόκειται για ένα δύσκολο εγχείρημα διότι κάθε ένας από τους Συλλόγους, είτε και η ίδια η Ομοσπονδία τους, δικαιούνται ειδικά αφιερώματα.

Όταν προτείναμε στον πρόεδρο της Δωδεκανησιακής Ομοσπονδίας Γιώργο Ανδριώτη την ιδέα αυτού του αφιερώματος την αποδέχτηκε με ενθουσιασμό και επειδή ανήκει στο «εμείς» που λέει και ο Μακρυγιάννης πρότεινε να διευρύνουμε τον κύκλο και να συμμετάσχουν οι πρόεδροι, είτε οι εκπρόσωποι όλων των συλλόγων, προκειμένου να δοθεί η ευκαιρία σε όλους να προβάλλουν το έργο τους.

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε το βράδυ της Κυριακής στο Νισυριακό Σπίτι στην Αισόρεια και ξεπέρασε τα όρια μιας τυπικής συνέντευξης. Διήρκεσε τέσσερις περίπου ώρες και απέκτησε έντονο διδακτικό χαρακτήρα για τους ίδιους, αλλά και για τον γράφοντα, διότι μάθαμε πολλές αγνώστες για το ευρύτερο κοινό πτυχές της προσφοράς των οργανωμένων φορέων στα Δωδεκάνησα.

Όλοι οι ηγέτες των Δωδεκανησιακών Σωματείων είναι αισιόδοξοι για το μέλλον, διότι έχουν καταφέρει να κρατήσουν κοντά τη νέα γενιά και να την προετοιμάσουν να παραλάβει

τη σκυτάλη. Οι Σύλλογοι Πατμίων, Συμίων και Τηλίων έχουν ήδη παραδώσει τη σκυτάλη στα εδώ γεννημένα παιδιά τους, τα οποία όπως αποδεικνύεται και από τις δηλώσεις τους είναι εξίσου αισιόδοξα για το μέλλον των συλλόγων και υπερήφανοι για την καταγωγή τους και τα νησιά τους.

Μερικοί από τους προέδρους επέστρεψαν από τις εκδρομές, ενώ ο πρόεδρος των Νισυρίων Γιάννης Κωνσταντινίδης ήρθε με καθυστέρηση διότι ήταν στην εκδρομή της Νισυριακής Νεολαίας στο πιο απόμακρο σημείο του Λονγκ Άιλαντ και τόνισαν ότι η αυξημένη συμμετοχή τονώνει το ηθικό τους, αλλά αυξάνει τις υποχρεώσεις τους και συνάμα πολλα-

Ο πρόεδρος
της Δωδεκανησιακής
Ομοσπονδίας
Γιώργος Ανδριώτης

πλασιάζει την αισιοδοξία τους για το μέλλον.

Δωδεκανησιακή Ομοσπονδία Αμερικής και Καναδά

Ο πρόεδρος της Δωδεκανησιακής Ομοσπονδίας Γιώργος Ανδριώτης επεσήμανε: «Από τότε που ανέλαβα την προεδρία της Ομοσπονδίας έδειξαν όλοι - κάθε ένας περισσότερο από τον άλλο - πόσο καλοί πατριώτες είναι, πόσο ένθερμοι υποστηρικτές του κοινού σκοπού της προώθησης του Ελληνισμού και των ιδεωδών μας είναι. Αυτό μου δίνει κουράγιο να συνεχίσουμε όλοι μαζί και να ανοίξουμε καινούργιους ορίζοντες. Η Ομοσπονδία προσπαθεί να διοργανώσει εκδηλώσεις που προάγουν τον Ελληνισμό στο πολιτιστικό και μορφωτικό επίπεδο».

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΑΜΕΣΟΣ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Η ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

συμμετέχει αυθόρμητα και ολόθερμα στην προώθηση και προβολή του πλούτου της ομορφιάς των νησιών μας και της καταγραφής της Συλλογικής μας ζωής στο χώρο μας.

Είναι όντως η φύση μας και η ιστορία μας στοιχεία σπουδαία και μοναδικά που μας επιβάλλουν εγρήγορση και δυναμική δράση για τη διατήρηση του Ελληνικού πολιτισμού μας, των παραδόσεων και της γλώσσας μας.

Στον Αμερικανικό φιλόξενο και δημοκρατικό χώρο που έχουμε το προτέρημα να ζούμε και να λειτουργούμε είναι δεκτή και καλοδεχούμενη όχι μόνο η χρήση αλλά και αυτή η ίδια διδασκαλία της κάθε γλώσσας και του κάθε πολιτισμού γι' αυτό οι πρώτοι μετανάστες μας δημιουργήσαν Ελληνικές εκκλησίες και Ελληνικά σχολεία. Στις μέρες μας όμως φθίνουν οι εκκλησίες μας και τα σχολεία μας κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Τα τελευταία δύο χρόνια μονάχα, έκλεισαν τέσσερα Ελληνικά Σχολεία.

Ανεξήγητα και ανεπίτρεπτα φαινόμενα με αποκορύφωμα την υποστολή της Ελληνικής σημαίας από εκκλησίες μας που έφτιαξαν με αγώνα και στερήσεις οι πρωτοπόροι μετανάστες μας.

Σε πρώτη φάση, εκφράζουμε επίσημα ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΑΣ και εγκαλούμε τους υπαίτιους να συμμορφωθούν.

Κανείς κληρικός ή λαϊκός δεν έχει το δικαίωμα να υποσκάπτει τα πιστεύω μας στις ακατάλυτες πολιτισμικές μας καταβολές και στις αταλάντευτες αρχές που πρέπει να διέπουν τις Ελληνικές Ορθόδοξες Εκκλησίες μας.

Ευθαρσώς δηλώνουμε ότι δεν πρέπει και δεν μπορεί να συνεχιστούν οι αλλοπρόσαλλοι και καταστρεπτικοί αυτοί τακτικισμοί, από όπου και εάν προέρχονται.

Εκ μέρους όλων των αντιπροσώπων
των Δωδεκανησιακών Συλλόγων
καί ολόκληρου του Διοικ. Συμβουλίου
της Δωδεκανησιακής Ομοσπονδίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ

Διαχρονική και αδιάλειπτη η προσφορά των Δωδεκανησίων

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Ερωτηθείς για την ιστορία της Ομοσπονδίας, είπε: «Η Ομοσπονδία ιδρύθηκε το 1950, αλλά εγώ θεωρώ ως ιδρυτική περίοδο το 1934 όταν ο Μανώλης Αθανασιάδης, ο Νίκος Μανούσης και ο Δημήτρης Στρίκης δημιούργησαν τη Δωδεκανησιακή Νεολαία της Αμερικής που είχε στόχο να ηγηθεί πολυμέτωπου αγώνα για να προωθήσει το θέμα της απελευθέρωσης των νησιών μας. Οι ηγέτες αυτοί πράγματι δούλεψαν σκληρά και χρησιμοποίησαν όλες τις πηγές που διέθετε ο χώρος μας εδώ στη Νέα Υόρκη, διότι είχαν ήδη δημιουργηθεί πολλοί σύλλογοι οι οποίοι έκαναν έργο μοναδικό και κατάφεραν να περάσουν το μήνυμά». Στην πορεία, το 1940 όταν η Ιταλία επιτέθηκε στην Ελλάδα οι Δωδεκανήσιοι είδαν την ανάγκη να επεκταθεί ο φορέας με άλλη μορφή και ίδρυσαν το Εθνικό Δωδεκανησιακό Συμβούλιο με συμμετοχή πολλών ανθρώπων και έδωσαν την αρχηγία στον γιατρό Νίκο Μαυρή, ο οποίος είχε γνωριμίες στην Ουάσιγκτον και προώθησε το θέμα με επαφές στο υπουργείο Εξωτερικών με ψηφίσματα, με συνέδρια και το θέμα έφτασε στα Ηνωμένα Έθνη. Όταν έγινε η Ενσωμάτωση το 1948 αναγνωρίστηκε ο ρόλος της Δωδεκανησιακής Νεολαίας και του Εθνικού Δωδεκανησιακού Συμβουλίου και ο Μαυρή διορίστηκε ο πρώτος πολιτικός διοικητής των Δωδεκανήσων και εκλέχτηκε βουλευτής στο Κοινοβούλιο της Ελλάδας. Μετά την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου οι ανάγκες ήταν διαφορετικές και έτσι οργανώθηκε η Δωδεκανησιακή Ομοσπονδία στην οποία συμμετείχαν αντιπρόσωποι όλων των συλλόγων. Πρώτος πρόεδρος ήταν ο Κωνσταντίνος Νικολής, ένας ομογενής ο οποίος είχε ραδιόφωνο και άρχισε να επιδίδεται η Ομοσπονδία σε πατριωτικούς και κοινωφελείς σκοπούς. Κύριο χαρακτηριστικό της δραστηριότητας ήταν ο εορτασμός της Ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στις 7 του Μάρτη, πράγμα που συνεχίζεται μέχρι σήμερα, με πανηγυρικό εορτασμό. Παλαιότερα γίνονταν και μια μεγάλη χοροεπιδείξις, όπου γίνονταν και τα καλλιστεία. Στην πορεία άλλαξαν οι προτεραιότητες και η Ομοσπονδία επιδόθηκε στον αγώνα για την προώθηση των εθνικών μας θεμάτων κυρίως του Κυπριακού και του Μακεδονικού και συμμετείχαμε στις πορείες στην Ουάσιγκτον. Σήμερα φτάσαμε στο σημείο που δίδουμε έμφαση μεγαλύτερη στη διατήρηση των παραδόσεων και του πολιτισμού μας και στην καλλιέργεια της ελληνικής συνειδήσεως. «Γι' αυτό στο σύντομο διάστημα της δικής μου προεδρίας κάναμε διάφορες διαλέξεις με κύριο στόχο τα Ελληνικά Γράμματα, βοηθήσαμε στο έργο που κάνει η Ελληνική Εταιρεία 'Παιδεία' και ο Ρόδιος πρόεδρος της, Ηλίας Τομάζος, στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Ροντ Αϊλαντ. Κάναμε διαλέξεις για την επέτειο του 'Όχι', για τις αμερικανικές εκλογές, διάλεξη για τον ρόλο της Δωδεκανήσιας Γυναίκας με την καθηγήτρια Σοφία Χατζηδημητρίου και άλλες εκδηλώσεις», είπε. Αναφερόμενος στις πρόσφατες εκδηλώσεις, τόνισε: «Στις φετινές εκδηλώσεις δώσαμε βήμα στους δικούς μας ανθρώπους παρά στους Έλληνες πολιτικούς οι οποίοι δεν έχουν τίποτε παραπάνω να προσφέρουν από μια ξύλινη γλώσσα, που δεν μας έφερε κανένα αποτέλεσμα. Η Ομογένεια έχει δικές της δυνάμεις τις οποίες οφείλουμε να αξιοποιήσουμε και να συνεργαστούμε μαζί τους». «Εμένα προσωπικά σαν πρόεδρο με προβληματίζει ο διφορούμενος ρόλος ηγετικών ομάδων της Ομογένειας που όχι μόνο δεν προωθούν τον Ελληνισμό σωστά, αλλά ορισμένες φορές αντιμάχονται των συμφερόντων του Ελληνισμού. Και το τελευταίο περιστατικό με την υποστολή της ελληνικής σημαίας στον Καθεδρικό Ναό του Μανχάταν με προβληματίζει. Πρόκειται για την εκκλησία που έφτιαξαν με κόπο και μόχθο οι ομογενείς γιατί ήθελαν να προωθήσουν την Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό. Και όταν βλέπεις να παραμελούν τα βασικά στοιχεία του Ελληνισμού, τότε προβληματίζεσαι», είπε. «Πρέπει να ξεκινήσουμε μια εκστρατεία υποστήριξης των συμβόλων του Ελληνισμού. Πρέπει να απομονώσουμε τις Κασσάνδρες που λένε

Θερμά Συγχαρητήρια
στον «Εθνικό Κήρυκα»
για την πρωτοβουλία του
να τιμήσει τα Δωδεκάνησά μας.

Με αισθήματα υπερηφάνειας,
Σταμάτης και Χριστίνα Καραθωμά

DITMARS CLEANERS
21-79 Steinway Street, Astoria, N.Y 11105
Tel: 718 204 2795

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

Δώδεκα διαμαντόπετρες στην άκρη του Αιγαίου.
Η κάθε μια με τη δική της ομορφιά και το δικό της χρώμα.
Καύχημα των απανταχού ευρισκομένων Δωδεκανησίων,
που αδελφωμένοι μεταξύ τους, στέκονται στις επάλξεις ενάντια
σε κάθε ξένη επιβουλή και συμπαρίστανται σε κάθε ενέργεια
για ειρήνη και πρόοδο των νησιών τους.

ΝΙΚΟΣ Κ. ΣΦΑΚΙΑΝΟΣ και η Οικογένειά του
Με καταγωγή από τη Νίσυρο της Δωδεκανήσου,
που με τη φιλοξενία των κατοίκων της, τις ιδιαιτερότητες
και τα ενδιαφέροντά της, έγινε πασίγνωστη
και πόλος έλξης κάθε επισκέπτη.

Ευχαριστούμε και συγχαίρουμε τον «Εθνικό Κήρυκα»
για την προβολή των νησιών μας.

Tiles By Kia

35-53 Steinway Street, LIC, NY 11101
Tel.: (718) 406-9815 • Fax: (718) 406-9816
E-mail: Tilesbykia@gmail.com • Facebook: Tilesbykia@gmail.com

Tiles By Kia II

36-30 Bell Boulevard, Bayside, NY 11361
Tel.: (718) 281-2000 • Fax: (718) 281-2007

Το αφιέρωμα του «Εθνικού Κήρυκα» στα όμορφα Δωδεκάνησα είναι κέντρισμα νόστου και αγάπης για όλους εμάς που έλκουμε την καταγωγή μας από αυτά και στα οποία διαρκώς τρέχει η ψυχή και η σκέψη μας.

Η ιδιαίτερη μας πατρίδα, η Κάλυμνος, είναι νησί με ιστορία της θάλασσας και του βυθού, γνωστό ανά τα πέρατα της Γης ως το πρώτο στον Κόσμο νησί των σφουγγαράδων. Ένα επάγγελμα που χάνεται στα βάθη των αιώνων της Ιστορίας και το οποίο εξακολουθεί να είναι σφριγηλό μέχρι τις μέρες μας.

Η Κάλυμνος συνθέτει την αδαμάντινη αλυσίδα της Δωδεκανήσου. Το κάθε νησί της οποίας είναι μια ξεχωριστή μορφή, μια ξεχωριστή ιστορία, μια ξεχωριστή παράδοση και ένας ξεχωριστός πλούτος.

Συγχαίρουμε τον «Εθνικό Κήρυκα» γι' αυτή την πρωτοβουλία της έμπρακτης θύμησης και προβολής της αγαπημένης μας πατρίδας.

Μιχάλης, Νικήτας, Κία

UNIVERSITY ORTHOPEDICS
OF NEW YORK, PLLC

Με ιδιαίτερη υπερηφάνεια
συμμετέχουμε στο αφιέρωμα για τα Δωδεκάνησα
και στην αγαπημένη μας πατρίδα τη Νίσυρο.

Ευχαριστούμε τον «Εθνικό Κήρυκα»
και επιβραβεύουμε την πρωτοβουλία του

STEVEN J. TOULIOPOULOS, M.D.
ORTHOPEDIC SURGEON/SPORTS MEDICINE
BOARD CERTIFIED

CHARLES A. DEMARCO, M.D.
ORTHOPEDIC SURGEON/SPORTS MEDICINE
BOARD CERTIFIED

BARRY M. KATZMAN, M.D.
ORTHOPEDIC SURGEON
HAND/MICROVASCULAR SURGERY
SPORTS MEDICINE

HOWARD V. KATZ, M.D.
ORTHOPEDIC SURGEON
BOARD CERTIFIED

ERICA PAPATHOMAS, D.P.M.
PODIATRY, BOARD ELIGIBLE

KIOOMARS MOOSAZADEH, M.D.
PHYSICAL MEDICINE & REHABILITATION
BOARD CERTIFIED

JOHN S. VLATTAS, M.D.
PHYSICAL MEDICINE & REHABILITATION
BOARD CERTIFIED

ANDREW M. CRUZ, RPA-C
PHYSICIAN ASSISTANT

TERRY Y. LIN, RPA-C
PHYSICIAN ASSISTANT

Astoria
23-18 31st Street, Suite 210,
Astoria, NY 11105
Tel.: (718)-777-1885
Fax: (718)-777-9613

Bronx
3225 Westchester Ave.,
Bronx, NY 10461
Tel.: (718)-777-1885
Fax: (718)-777-9613

Manhattan
155 Fifth Avenue, 2nd floor,
New York, NY 10010
Tel.: (212)-924-6644
Fax: (212)-924-9442

Η Αλεξάνδρα Καβουνίδη,
πρόεδρος του Συλλόγου Τηλών
Αμερικής «Η πρόοδος»

Ο Αλεξ Κωνσταντόπες,
ο νέος πρόεδρος
των Συμίων της Αμερικής.

ότι τέλειωσε η περίοδος των συλλόγων γιατί αυτό θα είναι καταστρεπτικό. Ευτυχώς που υπάρχουν οι Σύλλογοι, τα ελληνόφωνα μέσα και άνθρωποι που έχουν αφιερώσει όλο τους το είναι να κρατήσουμε τα ιερά και τα όσια του Ελληνισμού. Το δυναμικό υπάρχει και είναι χρέος δικό μας να βοηθήσουμε τους συλλόγους και να προωθήσουμε τις ιδέες και τα ιδεώδη που ταχτήκαμε να εξυπηρετήσουμε», συμπλήρωσε.

Ερωτηθείς για τις ανεξάντλητες δυνάμεις του Ελληνισμού, ο κ. Ανδριώτης τόνισε: «Αυτή η συζήτηση που κάνουμε μαζί απόψε ήρθε να αποδείξει ότι υπάρχει η διάθεση προσφοράς. Τα ανοίγματα που κάναμε τους τελευταίους μήνες για συνεργασία με άλλους φορείς απέδειξαν ότι υπάρχει από πολλούς φορείς η διάθεση αγαστής συνεργασίας και ανάληψης κοινών πρωτοβουλιών. Είμαι βέβαιος ότι υπάρχουν προοπτικές και καλές πιθανότητες για συνέχεια».

Όσον αφορά την αναγνώριση της προσφοράς των Δωδεκανησίων της Αμερικής στην Ενσωμάτωση, υπο-

γράμμισε ότι «δεν έχει εκτιμηθεί και δεν έχει αναγνωριστεί όσο έπρεπε».

«Είναι χιλιοειπωμένο το παράπονο αυτό. Φταίει μόνο εκείνοι, ή φταίμε και εμείς;», διερωτήθηκε ο κ. Ανδριώτης.

«Ίσως σήμερα με την τεχνολογία να είναι πολύ πιο εφικτό να καταγράψουμε αυτά τα πράγματα», κατέληξε.

Σύλλογος Τηλών Αμερικής «Η Πρόοδος»

Η Αλεξάνδρα Καβουνίδη, πρόεδρος του Συλλόγου Τηλών Αμερικής «Η πρόοδος» ανέφερε ότι ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 1910 και έχει στο ενεργητικό του προσφορά 103 ετών.

«Ο παππούς μου ήταν ηγέτης του Συλλόγου και εγώ γεννήθηκα εδώ, μεγάλωσα στον Σύλλογο στη Νεολαία και θεωρώ ιδιαίτερη τιμή το γεγονός ότι μου εμπιστεύτηκαν την προεδρία», είπε.

Ερωτηθείσα αν ήταν εύκολο να εμπιστευτούν μια Ελληνοαμερικανίδα, επεσήμανε ότι και παλαιότερα υπήρχαν γυναίκες πρόεδροι, όπως η Κατίνα Μαυρομυχάλη, αλλά η ίδια είναι η πρώτη Ελληνοαμερικανίδα που της εμπιστεύτηκαν την προεδρία.

«Με πρότειναν γιατί δούλευα σκληρά για τον Σύλλογο και αυτό ποιεί ιδιαίτερη τιμή για μένα. Ο Σύλλογός μας έχει διακόσια μέλη, ενώ η κοινωνική του δράση και η προσφορά στην Τήλο είναι τεράστια. Περιττό να αναφέρω ότι το σχολείο, το ιατρείο και τον ξενώνα της Τήλου τα έχτισαν η Τήλιοι της Αμερικής. Και όχι μόνο τα έχτισαν, αλλά και τα συντηρούσαν. Πρόσφατα στείλαμε χρήματα για την τοποθέτηση κλιματιστικών μηχανημάτων στο σχολείο», πρόσθεσε.

Αναφερόμενη στο συμβούλιο, τόνισε ότι οι περισσότεροι στο συμβούλιο είναι νέοι.

«Εμείς έχουμε ένα ταμείο το οποίο μας παρέχει τη δυνατότητα να αναπτύσουμε φιλανθρωπικό έργο και να βοηθήσουμε τη γενέτειρα. Πρόσφατα δωρίσαμε για την ανέγερση του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Ροντ Αϊλαντ, στην ιερή μονή του Αγίου Παντελεήμονα», πρόσθεσε.

Ερωτηθείσα για τη νέα γενιά, είπε: «Η νέα γενιά πηγαίνει στην Τήλο. Της Νεολαίας της αρέσει η Τήλος όταν είναι όλα τα ελληνοαμερικανικά. Τα παιδιά μου, ο Νίκος 22 ετών και ο Θανάσης 19, λατρεύουν την Τήλο. Αν έλεγες στον Νίκο μετακόμισε στην Τήλο θα πήγαινε. Και τα δυο μου τα παιδιά λατρεύουν τα νησιά. Αν και έχουν πάει στο Καρπενήσι, στη γενέτειρα των γονέων μου, εν τούτοις τους αρέσουν περισσότερο τα νησιά. Ομιλούν άπταιστα τα Ελληνικά και τα έμαθαν από τους παππούδες. Αυτό οφείλεται στο Ελληνικό Απογευματινό Σχολείο του Φλάσινγκ και στις συχνές επισκέψεις στην Ελλάδα».

Ερωτηθείσα τι προσφέρει η Τήλος στους επισκέπτες, απάντησε ότι έχει πολλά και ανέφερε «το πανέμορφο μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα,

το οποίο βρίσκεται στην κορυφή του βουνού και έχει κρυστάλλινο νερό. Έχουν φτιάξει δεξαμενή και σε εντυπωσιάζουν τα πλατάνια γύρω από το μοναστήρι».

Παράλληλα εξήρε το έργο του αείμνηστου δημάρχου της Τήλου, Τάσου Αλμπέρη, και τόνισε ότι έχει προσφέρει πολλά στο νησί.

Ερωτηθείσα για τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης, είπε ότι «έχει επηρεάσει και μάλιστα έχει συρρικνώσει την τουριστική σεζόν».

Όσον αφορά την ακρίβεια, επεσήμανε ότι η Τήλος είναι τόσο ακριβός προορισμός όσο είναι και κάθε άλλος προορισμός της γενέτειρας.

Σύλλογος Συμίων Αμερικής

Ο Αλεξ Κωνσταντόπες, ο νέος πρόεδρος των Συμίων της Αμερικής, είναι δικηγόρος στο επάγγελμα. Ερωτηθείς

Συνέχεια στη σελίδα 6

Καλή η πρωτοβουλία του «Εθνικού Κήρυκα» να προβάλλει τα Δωδεκάνησα και μαζί το ιερό νησί της Πάτμου, τον τόπο της καταγωγής μου, σε ειδικό αφιέρωμα.

12 πανέμορφα νησιά με Ιστορία και Πολιτισμό αλλά και ανθρώπους άξιους και προκομμένους με αγάπη και προσφορά στον τόπο της καταγωγής τους.

Αγάπη και νόστος για το νησί μου οδήγησαν και εμένα στην ίδρυση του Συλλόγου των Πατρίων «Ξάνθος ο Φιλικός» το 1972 τον οποίο υπηρέτησα από τη θέση του Προέδρου.

Αγάπη και ανάγκη προσφοράς στα Δωδεκάνησα με οδήγησαν να υπηρετήσω τη Δωδεκανησιακή Ομοσπονδία πολλά χρόνια ως Ταμίας, Αντιπρόεδρος και Πρόεδρος.

Εύχομαι σε όλα τα Δωδεκανησιακά Σωματεία να συνεχίσουν τον αγώνα τους για τη διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και τη μεταλαμπάδευσή της στις νέες γενιές των Ελληνοαμερικανών.

ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΤΗΛΙΑΚΟΣ

Πρώην Πρόεδρος και Ιδρυτής του Συλλόγου Πατρίων «Ξάνθος ο Φιλικός»
Πρώην Πρόεδρος Δωδεκανησιακής Ομοσπονδίας Αμερικής

Στους συμπατριώτες Δωδεκανησίου ευχόμαστε Καλό Καλοκαίρι

WASSERMAN & CONSTANTOPES, LLC

ALEX CONSTANTOPES, ESQ.

YOUR REAL ESTATE PROFESSIONALS

Tel.: (718) 204-9681, Fax: (718) 204-8550
aconstantopes@wcsfirm.com

New Jersey
1011 Bloomfield Ave 48-02
Suite 2B
West Caldwell, NJ 07006

Queens
48-02 25th Avenue
Suite #311B
Astoria, NY 11103

Διαχρονική και αδιάλειπτη η προσφορά των Δωδεκανησίων

Συνέχεια από τη σελίδα 5

για τον σύλλογο επεσήμανε ότι ο Συμιακός Σύλλογος υπήρχε από το 1929. Σήμερα αριθμεί περισσότερες από εβδομήντα οικογένειες.

Αναφερόμενος στα επαγγέλματα των Συμίων είπε: «Έχουμε πολλούς επιχειρηματίες όπως τον Μερκούριο Αγγελιάδη, τον Γιάννη Νικολή, τον Κυριάκο Κωνσταντόπε και την Αλεξία Πολίτη. Έχουμε πολλούς και καλούς εργολάβους».

Οι πρώτοι μετανάστες από τη Σύμη ήρθαν στην Αμερική πολύ πριν τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και άρχισαν να εγκαθίστανται στο Νότιο Μανχάταν. Αρχισαν από πατάδες στα εστιατόρια και προόδευσαν. Τα παιδιά και τα εγγόνια τους είναι εργολάβοι, δασκάλες, αστυνομικοί, δικηγόροι, τραπεζίτες όπως ο Στιβ Τσαβαρής που είναι πρόεδρος της Ponce De Leon Federal Bank, άλλοι είναι κτηματομεσίτες, ενώ η οικογένεια Χατζηγιαννάκη και άλλοι συμπατριώτες μας ασχολούνται με τα εστιατόρια.

Ο Σύλλογος διοργανώνει χοροεσπερίδα κοντά στη γιορτή του Αγίου Μιχαήλ πλησίον της γιορτής του πολιούχου, τελούν Αρτοκλασία για τον Πανορμίτη και διάφορες άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Ερωτηθείς εάν είναι ορατό το χάσμα των γενεών, είπε: «Εγώ μεγάλωσα στους κόλπους του Συλλόγου Συμίων και είμαστε όλοι μια μεγάλη οικογένεια. Τους θεωρώ όλους αδέρφια και φίλους.

Για τον Συμιακό Σύλλογο τον πρώτο χρόνο ξόδευα αρκετό χρόνο, αλλά τώρα έχουμε στρώσει τα πράγματα και έχουν καθιερωθεί οι εκδηλώσεις. Επικοινωνούμε με τα e-mail, Facebook και η επικοινωνία γίνεται άμεση και αποτελεσματική».

Αναφερόμενος στη βοήθεια προς τη γενέτειρα, ο κ. Κωνσταντόπε είπε ότι ο Συμιακός Σύλλογος βοηθούσε πάντοτε τους αναξιοπαθούντες του νησιού και το Γηροκομείο της Σύμης.

Ερωτηθείς τι ελκύει τον επισκέπτη, επεσήμανε: «Το Conde Nast έχει αποκαλέσει τη Σύμη ως ένα από τα πιο γραφικά νησιά, είναι σαν αμφιθέατρο και δεν μπορεί ο ένας να κλείσει τη θέα του άλλου. Οι πιο πολλοί επιλέγουν τη Σύμη για διακοπές κυρίως για το ήσυχο και ήρεμο περιβάλλον».

Όσον αφορά το κόστος διακοπών, σημείωσε ότι είναι παρόμοιο με της υπόλοιπης Ελλάδας.

«Όλα τα νησιά έχουν τα ίδια προβλήματα. Δεν υπάρχουν συγκοινωνίες Είναι ξεχασμένα από το Αθηναϊκό

κράτος», επεσήμανε ο κ. Κωνσταντόπε.

Ερωτηθείς πόσο επηρέασε η κρίση τη Σύμη, είπε ότι έχει μειώσει τη διάρκεια της τουριστικής σεζόν. Παλαιότερα η τουριστική σεζόν άρχιζε μετά το Πάσχα και έληγε τη γιορτή του Αγίου Μιχαήλ, ενώ τώρα λόγω της κρίσης ξεκινάει αρχές Ιουνίου μέχρι τον Οκτώβριο. Με συνέπεια στον Πανορμίτη τη γιορτή να πάνε μόνο Έλληνες.

Σύλλογος Πατμίων «Ξάνθος ο Φιλικός»

Ο πρώην πρόεδρος του Συλλόγου Πατμίων «Ξάνθος ο Φιλικός» Βασίλειος Κωνσταντάς επεσήμανε ότι «ο Σύλλογος Πατμίων αρχικά ιδρύθηκε στο Ταλαχάσι της Φλώριδας και ίδρυσαν εκεί τον Σύλλογο τη δεκαετία του '20. Οι πρώτοι Πάτμιοι στη Νέα Υόρκη άρχισαν να έρχονται μετά το 1965. Ορισμένοι όπως ο Μιχάλης Μυαούλης πήγε και στην Κορέα. Οι πρώτοι ασχολήθηκαν με τα εστιατόρια, μετά άνοιξαν συνεργεία και άλλα επαγγέλματα.

Τα παιδιά των Πατμίων έχουν όλα σπουδάσει και έχουμε δικηγόρους, πολλούς δασκάλους, παιδιά παντρεμένα με γιατρούς και γενικά είναι όλοι άνετα οικονομικά και κανένας δεν έχει πρόβλημα επιβίωσης.

Ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 1970

και είναι δραστήριος όλα αυτά τα χρόνια. Είμαστε γύρω στις εξήντα

Ο πρώην πρόεδρος του Συλλόγου Πατμίων «Ξάνθος ο Φιλικός» Βασίλειος Κωνσταντάς

οικογένειες. Περισσότεροι βρίσκονται στην Αυστραλία. Στη Γλυφάδα έχουμε ολόκληρη συνοικία Πατμίων».

Για την προσφορά του Συλλόγου στην Πάτμο, είπε ότι το μεγάλο τουριστικό ρεύμα ξεκίνησε μετά τη δεκαετία του '80. Μέχρι τότε οι ανάγκες ήταν μεγάλες και έστελναν χρήματα για τις παιδικές χαρές, για τις εκκλησίες, για τους φτωχούς και όποιος

ζητάει βοήθεια ανταποκρίνονται. Βοηθάμε και εδώ στα προγράμματα Ελληνικών Σπουδών και στις κοινότητες.

Ερωτηθείς τι μπορεί ένας επισκέπτης να απολαύσει στην Πάτμο, επεσήμανε: «Η Πάτμος είναι αναγνωρισμένη ιστορικά και θρησκευτικά. Ιστορικά διότι ο Εμμανουήλ Ξανθος ήταν ένας από τους ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας. Έχουμε το μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου το οποίο είναι ένα από τα πιο ξεχωριστά μοναστήρια στον κόσμο. Έχουμε το σπήλαιο, ένα πολύ δραστήριο γυναικείο μοναστήρι που ασχολείται με την αγιογραφία. Έχει παραλίες πολλές και καλές. Περιττό να σας υπενθυμίσω ότι με τέσσερις χιλιάδες κατοίκους έχει εκατόν είκοσι εστιατόρια και ταβέρνες.

Η Πάτμος δεν είναι ακριβός προορισμός. Έχει δέκα πέντε χιλιάδες κλίνες, οπότε -αντιλαμβάνεστε- έχει τιμές για όλα τα βαλάντια. Τα μέλη του Συλλόγου πηγαίνουν τακτικά στην Πάτμο. Τα περισσότερα παιδιά πηγαίνουν και θέλουν να πάνε κάθε χρόνο».

Όσον αφορά το μέλλον του Συλλόγου, είπε ότι «πριν λίγους μήνες έχουμε κάνει γενική συνέλευση και αποφασίσαμε να παραδώσουμε τα νηία του Συλλόγου στους νέους, όλα

ΠΑΝΚΟΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

41-19 23rd Ave., (corner 23rd Ave. & 42nd St.), Astoria, NY 11105

Στο όμορφο νησί της Κω γεννήθηκε ο άνθρωπος εκείνος που έκανε τομές στις δομές του πιο ιερού και πολύτιμου αγαθού του ανθρώπου: της Υγείας.

Ο Ιπποκράτης ο Κώος έθεσε ανεξίτηλα τη σφραγίδα του στην παγκόσμια Ιατρική. Τα θεωρήματα και τα ευρήματά του αποτελούν αντικείμενο ερευνών μέχρι και σήμερα.

Δικαίως οι σημερινοί Κώοι νιώθουν ξεχωριστή υπερηφάνεια για την καταγωγή τους, για την ιστορία τους, για τον πολιτισμό τους.

Είναι άνθρωποι έντιμοι, προκομμένοι και διακρίνονται για την ευγένεια, τη φιλοπατρία και τη φιλοξενία τους.

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο εύχονται στους συμπατριώτες Δωδεκανήσιους καλό καλοκαίρι.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΦΕΣΑΡΑΣ, Πρόεδρος

ΚΑΣΙΑΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

148 West 230 Street, Bronx, NY 10463

**“Κάσος μου όμορφο νησί
γεια σου και πάλι γεια σου
γνωστή είναι η ιστορία σου
και το ολοκαύτωμά σου.”**

Η μαντινάδα αυτή εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο την αγάπη που οι Κασσιώτες νοιώθουν για το νησί τους.

Περήφανοι και προκομμένοι άνθρωποι, με αρχές της προόδου και της προσφοράς δεν ξεχνούν τον τόπο τους. Κρατούν σαν φυλακτό τα ήθη και τα έθιμά τους που με πείσμα μεταδίδουν από γενιά σε γενιά.

Οι Κασσιώτες της Αμερικής συμμετέχουν με ιδιαίτερη χαρά στο αφιέρωμα του «Εθνικού Κήρυκα» στα Δωδεκάνησα και εύχονται σε όλους όμορφο καλοκαίρι.

ΜΙΧΑΛΗΣ Β. ΖΟΥΛΗΣ, Πρόεδρος
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΣΟΪΛΗΣ, Αντιπρόεδρος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Γραμματέας

είναι γεννημένα στην Αμερική 20-40 ετών. Και αυτό μας κάνει αισιόδοξους. Τα παιδιά μας ενδιαφέρονται. Τα πάντα εξαρτώνται από την οικογένεια. Τα παιδιά ομιλούν την ελληνική γλώσσα και σε αυτό συμβάλει και ο σύλλογος, Τα παιδιά έρχονται στις εκδηλώσεις και δημιουργούν φιλίες. Τα πατριόπουλα της Αμερικής αγαπούν την Ελλάδα, τον Ελληνισμό».

Καρπαθιακοί Σύλλογοι

Ο κ. Γιάννης Χατζηδημητρίου, εκπρόσωπος των Καρπαθίων επεσήμανε: «Στην Αμερική υπάρχουν αρκετοί σύλλογοι και κάθε χωριό έχει τον δικό του Σύλλογο και όλοι αντιπροσωπεύονται από την Καρπαθιακή Ομοσπονδία. Τα τελευταία χρόνια έχει ιδρυθεί το Παγκαρπαθιακό Ιδρυμα με έδρα το Γιούνιον της Νέας Ιερσέης».

Οι πρώτοι καρπαθιακοί σύλλογοι ιδρύθηκαν στο Πίττσμπουργκ το 1930-

1937. Δημιουργήθηκε η οργάνωση ΚΕΠΑ να βοηθήσει την εκπαίδευση στην Κάρπαθο. Οι καρπαθιακοί σύλλογοι της Νέας Υόρκης και της Νέας Ιερσέης ιδρύθηκαν το 1970 και το Ιδρυμα μετά από μια δεκαετία.

Στόχος του Ιδρύματος ήταν να προσελκύσει όλους τους συλλόγους στο Καρπαθιακό Σπίτι, να στεγαστούν τα γραφεία και να γίνονται όλες οι εκδηλώσεις. Είναι ένας χώρος αρκετά μεγάλος, αξίας τριών περίπου εκατομμυρίων δολαρίων, με μεγάλη αίθουσα και αρκετές άλλες αίθουσες συνεδριάσεων. Οι περισσότεροι σύλλογοι βρίσκονται στη Νέα Ιερσέη.

Η παροικία των Καρπαθίων είναι αρκετά μεγάλη και οι περισσότεροι βρίσκονται στη Νέα Ιερσέη. Πολλοί Καρπάθιοι τα τελευταία χρόνια έχουν επαναπατριστεί.

Όσον αφορά την προσφορά των Καρπαθίων της Αμερικής στην Κάρπαθο, τόνισε πως «είναι σε διαφορε-

Ο κ. Γιάννης Χατζηδημητρίου, εκπρόσωπος των Καρπαθίων.

τικούς τομείς και είναι μεγαλύτερη από κάθε άλλη παροικία. Υπάρχει μεγάλη συνεισφορά στο Νοσοκομείο

της Καρπάθου όπου ένας ομογενής από τη Βιρτζίνια άφησε κληροδότημα στο Νοσοκομείο. Παράλληλα, δώρισε και στο αμερικανικό κράτος».

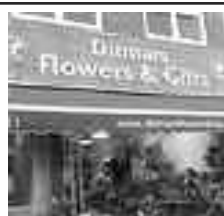
Ερωτηθείς με τι ασχολούνται οι συμπατριώτες του, είπε ότι οι περισσότεροι ασχολούνται με τα εστιατόρια.

«Η νέα γενιά έχει σπουδάσει γιατί στην Κάρπαθο υπάρχει η παράδοση που λέει ότι πρέπει να σπουδάσεις για να πάρεις την καλύτερη νύφη. Η προίκα έχει μεγάλη αξία. Οι Καρπάθιοι ενδιαφέρονται να συγκεντρώσουν όσα περισσότερα χρήματα να τα δώσουν στις κόρες τους έτσι ώστε όταν έρθουν οι γαμπροί οι σπουδαγμένοι να πάρουν τη μεγαλύτερη προίκα.

Το χαρακτηριστικό γνώρισμα της Καρπάθου είναι ότι κρατάν σε μεγάλο βαθμό τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα και οι παραδόσεις παίζουν σημαντικό ρόλο στην οικογένεια», συμπλήρωσε.

Ερωτηθείς τι προσφέρει στον επισκέπτη η Κάρπαθος, ο κ. Γιάννης Χατζηδημητρίου είπε ότι «εκτός από τις παραλίες και την άγρια ομορφιά του νησιού προσφέρει εξαιρετική φιλοξενία. Στην Κάρπαθο υπάρχει το χωριό Ολύμπος το οποίο είναι το πιο παραδοσιακό χωριό σε όλη την Ελλάδα. Οι γυναίκες της Ολύμπου ακόμα σήμερα ντύνονται με το στιβάκι το οποίο αποτελείται από επτά διαφορετικές στρώσεις και αυτό ήταν το καλύτερο μέσο άμυνας από τους πειρατές. Το πιο σημαντικό είναι ότι οι κοπέλες ντύνονται με τα χρυσά τους και ανάλογα με το χρυσό που φοράει το κορίτσι δηλώνει τη δύναμη της οικογένειάς της. Και ο γαμπρός όταν θα έρθει από την Αθήνα δεν έχει παρά να σπείρει την Κυριακή και όταν βγαίνουν οι μανάδες με τα κορίτσια από την εκκλησία είναι πολύ εύκολα

Συνέχεια στη σελίδα 8

Το Ditmars Flower Shop

είναι ανοικτά καθημερινά.

Τα καλύτερα Λουλούδια
για όλες τις περιπτώσεις.

Ο Γιάννης σας εξυπηρετεί προσωπικά
«flowers anywhere»

DITMARS FLOWERS & GIFTS

29-11 Ditmars Boulevard, Astoria, NY 11105
Tel.: (718) 726-4453 • (800) 772-6090
www.ditmarsflowershop.com

Σύλλογος Πατρίων Αμερικής «Ξάνθος ο Φιλικός»

Χαιρετίζουμε
την αφιερωματική αυτή έκδοση
του «Εθνικού Κήρυκα» για για τα νησιά μας.

Ευχόμαστε μέσα από την προβολή αυτή
οι ομογενείς μας να γνωρίσουν όχι μόνο
τις απaráμιλλες φυσικές ομορφιές τους,
αλλά ταυτόχρονα να ταξιδέψουν
σε ένα χιλιόχρονο ταξίδι Πολιτισμού και Ιστορίας.

Καλό Καλοκαίρι σε όλους

Ο Πρόεδρος
και το Διοικητικό Συμβούλιο

Ινστιτούτο Δωδεκανησιακών Μελετών Αμερικής

19 Allison Rd., Alpine, New Jersey 07620

Αφιέρωμα σε Δωδεκανήσιους με ιστορικά επιτεύγματα στην Αμερική

1. Στον Δωδεκανήσιο καθηγητή Δημοσθένη Τριανταφύλλου, ιδρυτή και πρώτο Διευθυντή του Λυκείου του Αγίου Δημητρίου στην Αστόρια, το πρώτο στην Αμερική. Ιδρυτή και πρώτο Διευθυντή του πρώτου Ελληνικού Απογευματινού Κοινοτικού Γυμνασίου με τάξεις 7η, 8η και 9η στην Ανάληψη στο Φέρβιου, Νέας Ιερσέης. Τα δύο αυτά επιτεύγματα άλλαξαν για πάντα την πορεία της ελληνικής εκπαίδευσης στην Αμερική. Ιδρυτή του Ινστιτούτου Δωδεκανησιακών Μελετών με τα 20 ετήσια εκπαιδευτικά προγράμματα στα Δωδεκάνησα.
2. Στον δικηγόρο Νικόλαο Τσουκαλά, πρώτο Δωδεκανήσιο δικαστή στη Νέα Υόρκη.
3. Στον βουλευτή της Φλόριδας, Μιχάλη Μπιλιράκη, πρώτο Δωδεκανήσιο βουλευτή στο Αμερικάνικο Κογκρέσο.
4. Στον Γιάννη Κατσιματίδη, πρώτο Δωδεκανήσιο επιχειρηματία που διεκδικεί το χρίσμα του δημάρχου της Νέας Υόρκης το 2013.
5. Στον καθηγητή Μανώλη Κασώτη για τις μελέτες και συγγράμματά του για Δωδεκανησιακά θέματα.
6. Στον Τιμολέοντα Κόκκινο για τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και πολιτισμού στα ελληνικά σχολεία για πάνω από 40 συνεχή σχολεία.

Δρ. Κώστας Φωτίου
Αντιπρόεδρος

Τσαμπίκος Πιερίδης, Γ.Γ.
Αννα Βολωνάκη, Ειδ. Γ.

Βασίλειος Τριανταφύλλου, Ταμίας

Διαχρονική και αδιάλειπτη η προσφορά των Δωδεκανησίων

Συνέχεια από τη σελίδα 7

να διαπιστώσει ότι το κορίτσι με τις περισσότερες κολαΐνες από πεντόλιρες δηλώνει ότι έχει την καλύτερη προ-
ίκα».

Παράλληλα, τόνισε ότι ο θεσμός της οικογένειας είναι ισχυρός τόσο στην Κάρπαθο, όσο και στην παροικία των Καρπαθίων της Αμερικής.

**Σύλλογος Λερίων Αμερικής
«Η Λέρος»**

Ο κ. Τάκης Ρίζος, αντιπρόεδρος του Συλλόγου Λερίων Αμερικής «Η Λέρος» μας πληροφόρησε ότι ο σύλλογος ιδρύθηκε στις 16 Ιουνίου 1946. Αρχικά ιδρύθηκε στη Βαλτιμόρη το 1920, αλλά το 1946 νομιμοποιήθηκε και μετά κατέβηκαν στη Νέα Υόρκη.

Οι πρώτοι Λερίοι ασχολούνται με όλες τις δουλειές και πηγή υπερηφάνειας αποτελούσε ο Δημήτρης Μπούλαφέντης, ο παγκοσμίως γνωστός καρδιοχειρουργός του Χιούστον που απεβίωσε πέρσι τη Μεγάλη Εβδομάδα σε ηλικία 79 ετών. Στην Αμερική βρίσκονται 285 οικογένειες, αλλά όταν ο σύλλογος έχει τις εκδηλώσεις οι πιο πολλοί είναι οι φίλοι παρά τα μέλη. Εμείς έχουμε πολλές οικογένειες στη Νέα Ιερσέη και στο Upstate.

Διοργανώνουν επίσης χοροεσπερίδα, εκδρομή και έχουμε τα χορευτικά με 85 παιδιά Τα μαθήματα πα-

Ο κ. Τάκης Ρίζος, αντιπρόεδρος Συλλόγου Λερίων Αμερικής «Η Λέρος»

ραδίδονται στην εκκλησία της Μεταμορφώσεως της Κορώνας από την Ειρήνη Φυλακούρη.

Η δημιουργία της νεολαίας, όπως επεσήμανε ο κ. Ρίζος βοήθησε στον Σύλλογο να δυναμώσει και γι' αυτό έχουμε και τα χορευτικά. Έχουμε παιδιά που μαθαίνουν βιολί και έχουμε τους δικούς μας μουσικούς.

«Ο γιος μου είναι 21 ετών και μαθαίνει βιολί, θέλει να παίζει την μπρατσέρα, το τραγούδι του νησιού μου», επεσήμανε ο κ. Ρίζος.

Ερωτηθείς για τη Λέρο είπε ότι «η Λέρος είναι όπως όλα τα νησιά της Δωδεκανήσου. Η Λέρος είναι το μόνο νησί στην Ελλάδα και στη Μεσόγειο που έχει αδικηθεί κατάφω-
ρα».

Στη Λέρο είχαμε Σχολές Οικοκυρικής και Τεχνών όπου τα παιδιά από όλη την Ελλάδα μάθαιναν τέχνες. Πριν από το στρατιωτικό πραξικόπημα έκλεισαν οι σχολές, έφεραν όλους τους κρατούμενους στη μια πτέρυγα και στην άλλη τους ψυχοσθενείς. Και αν θυμάστε τότε έκανε και μια εκπομπή η Μπάρμπαρα Γουόλτερς για την αντιμετώπιση των ψυχοσθενών, η οποία δυσφήμισε το νησί. Αυτό αποτέλεσε τροχοπέδη για την ανάπτυξη του τουρισμού».

«Δυστυχώς δεν υπάρχει όραμα. Δόθηκαν χορηγίες και από κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δυστυχώς δεν έγινε κάτι το ουσιαστικό. Η κρίση έχει χτυπήσει και τη Λέρο. Δεν χτίζει και δεν αγοράζει κανένας εκτός από τους ξένους και οι ανάγκες των κατοίκων είναι μεγάλες.

Όσον αφορά τους Λερίους της Αμερικής, επεσήμανε ότι η προσφορά τους είναι μεγάλη.

«Έχουμε βοηθήσει ανθρώπους που έρχονταν για νοσηλεία και καλύπταμε τα έξοδα. Πρόσφατα βοηθήσαμε ένα κορίτσι που θεραπεύτηκε και είναι

καλά. Στη Λέρο χρηματοδοτήσαμε ένα άγαλμα και έχουμε βοηθήσει τις εκκλησίες. Επί πλέον βοηθάμε και σε προσωπικό επίπεδο».

Για τις επενδύσεις Λερίων, είπε ότι έχουν φτιάξει ξενοδοχεία.

«Οι Λερίοι της Αμερικής αγαπούν την Λέρο και κάθε χρόνο πηγαίνουν στο νησί. Περιττό να σας πω ότι το καλοκαίρι πάνε όλοι κάτω στο νησί», κατέληξε ο κ. Ρίζος.

**Παγκωακός Σύλλογος Αμερικής
«Ιπποκράτης»**

Ο κ. Γιάννης Σακέλλης, πρώην πρόεδρος του Παγκωακού Συλλόγου Αμερικής «Ιπποκράτης», επεσήμανε: «Ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 1908 από οκτώ Κώους από τρία διαφορετικά χωριά. Η ονομασία του Συλλόγου ήταν Α. Κ. Κ. (Αντιμάχεια, Καρδάμαινα και Κέφαλος) Μεσολάβησε ο πόλεμος και ο Σύλλογος διαλύθηκε, αλλά ανασυγκροτήθηκε την 1η Απριλίου 1945 με την ονομασία Παγκωακός Σύλλογος Αμερικής 'Ιπποκράτης'.

Τον Ιούνιο του 1996 αγόρασαν το κτίριο έναντι 210 χιλιάδες δολάρια και ο πωλητής ανέλαβε την υποθήκη.

«Ο ιδιοκτήτης ήταν ένας Ιταλός δικηγόρος ο οποίος δεν αναγνώρισε τον Σύλλογο και εγώ μπήκα εγγυητής για την υποθήκη του κτηρίου. Η υποθήκη ήταν για δέκα χρόνια και

Ο κ. Γιάννης Σακέλλης πρώην πρόεδρος του Παγκωακού Συλλόγου Αμερικής «Ιπποκράτης».

ξεχρεώθηκε το 2006 και την ίδια χρονική στιγμή έγινε και η μεταβίβαση του τίτλου ιδιοκτησίας στον Σύλλογο».

Ερωτηθείς ποια θεωρεί ως χρυσή εποχή, επεσήμανε: «Η χρυσή εποχή ήταν όταν το όνειρο του Ηρακλή Μαραγκού για την αγορά του κτηρίου, έγινε πραγματικότητα. Ο Σύλλογος έχει διακόσια ενεργά μέλη γιατί υπάρχει και ο δεύτερος σύλλογος του Κεφάλου 'Τα Εισόδια της Θεοτόκου' με έδρα το Μπρούκλιν και ο οποίος έχει και το δικό του σπίτι. Τα τελευταία χρόνια έχουμε ξεκινήσει μια συνεργασία μεταξύ των δύο συλλόγων».

Για το χορευτικό, επεσήμανε ότι έχει σταματήσει τη λειτουργία του και ότι τον Σεπτέμβριο θα λειτουργήσει και πάλι. Τα παιδιά που συμμετείχαν κάποτε στο χορευτικό σήμερα έχουν μεγαλώσει και έχουν αποκτήσει δικές του οικογένειες. Αυτά τα παιδιά αναζητούν το χορευτικό για τα δικά τους παιδιά.

Αναφερόμενος στη βοήθεια προς τη γενέτειρα, είπε ότι «ο Παγκωακός Σύλλογος βοηθούσε τις εκκλησίες και μεγαλύτερη βοήθεια πήγαινε προς το Γηροκομείο της Κω. Τα τελευταία δέκα χρόνια βοηθούμε αναξιοπαθούντες και άπορες οικογένειες. Στην τελευταία συνεδρίαση που κάναμε αποφασίσαμε να προσφέρουμε επιταγή 3.500 δολαρίων για την ενίσχυση των συσσιτίων».

Όσον αφορά το νησί, είπε ότι «την Κω την επισκέπτονται πολλοί γιατροί, διότι επισκέπτονται το Ασκληπιείο και μαθαίνουν περισσότερα για τον Ιπποκράτη».

Για τον τουρισμό επεσήμανε ότι το «all inclusive» έχει πληξει τις άλλες μικρές επιχειρήσεις. Ο τουρισμός της Κω είναι εποχικός. Εφέτος μίκρυνε η τουριστική σεζόν. Ο τουρισμός ήταν επτά μήνες και τώρα έγινε πέντε μήνες. Στην Κω όλοι ασχολούνται με τον τουρισμό. Παλαιότερα είχε έξι εργοστάσια τοματοπολτού και τώρα

Συγχαρητήρια στον «Εθνικό Κήρυκα»
που είχε την πρωτοβουλία
να προβάλλει στην Ομογένεια
μέσα από τις σελίδες του «ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ»
τα μαγευτικά μας ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ.

**Φέτος, ας τα επισκέφθουμε
όλοι μας!**

Σας εύχομαι
ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ντίνος Ράλλης

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ**

Εκ μέρους του προεδρείου
και των μελών του Διοικητικού Συμβουλείου
εύχομαι σε όλους τους Καλύμνιους,
στους φίλους τους, στους Δωδεκανήσιους
και σε όλους τους ομογενείς
Καλό Καλοκαίρι, καλές διακοπές
και ας μη λησμονάμε τη χώρα μας.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ, Πρόεδρος

έχουν κλείσει όλα. Παλαιότερα είχε μεγάλη παραγωγή σε ντομάτες, σταφύλια, καρπούζια, ενώ σήμερα δεν παράγει γιατί ο κάμπος του χωριού μου έχει χτιστεί.

Κασσιακή Αδελφότητα της Νέας Υόρκης

Ο Μιχάλης Β. Ζούλλης πρόεδρος της Κασσιακής Αδελφότητας της Νέας Υόρκης με έδρα το Μπρονξ επεσήμανε: «Ο Κασσιώτικος Σύλλογος ιδρύθηκε το 1930 και ο πατέρας μου ήταν από τους πρωτοπόρους. Αργότερα μετακόμισε στη Νεμπράσκα και εκεί γεννήθηκα».

Σε ηλικία πέντε ετών επαναπατρίστηκαν το 1961 τελείωσε Δημοτικό, Γυμνάσιο και ήρθε για να σπουδάσει στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια για τέσσερα χρόνια και παρέμεινε εδώ. Από την πρώτη στιγμή συνδέθηκε με τον Σύλλογο και μέχρι στιγμής έχει διατελέσει πρόεδρος μερικές θητείες.

Ερωτηθείς εάν βλέπει καμιά διαφορά στις θητείες, είπε ότι «όλες οι θητείες είναι οι ίδιες διότι ο σκοπός ήταν και παραμένει ο ίδιος, να διατηρήσουμε τα ήθη και τα έθιμα του νησιού μας. Η Αδελφότητα έχει ιδιοκτητο σπίτι από το 1982, το οποίο ξεπληρώθηκε από τον Σύλλογο και τις προσφορές των εφοπλιστών.

Η προσφορά της Αδελφότητας στην Κάσο είναι μεγάλη. Πολλές φορές στερούμασταν και δεν κάναμε κάτι για τα μέλη μας μόνο και μόνο να βοηθήσουμε κάτω. Η ανέγερση του υγειονομικού σταθμού, καινούργιο νεκροταφείο για Αγία Μαρίνα και Φρυ, παιδικές χαρές, έχουμε ανοίξει δρόμους και έχουμε βοηθήσει

Κάσο από τότε που η Ελλάδα έγινε μέλος της ευρωζώνης, διότι η αναλογία ευρώ - δολαρίου έχει επηρεάσει τις εργασίες που έκαναν στα σπίτια τους οι Κασσιώτες της Αμερικής. Η Κάσος κρατάει αμιγές το νησί, τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις. Η φιλοξενία είναι μεγάλη και τιμάται ο ξένος.

Η Κασιακή Αδελφότητα έχει τρία τμήματα, των Ανδρών, το Γυναικείο και το Τμήμα Νεολαίας. Και τα τρία τμήματα είναι ενεργά και δυναμικά. Επί πλέον έχουμε και χορευτικό και ποδοσφαιρική ομάδα.

Ο Σύλλογος διατηρεί τον δυναμισμό του και σε αυτό καταλυτικό ρόλο έχει παίξει η απόκτηση της Κασιακής Λέσχης.

Η κρίση έχει επηρεάσει το νησί και γι' αυτό έχουν έρθει εδώ οικογένειες και μεμονωμένα άτομα που ήρθαν και τους βοηθήσαμε. Οι Κασσιώτες μένουν πλυσίον της Λέσχης στο Μπρονξ.

Ερωτηθείς για τους εφοπλιστές επεσήμανε ότι πολλοί Κασσιώτες εφοπλιστές ενδιαφέρθηκαν περισσότερο για τη Σύρο, παρά για την Κάσο.

Σύλλογος Νισυρίων Νέας Υόρκης

Ο πρόεδρος των Νισυρίων Νέας Υόρκης Γιάννης Κωνσταντινίδης επεσήμανε: «Ο Νισυριακός Σύλλογος ιδρύθηκε το 1903 και ήταν δεύτερος στη Νέα Υόρκη και η προσφορά του είναι τεράστια και στις δύο ακτές του Ατλαντικού.

Ερωτηθείς για την προσφορά στη γενέτειρα, είπε: «Οι Σύλλογοι βοήθησαν στο νησί, έχτισαν εκκλησίες, λουτρά, δρόμους, σχολεία και συντηρούσαν δασκάλους και γιατρούς. Αρα η προσφορά των Νισυρίων ήταν διαχρονική και μετρήσιμη. Η προσφορά των Νισυρίων της Αμερικής είναι μεγάλη. Η Νίσυρος σε περιόδους ακμής είχε 5.700 κατοίκους, ενώ αυτή τη στιγμή οι μόνιμοι κάτοικοι είναι 800. Στην πλειοψηφία έχουν μεταναστεύσει στην Αμερική οι περισσότεροι, στην Αυστραλία, Αθήνα, Ρόδο και πολύ λίγοι Καναδά.

Η φιλοπατρία των Νισυρίων ήταν πάντα έντονη. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια ατονία και αυτό οφείλεται σε έναν βαθμό σε αυτούς που ηγήθηκαν παλιά, που δεν συνέχισαν να καλλιεργήσουν τη φλόγα. Η προσφορά των Νισυρίων της Αμερικής στο νησί είναι μεγάλη. Οι περισσότεροι διαμένουν στη Νέα Υόρκη. Μεγάλη Νισυριακή κοινότητα υπάρχει στο Οχάιο, στη Φλόριδα. Η Νίσυρος έχει δραστήριους και δυναμικούς ανθρώπους, ο Έλληνας έχει μέσα του το στοιχείο της δημιουργικότητας. Η Νίσυρος του έδωσε τα εφόδια να μεγαλουργήσει».

Ερωτηθείς εάν έχουν επενδύσει οι Νισύριοι στο νησί, επεσήμανε ότι η νομοθεσία είναι απαγορευτική διότι πρέπει να έχεις τέσσερα στρέμματα για να μπορείς κανείς να κτίσει.

Αναφερόμενος στο μέλλον του συλλόγου, είπε ότι «αν ο κάθε ένας

Ο πρόεδρος του ιστορικού Συλλόγου Νισυρίων Νέας Υόρκης Γιάννης Κωνσταντινίδης.

κοιτάξει στο παρελθόν και αναλογιστεί το βάρος της πολιτιστικής μας κληρονομιάς πρέπει να είναι κάτι παραπάνω από αισιόδοξος. Οπως μεγαλουργήσαμε τον πρώτο αιώνα έτσι πιστεύω θα συνεχίσουμε και θα μεγαλουργούμε εμείς και τα παιδιά μας».

Σύλλογος Καλυμνίων Νέας Υόρκης

Η πρόεδρος του Συλλόγου Καλυμνίων Νέας Υόρκης «Η Κάλυμνος» Μαρία Μαραγκού εξέφρασε την αισιοδοξία της για το μέλλον του Συλλόγου.

Ο Σύλλογος έχει το δικό του

Στην αναμνηστική φωτογραφία καθήμενοι, εξ αριστερών, διακρίνονται οι Μιχάλης Β. Ζούλλης, Βασίλειος Κωνσταντάς, Γιώργος Ανδριώτης και Αλεξάνδρα Καβουνίδη, ενώ όρθιοι οι Γιάννης Ρίζος, Τάκης Ρίζος, Γιάννης Χατζηδημητρίου, Γιάννης Κωνσταντινίδης, Αλέξ Κωνσταντόπης και Γιάννης Σακέλλης.

Σπίτι στην Αστόρια το οποίο το αγόρασαν το 1980 με τις συνδρομές των μελών. Διοργανώνει εκδηλώσεις καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και αποτελεί πόλο έλξης για τους Καλυμνίους της Νέας Υόρκης, της Νέας Ιερσέης έως και της Πενσιλβάνιας.

Έχει δύο χορευτικά, το μικρό το οποίο απαρτίζεται από δέκα παιδιά ηλικίας 5-13 ετών και χοροδιδασκαλο την Μένη Μαύρου, καθώς επίσης και το μεγάλο χορευτικό το οποίο συμμετέχει στις εκδηλώσεις.

«Κάθε χρόνο συμμετέχουμε στην παρέλαση, ενώ εφέτος αμέσως μετά επιστρέψαμε στο Καλυμνιακό Σπίτι

και διοργανώσαμε ένα μεγάλο γλέντι και όλοι έζησαν πρωτόγνωρες στιγμές», επεσήμανε η κ. Μαραγκού.

Ερωτηθείσα πού διαμένουν πιο πολλοί Καλυμνιοί, είπε ότι οι περισσότεροι διαμένουν στο Τάρπον Σπρινγκς της Φλόριδας.

Αναφερόμενη στην προσφορά στην Κάλυμνο, η κ. Μαραγκού είπε ότι κάθε μήνα προσφέρουν βοήθεια στο Κέντρο Απασχόλησης Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες.

Παράλληλα, προσέφεραν χρήματα για την ανέγερση του καμπαναριού στην εκκλησία του Σταυρού στα Νερά.

Ο Μιχάλης Β. Ζούλλης πρόεδρος της Κασσιακής Αδελφότητας της Νέας Υόρκης με έδρα το Μπρονξ.

πολλές εκκλησίες. Ο Σύλλογος έχει βοηθήσει άπορους και φτωχούς».

Ερωτηθείς εάν η Κάσος έχει αναγνωρίσει την προσφορά των Κασσιωτών της Αμερικής, επεσήμανε ότι «δεν έχει αναγνωριστεί και το χειρότερο όταν πάμε στην Κάσο θεωρούμαστε Κασσιώτες δευτέρας κατηγορίας, διότι αυτοί μου έμειναν θεωρούν τους εαυτούς τους ήρωες».

Όσον αφορά την κρίση, επεσήμανε ότι η κρίση άρχισε να επηρεάζει την

Τις καλύτερες μας ευχές σε όλο τον Ελληνισμό και ιδιαιτέρως στους συμπατριώτες μας Νισύριους.

Καλό καλοκαίρι σε όλους!

Από τη Διεύθυνση και το Προσωπικό των καταστημάτων Καρπασάκη.

Tony's BICYCLES

35-01 23 Ave., Astoria, NY 11105 • Tel.: (718) 278 3355

BIKE STOP

37-19 28 Ave., Astoria, NY 11103 • Tel.: (718) 278 2453

Φωτογραφικές αναμνήσεις από τους Δωδεκανήσιους της Αμερικής

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΗ

Ο Σύλλογος Νιουϊρκ Νέας Υόρκης διοργανώνει εκδηλώσεις που διαφέρουν και ενδιαφέρουν. Στο στιγμιότυπο από το παραδοσιακό γεύμα που παρατέθηκε την Κυριακή των Βαΐων του 2013, στο βήμα είναι ο Μιχάλης Κοριτσιδής, κεντρικός ομιλητής.

Στιγμιότυπο από την ετήσια χοροεσπερίδα του Συλλόγου Καλυμνίων Νέας Υόρκης του 2010, στην οποία παραβρέθηκαν πολλοί νέοι και παιδιά.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Καλυμνίων σε μια αναμνηστική φωτογραφία με τον ιερατικό προϊστάμενο του Αγίου Δημητρίου Αστόριας, π. Απόστολο Κουφαλλάκη.

Στο στιγμιότυπο από τον ετήσιο χορό του Συλλόγου Λερίων Νέας Υόρκης διακρίνονται ο Αντώνης Φυλακούρης (πρόεδρος - στο βήμα) και ο Δημήτρης Ρίζος (αντιπρόεδρος).

Στο στιγμιότυπο από την 99η χοροεσπερίδα Συλλόγου Τηλίων Νέας Υόρκης εξ αριστερών οι κ. Τζον Γιαννουράκης, Άννα Στρατηγάκη, Αλεξάνδρα Καβουνίδη, Αλεξ Ρωμαιοί, Παντελής Καραντώνης, Ματίνα Κάπαρου, Δημήτριος Αντώνιος, Κατερίνα Μαυρομιχάλη, Άννα Καραντώνη και Γιώργος Παπαντωνίου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Πατμίων Νέας Υόρκης «Ξάνθος ο Φιλικός» κατά τη διάρκεια της κοπής της βασιλόπιτας του έτους 2009.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Πατρίων Νέας Υόρκης «Ξάνθος ο Φιλικός» κατά τη διάρκεια της κοπής της βασιλόπιτας του έτους 2011.

Στο στιγμιότυπο από τις πρόσφατες εκδηλώσεις για την επέτειο του Ολοκαυτώματος της Κάσου, από αριστερά, οι: Μιχάλης Β. Ζούλλης, πρόεδρος Αδελφότητας, Γιώργος Ανδριώτης πρόεδρος της Δωδεκανησιακής Ομοσπονδίας και Κούλα Σοφianού, γενική πρόξενος Κύπρου.

Η νέα γενιά του Συλλόγου Λερίων Νέας Υόρκης σε μια αναμνηστική φωτογραφία.

Οι ομογενείς, ενώ παρακολουθούν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις ομιλίες για το Ολοκαύτωμα της Κάσου που διοργάνωσε πρόσφατα η Κασιακή Αδελφότητα Νέας Υόρκης στην ιδιόκτητη λέσχη στο Μπρονξ.

Το χορευτικό του Συλλόγου Τηλίων Αμερικής σε μια αναμνηστική φωτογραφία κατά τη διάρκεια της ετήσιας χοροεσπερίδας.

Στο στιγμιότυπο από την παρουσίαση του βιβλίου «Για την Αγάπη των άλλων» στο Νιουριακό Σπίτι στην Αστόρια διακρίνονται οι: Ιουστίνη Φραγκούλη, Γιώργος Νικητιάδης, Τζον Κατσιματίδης ο νεότερος, Τζον και Μάργκο Κατσιματίδη, Γιώργος Ανδριώτης, Αγγλαία Μπαλτά, Κούλα Σοφianού, Λίτσα και Αντώνης Η. Διαματάρης.

Φωτογραφικές αναμνήσεις από την Ομοσπονδία

Δωδεκάνησα: Τα... μαργαριτάρια του Αιγαίου

Στο **ΝΑ Αιγαίο**, αντίκρυ στις ακτές της Μ. Ασίας, βρίσκονται τα Δωδεκάνησα, οι Νότιες Σποράδες κατά τους αρχαίους γεωγράφους. Σαν μαργαριτάρια από πολύτιμο περιδέραιο το Δωδεκάνησα λικνίζονται στα κρυστάλλινα νερά του Αιγαίου αρχιπελάγους και μαγεύουν τον επισκέπτη με τα ανυπέρβλητα φυσικά τοπία, τις μαγευτικές παραλίες, την πλούσια πολιτιστική κληρονομιά και τον παραδοσιακό τρόπο ζωής.

Η Ρόδος είναι η πρωτεύουσα των Δωδεκανήσων αλλά και το κέντρο τους καθώς με αφετηρία την Ρόδο μπορείτε να σχεδιάσετε επισκέψεις σε όλα τα Δωδεκάνησα: Πάτιμος, Λειψοί, Αρκοί, Λέρος, Κάλυμνος, Ψέριμος, Κως, Νίσυρος, Αστυπάλαια, Τήλος, Χάλκη, Σύμη, Κάσος, Κάρπαθος, Καστελόριζο, Αγαθονήσι.

Αλλά και στα μικρότερα: Ιμια, Καλαβρός, η Καλόλιμνος, Μαυροπινάκι, Νερά, Πλάτη, Σαφονήδι, Χτένι, Αρμάθια, Αρχάγγελος, Βελόνα, Γλάρος, Κίναρος, η Μαύρα, Πηγανούσσα, Πλάκα, Στρογγυλή, Τρυπητή, Άγιος Γεώργιος, Αγριέλαια, Πολύφαδος, Ρω, Στρογγυλή, Ψωμί, Ψωραδιά, Κανδελιούσσα, Άγιος Αντώνιος, Παχειά, Περγούσσα, Αγκαθονήσι, Ζούκα, Αγρελούσσα, Άνυδρο, Καλόβολος, Κόμαρος, Μακρονήσι, Μάραθος, Τραγονήσι, Χιλιόμοδι, Γιαλεσίνο, Διαβάτες, Κουλούνδρος, Μαρμαράς, Σεσκλίον, Γάιδaros, Αν-

τίπλος, Άγιος Θεόδωρος, Κρεβάτια, Τραγούσα, Γλάρος, το Κουνέλι, Ψαθονήσι, Αστακίδα, Ατσακιδόπουλο, Διβούνια, Χαμπλή, Αλιμιά, Λέβιθα, Σαριά, Σύρνα, Γυαλί, Νίμος, Τέλενδος, Φαρμακονήσι. Χήνα, Αγία Κυριακή, Αυγό, Γλυνό, Ζαφοράς, Κουνούποι, Κουτσομύτι, Μεσσηνίσι, Πλακίδα, Ποντικούσα, Στεφάνια, Χονδρονήσι.

Τα Δωδεκάνησα στην Ελλάδα

Τα Δωδεκάνησα (για την ακρίβεια είναι 14) ήταν από αρχαιοτάτων χρόνων δεμένα με τις τύχες του Ελληνισμού. Εν τούτοις, μόλις το 1947 ενσωματώθηκαν στο ελληνικό κράτος.

Υστερα από μια μακρά περίοδο αγώνων ικανοποιήθηκε το αίτημα για ένωση με την Ελλάδα γεγονός που συνοδεύτηκε με πανηγυρισμούς σε ολόκληρη τη χώρα. Εξαιτίας της σημαντικής γεωγραφικής τους θέσης βρέθηκαν πάντοτε στο επίκεντρο διαμάχης για τον έλεγχο τους από τους Πέρσες, τους Σαρακηνούς, τους Βενετούς, τους Γενουάτες, τους Σταυροφόρους και τους Τούρκους. Το 1309 περιήλθαν στην εξουσία των Ιωαννιτών Ιπποτών. Το 1522 καταλήφθηκαν από τους Οθωμανούς Τούρκους.

Κατά την επανάσταση του 1821, οι Δωδεκανήσιοι ξεσηκώθηκαν όμως το 1830 δόθηκαν μαζί με τη Σάμο στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, με

αντάλλαγμα την Εύβοια, η οποία ενσωματώθηκε στο ελεύθερο ελληνικό κράτος.

Η κατάληψη των Δωδεκανήσων από τους Ιταλούς το 1912 αναθέρμανε τις ελπίδες των κατοίκων τους ότι πλησίαζε η ώρα που θα ενωνόταν με την Ελλάδα.

Με τη συνθήκη των Σεβρών στις 10 Αυγούστου 1920 τα Δωδεκάνησα παραχωρήθηκαν στην Ελλάδα, εκτός από τη Ρόδο που έμεινε στην κατοχή της Ιταλίας.

Υστερα από την αποτυχία της μικρασιατικής εκστρατείας οι Ιταλοί άλλαξαν γνώμη και με την άνοδο

του Μουσολίνι στην εξουσία θέλησαν να τα διατηρήσουν στην ιταλική επικράτεια. Όταν όμως οι Ιταλοί παραδόθηκαν στους Γερμανούς οι τελευταίοι κύριοι των νησιών τα οποία το μετά την παράδοση της Χιτλερικής Γερμανίας το Μάιο 1945 πέρασαν στη Μεγάλη Βρετανία.

Τώρα πια το πάγιο αίτημα της Ενωσης τον εθνικό κορμό θα λυνόταν οριστικά από τη Διάσκεψη Ειρήνης των νικητριών δυνάμεων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που θα συνερχόταν στο Παρίσι.

Στις 27 Ιουνίου 1946, στο Παρίσι και στο Συμβούλιο των Υπουργών των Εξωτερικών των τεσσάρων νικητριών Δυνάμεων, αποφασίζεται να περιέλθουν τα Δωδεκάνησα στην Ελλάδα. Πρόκειται για απόφαση-σταθμό στην πορεία του δωδεκανησιακού λαού προς την ένωσή του με τη μητέρα Ελλάδα.

Στις 10 Φεβρουαρίου 1947, υπογράφηκε και πάλι στο Παρίσι συνθήκη ειρήνης μεταξύ των συμμάχων και των συνασπισμένων Δυνάμεων (και Ελλάδας) και της Ιταλίας, σύμφωνα με την οποία η Ιταλία εκχωρεί στην Ελλάδα με πλήρη κυριαρχία τα νησιά της Δωδεκανήσου και τις παρακείμενες νησίδες.

Η επίσημη τελετή της ενσωμάτωσης έγινε στις 7 Μαρτίου του 1948. Το 1955 η Δωδεκάνησος έγινε νομός με πρωτεύουσα τη Ρόδο.

Ρόδος: Η αρχόντισσα της Δωδεκανήσου

Ρόδος: Την αποκαλούν «Νύμφη του Ηλίου» ή «το νησί τον ιπποτών». Αυτό που σίγουρα την προσδιορίζει είναι το επίθετο «αρχόντισσα» και αντιθέτως δεν περιμένει κανέναν ευγενή ιππότη να τη συνεπάρει, αλλά προσδοκεί τον κάθε ταξιδιώτη να την εξερευνήσει. Η Ρόδος είναι όντως ένα μαγευτικό νησί κι ένας προορισμός που κρύβει ειδυλλιακές εικόνες και εκπλήξεις.

Το μεγαλύτερο νησί των Δωδεκανήσου (έκταση 1.401 45 τ. χμ.) και το τέταρτο σε μέγεθος νησί της Ελληνικής επικράτειας μετά την Κρήτη την Εύβοια και τη Λέσβο. Έχει 117.007 κατοίκους και είναι η πρωτεύουσα και το διοικητικό κέντρο του Νομού Δωδεκανήσου.

Νησί με φυσικό περιβάλλον ιδιαίτερης αισθητικής αξίας με χαρακτηριστικότερα το Φυσικό Δάσος κυπαρισσιού στον Εμπωνα περιοχή που έχει χαρακτηριστεί ως διατηρητέο μνημείο της φύσης την κοιλάδα των Πεταλούδων όπου από τον Ιούνιο μέχρι και τον Σεπτέμβριο χιλιάδες πεταλούδες Ραпахία Quandriunctaria κατακλύζουν αυτόν τον σημαντικό βιότοπο.

Ιστορία

Ρόδος, η κόρη του ήλιου, το νησί των Ιπποτών, η αρχόντισσα του Αιγαίου. Από τις υπέροχες διηγήσεις της ελληνικής μυθολογίας, μέχρι τα νεότερα ιστορικά χρόνια, είναι πάντα πρωταγωνίστρια. Με μια ιστορία αληθινή και παραμυθένια...

Μυθολογία

Πολλοί μύθοι έχουν συνδεθεί με τη δημιουργία της Ρόδου. Σύμφωνα με τον Πίνδαρο, όταν ο Δίας

επικράτησε των Γιγάντων, αποφάσισε να μοιράσει τη γη στους Ολύμπιους Θεούς. Ο Ηλιος όμως, έλειπε από τη μοιρασιά κι έμεινε χωρίς γη. Ο Δίας για να μην τον αδικήσει του είπε ότι η γη που θα αναδύονταν από τη θάλασσα θα ήταν δική του. Τότε αναδύθηκε ένα πανέμορφο και καταπράσινο νησί, η Ρόδος. Ο Ηλιος συνεπαρμένος από την ομορφιά της την έλουσε με τις ακτίνες του. Από τότε η Ρόδος είναι το νησί του Ηλίου, το πιο φωτεινό και λαμπερό.

Ενας άλλος μύθος αναφέρει ότι η Ρόδος ήταν κόρη του Ηλίου και της νύμφης Ρόδου.

Αρχαία χρόνια

Σαν πρώτοι κάτοικοι του νησιού αναφέρονται οι Κάρες, που προέρχονταν από την Μικρά Ασία. Ακολούθησαν οι Φοίνικες και οι Μινωίτες, από τη γειτονική Κρήτη, οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στην περιοχή της Ιαλυσού το 1500π.Χ. και συνέβαλαν στην οικονομική άνθηση του νησιού.

Αργότερα το 1100 π.Χ. οι Δωριείς κυριαρχούν στο νησί και ιδρύουν τις τρεις μεγάλες πόλεις: Λίνδο, Κάμιρο και Ιαλυσό.

Κατά την περίοδο της μακεδονικής κυριαρχίας οι Ροδίτες συμμάχησαν με τους Μακεδόνες. Μετά το θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου συμμαχούν με τους Πτολεμαίους της Αιγύπτου.

Το 305 π.Χ. η Ροδίτες αντιμετώπισαν τον Δημήτριο τον Πολιορκητή. Για να θυμούνται τη μεγάλη τους νίκη δημιούργησαν τον Κολοσσό της Ρόδου που αποτέλεσε ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου.

Ρωμαϊκή κυριαρχία

Από τα τέλη του 3ου αιώνα π.Χ. η Ρώμη αρχίζει να κυριαρχεί στη Μεσόγειο, ως η νέα δύναμη της εποχής.

Οι Ροδίτες κατά τη διάρκεια του Β' Μακεδονικού πολέμου συμμαχούν με τους Ρωμαίους. Το 164π.Χ. οι Ρωμαίοι αναγκάζουν τους Ροδίτες να υπογράψουν νέα συνθήκη, σύμφωνα με την οποία θα είχαν κοινούς φίλους και εχθρούς. Το αποτέλεσμα ήταν η Ρόδος να γνωρίσει μεγάλες καταστροφές, καθώς βρέθηκε στο στόχαστρο του Κάσιου, ο οποίος για να εκδικηθεί τον Καίσαρα λεηλάτησε τη Ρόδο.

Βυζαντινά χρόνια

Η Ρόδος ήταν από τα πρώτα Ελληνικά νησιά που ασπάστηκαν το Χριστιανισμό. Το 57 ο Απόστολος Παύλος έμεινε στη Ρόδο και συγκεκριμένα στη Λίνδο και δίδαξε στους κατοίκους τη νέα θρησκεία.

Το 395 η Ρόδος γίνεται επαρχία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και η πόλη της Ρόδου ορίζεται πρωτεύουσα του νησιού.

Το 620 το νησί γνωρίζει την Περσική κυριαρχία.

Ακολουθούν επιδρομές από Σαρακηνούς και Σελτζούκους κατά τις οποίες η Ρόδος γνωρίζει μεγάλες καταστροφές.

Το 1204, μετά την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης, η Ρόδος όπως και πολλά άλλα Ελληνικά νησιά παραχωρήθηκε στους Ενετούς.

Το 1261 το νησί περνά στη κυριαρχία των Γενουατών ναυάρχων.

Ενετοκρατία

Το 1306 η Ρόδος, η Κως και η Λέρος πωλούνται στους Ιππότες του Αγίου Ιωάννη. Μια νέα εποχή ξεκινά για τη Ρόδο καθώς αναδεικνύεται σε μεγάλη στρατιωτική, οικονομική και εμπορική δύναμη. Οι Ιππότες που ήρθαν απ' όλες τις καθολικές χώρες, κατάφεραν να συνάψουν συμφωνίες με τις μεγάλες δυνάμεις της Δυτικής Ευρώπης, με σκοπό να αποδυναμώσουν τις μουσουλμανικές δυνάμεις που είχαν αρχίσει να επεκτείνονται.

Στα χρόνια της ενετικής κυριαρχίας η Ρόδος αποτέλεσε ισχυρό εμπορικό κέντρο και αναδείχθηκε σε μεγάλη πολεμική δύναμη. Είναι περίοδος ακμής για το νησί.

Τότε κτίστηκε η Μεσαιωνική πόλη, που παραμένει ζωντανή ως τις μέρες μας και όλα τα σημαντικά κάστρα, οι οχυρώσεις των πόλεων,

καθώς και πολλά μοναστήρια και εκκλησίες. Στο νησί ανθίζουν οι τέχνες και τα γράμματα και οι κάτοικοι επηρεασμένοι από τους Ενετούς διαμορφώνουν ένα τρόπο ζωής και μια κουλτούρα που τους χαρακτηρίζει ως σήμερα.

Οθωμανική κυριαρχία

Το 1522, μετά από έξι μήνες πολιορκίας η Ρόδος πέφτει στα χέρια των Τούρκων και στην κυριαρχία του Σουλτάνου Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπούς. Για τέσσερις περίπου αιώνες οι Οθωμανοί κατείχαν τη Ρόδο.

Οι Ροδίτες δεν συμμετείχαν στην Επανάσταση του 1821 και όπως όλα τα Δωδεκάνησα δεν συμπεριλήφθηκαν στο νεοσύστατο Ελληνικό κράτος, αλλά παρέμειναν υπό την Οθωμανική κατοχή.

Νεότερα χρόνια

Το 1912 η Ρόδος πέρασε στην Ιταλική κυριαρχία, όπου και παρέμεινε ως το 1945. Τον Μάρτιο του 1948 με την υπογραφή της συνθήκης των Παρισίων, η Ρόδος και όλα τα Δωδεκάνησα ενσωματώθηκαν με την Ελλάδα.

Σήμερα, η Ρόδος εκμεταλλεύεται τις μοναδικές ομορφιές της και τα σημαντικά ιστορικά μνημεία που διαθέτει, έχει εξελιχθεί σε ένα παγκοσμίως γνωστό τουριστικό θέρετρο.

Ο Κολοσσός της Ρόδου

Κατά την αρχαία μυθολογία, το νησί της Ρόδου ήταν το νησί του θεού Ηλίου. Όταν ο ελληνικός στόλος προσπάθησε να εισβάλει στο νησί, το 304 π.Χ., οι κάτοικοι του νησιού προέβαλαν τέτοια ισχυρή αντίσταση που ο Έλληνας στρατηγός -ο Δημήτριος ο Πολιορκητής- αναγκάστηκε να παραδοθεί και να αιχμαλωτιστεί ο στόλος του.

Οι Ροδίτες ως ενθύμιο της νίκης τους, χτίσανε το τεράστιο άγαλμα στον προστάτη τους, Θεό Ηλιο (Απόλλωνα). Ελιώσαν τον μπρούτζο και τα άλλα μέταλλα από τους μηχανισμούς που άφησε ο Δημήτριος για να φτιάξουν το εξωτερικό του Κολοσσού, και η τεράστια σκαλωσιά από τον πολεμικό μηχανισμό του έγινε η σκαλωσιά για την κατασκευή του αγάλματος. Η έναρξη των εργασιών σύμφωνα με τους ιστορικούς, υπολογίζεται γύρω στο 304 π.Χ., και κατά τον ιστορικό Πλίνιο, περατώθηκε σε 12 έτη.

Ο γλύπτης Χάρης της Λίνδου ο οποίος μάλιστα πολέμησε για την υπεράσπιση της Ρόδου από τον Δημήτριο, επιμελήθηκε το έργο. Ο Χάρης ήταν μαθητής του Λυσσίπου, και δεν είχε ξαναφτιάξει άγαλμα παρομοίους μεγέθους. Πιθανόν άρχισε φτιάχνοντας ένα μικρό άγαλμα για να πειραματιστεί για το δέσιμο των υλικών και την τελική μορφή του έργου.

Το άγαλμα είχε ύψος 33 μέτρα, ήταν γυμνό, στο κεφάλι φορούσε στέμμα σαν τις ακτίνες του ηλίου (όπως το άγαλμα της Ελευθερίας στην Νέα Υόρκη). Εικάζεται ότι με το δεξί χέρι προστάτευε τα μάτια από τον ήλιο και με το αριστερό κρατούσε έναν χιτώνα.

Φτιάχτηκαν πρώτα τα πόδια του αγάλματος και η κατασκευή ανέβαινε σταδιακά, καθώς το χάλκινο σχήμα ενισχυόταν εσωτερικά με σιδερένια δοκάρια και πέτρινες κολόνες. (Η τεχνική αντιγράφηκε για την κατασκευή του αγάλματος της Ελευθερίας της Νέας Υόρκης, στο οποίο χύθηκε χαλκός πάνω από ατσάλινο «σκελετό»). Χρειάστηκε πολύ δουλειά για να εφαρμόζουν απόλυτα ο εσωτερικός σκελετός (σίδερα και πέτρες) με το χάλκινο «δέρμα» εξωτερικά. Η βάση του αγάλματος ήταν από λευκό μάρμαρο.

Ο Πύλων του Βυζαντίου αναφέρει ότι χρησιμοποιήθηκαν 15 τόνοι από μπρούτζο και 9 τόνοι σιδήρου, όμως και υπολογίζεται ότι οι αληθινές ποσότητες ήσαν πολύ μεγαλύτερες. Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι το άγαλμα της Ελευθερίας στην Νέα Υόρκη έχει το ίδιο περίπου μέγεθος και βάρος 225 τόνους, ο Κολοσσός πρέπει να είχε ανάλογο βάρος.

Το 226 π.Χ. το άγαλμα καταστράφηκε ολοσχερώς από μεγάλο σεισμό, ο οποίος κατέστρεψε την πόλη. Ο Πτολεμαίος ΙΙΙ ο Ευεργέτης προσέφερε την χρηματοδότηση για αναστήλωση του κατεστραμμένου έργου. Όμως, σύμφωνα με έναν χρησμό, απαγορεύτηκε η αναστήλωση του Κολοσσού, γιατί θεωρήθηκε ότι ο Θεός Ηλιος.

Ο ιστορικός Πλίνιος έζησε αιώνες μετά την καταστροφή του αγάλματος, κι ανέφερε ότι ακόμα και πεσμένο, τραβούσε τον θαυμασμό των ανθρώπων. Καθώς το άγαλμα στην εποχή του ήταν σπασμένο σε κομμάτια, ο Πλίνιος είχε την ευ-

καιρία να μελετήσει το εσωτερικό του. Ετσι, μας δίνει χρήσιμες πληροφορίες για τα υλικά και την τεχνική δόμησης του αγάλματος,

Για να περιγράψει το μέγεθος του αγάλματος αναφέρει ότι λίγοι άνθρωποι μπορούσαν να κλείσουν στην αγκαλιά τους τον αντίχειρα του Κολοσσού με τα χέρια τους.

Για πολλές εκατοντάδες χρόνια τα συντρίμια βρίσκονταν στον βυθό του λιμανιού της Ρόδου, ως που τ ο 654 μ.Χ., οι Αραβες κατέλαβαν την Ρόδο. Λέγεται ότι αποσυναρμολόγησαν τα κομμάτια του αγάλματος και τα πούλησαν στην Συρία.

Μάλιστα, χρειάστηκαν 900 καμήλες για την μεταφορά των κομματιών από τα παράλια της Μικράς Ασίας απέναντι από την Ρόδο, ως την Συρία.

Ενώ παλαιότερα πιστευόταν ότι ο Κολοσσός στεκόταν στην είσοδο του λιμανιού (σημερινό Μανδράκι), οι αρχαιολόγοι σήμερα θεωρούν ότι αυτό είναι αδύνατον λόγω του μεγάλου ύψους του αγάλματος και του σχετικά μικρού πλάτους του λιμανιού.

Πρόσφατες μελέτες υπολογίζουν την τοποθεσία του αγάλματος λίγο πιο έξω από το Μανδράκι.

Ο Κολοσσός της Ρόδου δεν ήταν μόνο ένα έργο απaráμιλλης τέχνης κι αισθητικής. Χτίστηκε ως ευγνωμοσύνη προς τον Θεό Ηλιο, προστάτη του νησιού, και συμβόλιζε την ελευθερία κι ανεξαρτησία των Ροδίων.

Παρ' όλο που το έργο καταστράφηκε 56 χρόνια μετά από την κατασκευή του, η φήμη του πέρασε τα όρια της χώρας μας, κι έμεινε στην ιστορία ως ένα από τα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου.

μου.

Μέχρι σήμερα στα Ελληνικά αλλά και σε όλες τις Λατινογενείς γλώσσες (Αγγλικά και Γερμανικά: Colosseum, Γαλλικά: Colisée και Colosse, Ιταλικά: Colosseo, κλπ.) «Κολοοσιαίο» σημαίνει ένα μεγάλο μέγεθος, εντυπωσιακό έργο. Ετσι, το θέατρο της Αρχαίας Ρώμης (80 π.Χ.) ονομάστηκε Κολοσσαίο (Colosseo).

Λίνδος

Σύμφωνα με τα ευρήματα αρχαιολογικών ερευνών ενάμιση αιώνα, η Λίνδος πρέπει να είχε κατοικηθεί ήδη από τη νεολιθική εποχή και δεν έπαψε ποτέ να κατοικείται. Στα αρχαϊκά χρόνια συνέστησε «ομοσπονδία» μαζί με τις άλλες ισχυρές δωρικές πόλεις-κράτη, την Ιαλυσό και την Κάμειρο, αποτελώντας την ισχυρότερη, και διαδραμάτισαν πρω-

ταγωνιστικό ρόλο στην ιστορία του νησιού. Η Λίνδος ίδρυσε αποικίες, έκοψε δικό της νόμισμα και σημείωσε μεγάλη άνθηση στο εμπόριο και την ναυτιλία. Η «χρυσή εποχή» για την πόλη της Λίνδου ήρθε στις αρχές του βου ει. π.Χ. και κυρίως κατά τα χρόνια της διακυβέρνησης της από τον τύραννο Κλεόβουλο το Ρόδιο. Στα σαράντα χρόνια της εξουσίας του, ανάμεσα σε διάφορα άλλα έργα, ανοικοδομήθηκε και ο ναός της Αθηνάς πάνω στα ερείπια προϋπάρχοντος ιερού της γεωμετρικής εποχής. Ο ναός αποτεφρώθηκε το 342 π.Χ. και ξαναχτίστηκε με το ίδιο σχέδιο της εποχής του Κλεόβουλου. Κατά τους ελληνιστικούς χρόνους έγιναν και άλλα έργα στο χώρο και η ακρόπολη πήρε την οριστική της μορφή. Αργότερα κατά τον Μεσαίωνα, ενισχύθηκε με νέα χτίσματα από τους Βυζαντινούς και στη συνέχεια από τους Ιππότες. Κατά την Ιπποτοκρατία μάλιστα υπήρξε ένα από τα ισχυρότερα και καλύτερα οχυρωμένα φρούρια του νησιού. Το μεγαλύτερο σωζόμενο τμήμα του κάστρου ανήκει στο Μεσαίωνα.

Ακρόπολη της Λίνδου: Η Ακρόπολη βρίσκεται σε λόφο, προσβάσιμο με τα πόδια ή με γαϊδουράκι. Μετά τα τελευταία σπύτια του χωριού, υπάρχει πλάτωμα μέχρι την εξωτερική σκάλα του κάστρου, όπου βρίσκεται ένα ανάγλυφο λαξευμένο πάνω στο βράχο, που παριστάνει πρύμνη караβιού και χρησίμευε ως βάθρο για τον ανδριάντα του Ναυάρχου Αηγιάνδρου. Ανεβαίνοντας τη σκάλα, βρίσκεται το Διοικητήριο και μετά ο χώρος του αρχαίου ιερού. Δίπλα στο μεσαιωνικό Διοικητήριο υπάρχουν λείψανα της Βυζαντινής εκκλησίας του Αγίου Ιωάννου (13ος αι.). Σε πλάτωμα υποβασταζόμενο από καμάρες εκτείνεται η μεγάλη δωρική στοά (200 π.Χ. περίπου). Από τους 42 δωρικού ρυθμού κίονες της σήμερα σώζονται μόνο οι 20. Πίσω από τους μεσαιούς κίονες της στοάς υπάρχει η μνημειώδης Σκάλα με τα 34 σκαλοπάτια που οδηγεί στα προπύλαια, από τα οποία σήμερα σώζονται μόνο τα θεμέλια.

Ναός Λινδίας Αθηνάς (β' μισό 4ου αι. π.Χ.): Το σπουδαιότερο μνημείο της Ακρόπολης Λίνδου. Είναι δωρικός τετράστυλος, αμφιπρόστυλος και σώζεται σε αρκετά καλή κατάσταση. Ο ναός είναι χτισμένος στο υψηλότερο επίπεδο του βράχου (ύψος 116 μ.) με εκπληκτική θέα προς τ' άλλα μνημεία της ακρόπολης και τους γύρω κολπίσκους. Σύμφωνα με τους αρχαιολόγους, υπήρχε χρυσελεφάντινο άγαλμα της θεάς, όπως και στον Παρθενώνα της Αθήνας, το οποίο δεν σώζεται σήμερα.

Η περιοχή έξω από την ακρόπολη παρουσιάζει επίσης μεγάλο αρχαιολογικό ενδιαφέρον.

Τα σπουδαιότερα μνημεία και ευρήματα είναι:

Ρόδος: Η αρχόντισσα της Δωδεκανήσου

Συνέχεια από τη σελίδα 15

Θέατρο (Λίνδος, νοτιοδυτική πλευρά λόφου, κάτω από ναό Αθηνάς): Η κυκλική ορχήστρα και το κοίλο για τους θεατές ήταν λαξευμένα στην πλαγιά του λόφου. Σώζονται οι προεδρίες, ειδικά δηλαδή καθίσματα γύρω από την ορχήστρα για τους επίσημους. Το κοίλον αποτελείτο από 19 σειρές καθισμάτων κάτω από το διάζωμα και επτά σειρές πάνω από το διάζωμα. Από τις 9 κερκίδες σώζονται μόνο 5. Η χωρητικότητα του θεάτρου ανερχόταν στους 1800 θεατές.

Τετράστιο κτήριο (Λίνδος, νοτιοδυτική πλευρά λόφου, κάτω από ναό Αθηνάς): Λείψανα τετράπλευρου κτηρίου σώζονται στην προέκταση της σκηνής του θεάτρου. Στο εσωτερικό υπάρχουν κίονες στις τέσσερις πλευρές, που στήριζαν δίρριχτη στέγη και περιέβαλαν υπαίθρια αυλή. Η είσοδος στη βορειοδυτική πλευρά του κτηρίου συμπληρώνεται με πρόσταση (σειρά κιόνων) που έφεραν επιστύλιο. Η χωρητικότητά του ανερχόταν στους 1500-1700 θεατές. Θα πρέπει να προοριζόταν για θρησκευτικές τελετές. Αργότερα στο χώρο κτίσθηκαν διαδοχικά τρεις χριστιανικές εκκλησίες.

Βουκόπιον (Λίνδος, Βιγλί, βορειοανατολικά της ακρόπολης): Τόπος θυσιών. Στους γύρω βράχους σώζονται 38 επιγραφές που ταυτίζουν το χώρο. Σημαντικός για την επακριβή γνώση του Γεωμετρικού παρελθόντος της Λίνδου είναι ο ναΐσκος από μικρούς ακατέργαστους λίθους με πρόναο και είδος προθαλάμου που πιθανώς να προοριζόταν για τη φύλαξη αναθημάτων προς μια άγνωστη ως τώρα θεότητα (10ος - 9ος αι. π.Χ.). Στη γύρω περιοχή εκτείνονταν τα νεκροταφεία της αρχαίας Λίνδου, από τα οποία τα δύο σημαντικότερα ταφικά μνημεία είναι:

Τάφος Κλεόβουλου (2ος-1ος αι. π.Χ.): Ταφικό μνημείο πλούσιας οικογένειας. Πρόκειται για κυκλικό κτίσμα, με επιμελημένη τοικοδομία και θολωτή στέγη. Ίχνη τοιχογραφιών, όπως και το όνομα «Άγιος Αιμιλιανός» μαρτυρούν τη μεταγενέστερη μετατροπή του σε χριστιανικό ναό.

Αρχοκράτειο (Λίνδος, θέση Καμπάνα Κράνας, λόφος δυτικά της ακρόπολης): Ταφικό μνημείο λαξευμένο στο βράχο. Στην πρόσοψη του ορόφου είχαν στηθεί επιτύμβιοι βωμοί με τα ονόματα των νεκρών στις βάσεις τους, ενώ στο εσωτερικό διάδρομος οδηγούσε σε χώρο τα-

Παραλία Ελλν

φικών τελετών. Στις πλευρές του θαλάμου είναι λαξευμένοι 19 τάφοι. Η νεότερη ονομασία «Φραγκοκκλησιά» δημιουργεί την υπόθεση ότι κατά την Ιπποτοκρατία χρησιμοποιήθηκε ως ναός.

Αρχαιολογικά ευρήματα (Κάλαθος): Η γύρω περιοχή και ιδιαίτερα κοντά στην παραλία Λώρυμα είναι κατάσπαρτη από αρχαιότητες. Ο αρχαίος Δήμος Κλασίων που ανήκε στο κράτος των Λινδίων επιβίωσε στη σημερινή γλώσσα παραφθαρμένος ως Κάλαθος.

Ιπποτικό φρούριο (500 μ. από τη Λάρδο - αρχές 15ου αι.): Σήμερα ερειπωμένο. Η Λάρδος είχε δοθεί στο Βινιόλο Βινιόλι και τους επιγόνους τουμέχρι την τελική ανάκτησή της από τους Ιππότες το 1404. Στη βρύση του χωριού ένας ιπποτικός θυρεός υπενθυμίζει την περίοδο ακμής του. Στα περίχωρα εντοπίστηκαν ερείπια και άλλων μικρότερων φρουρίων, βίγλες - φρυκτωρίες και μια τουλάχιστον παλαιοχριστιανική βασιλική σε ερειπωμένη κατάσταση.

Φυσικό Δάσος κυπαρισσιού στον Εμπωνα

Το δάσος καταλαμβάνει έκταση 1.350 στρεμμάτων περίπου και εκτείνεται και από τις δύο πλευρές του επαρχιακού δρόμου Εμπωνας - Σιαννών, σε μια απόκρημνη, βραχώδη και δύσβατη πλαγιά του όρους Ατταβύρου, που είναι το μεγαλύτερο και ψηλότερο, με υψόμετρο 1.216 μέτρα, βουνό της Ρόδου

Σε πολύ μικρό μέρος της έκτασης εμφανίζεται φλύσχος ενώ στο μεγαλύτερο αβεστολιθικές μάζες, και αβεστολίθοι μεσοζωνικοί. Αβεστολιθογενής ρεντζινές και ορφνά μεσογειακά εδάφη, ασυνεχή και αβαθή κατά το μεγαλύτερο μέρος σκελετικοί σχηματισμοί.

Ο ανώροφος του δάσους απαρ-

τίζεται από αιωνόβια δέντρα μεσογειακού κυπαρισσιού (Cupressus sempervirens var. horizontalis), σε ποσοστό 90-95%, ενώ ένα μικρό ποσοστό καταλαμβάνει η τραχεία πεύκη (Pinus halepensis ssp. brutia).

Η βλάστηση του υπορόφου αποτελείται από τα τυπικά είδη της ζώνης των αειφύλλων πλατύφυλλων και κυρίως από σχίνα, πουρνάρι, λιόπρινο, λίγο σπάρτο, λαδανιές, αλισφακιά, αφάνα, κ. λ. π.

Πολλά είδη ποωδών φυτών και λουλουδιών όπως κίτρινες βιολέτες, είδη του γένους Orlhrys και Orchis, ανεμώνες, κυκλάμινα και πολλά άλλα φυτρώνουν κατά θέσεις κυρίως σε ξέφωτα του δάσους και στις σχισμές των βράχων και ανθίζουν από τις αρχές Φεβρουαρίου μέχρι αργά την άνοιξη.

Κοιλάδα με τις Πεταλούδες

Η κοιλάδα των πεταλούδων εκτείνεται κοντά στο χωριό Θεολόγος σε απόσταση 23 χιλιόμετρα Νοτιοανατολικά από την πόλη της Ρόδου. Διασχίζεται από τον ποταμό Πελεκάνο και είναι κοντά στην Μονή της Καλοπέτρας. Σύμφωνα με την παράδοση παλαιότερα η κοιλάδα ονομαζόταν Πελεκάνος, από το όνομα ενός δούλου του άρχοντα Αλέξανδρου Υψηλάντου. Ο άρχοντας έφερε την κόρη του που έπασχε από φυματίωση στην περιοχή για να την γιατρέψει το καλό κλίμα του τόπου και έκτισε το Μοναστήρι της Καλοπέτρας (1782) στα ερείπια παλιότερου και έβαλε τον δούλο του να την φυλάει. Η αρχοντοπούλα αγάπησε τον δούλο, αλλά ο άρχοντας Υψηλάντης αρνήθηκε να δώσει την κόρη του σε ένα δούλο. Τότε αυτός αυτοκτόνησε από την πίκρα και τον καημό του και έτσι ο τόπος πήρε το όνομά του. Η όμορφη αυτή πεταλούδα

έχει πολλούς εχθρούς: βατράχους, σαύρες, καβούρια, αρκετά πουλιά, τον διώκτη της την νυκτερίδα και τον φοβερότερο εχθρό της: τον άνθρωπο. Πραγματικά, τα τελευταία χρόνια οι πολλοί τουρίστες, Έλληνες και ξένοι δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στις πεταλούδες, οι οποίες αναγκάζονται να αποσύρονται σε απόκρημνα μέρη για να αποφύγουν τους «φιλόζωους» ανθρώπους. Η πεταλούδα αυτή δεν ζει μόνο στην Ρόδο, αλλά σε όλη την Μεσόγειο, την Ευρώπη και την Δυτική Ασία. Στη Ρόδο έχει εντοπιστεί ο μεγαλύτερος πληθυσμός της, αλλά στον ελλαδικό χώρο την συναντάμε και στην Βοιωτία, την Κρήτη, την Αττική, πολλά νησιά και αλλού. Λέγεται πως κυριότερος λόγος, πέρα από τις άριστες κλιματολογικές συνθήκες για την μεγάλη συγκέντρωση πεταλούδων στη Ρόδο είναι η ύπαρξη του πανέμορφου, όσο και σπάνιου δέντρου «Υγράμβαρν» με την αρωματική της ρητίνη.

Δεν πρέπει να χάσουμε

- Πέριξ της Παλιάς Πόλης, το παλαιό ενυδρείο, που ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1934, το ναό του Πύθιου Απόλλωνα, που βρίσκεται στο λόφο του Μόντε Σμιθ και προσφέρει εξαιρετική θέα, το εξαιρετικά ανακαινισμένο Ξενοδοχείο των Ρόδων στο Νιχώρι, χτισμένο την περίοδο της ιταλοκρατίας, στις αρχές της δεκαετίας του 1920, καθώς και έναν περίπατο στο πάρκο Ροδίνι.

- Στον όρμο της Καλλιθέας τα ανασκευασμένα ιαματικά λουτρά, όπως και τα παραδοσιακά σπίτια με τις πολύχρωμες προσόψεις στο χωριό Κοσκινού.

- Την Κοιλάδα των Πεταλούδων, τον γνωστό βιότοπο, σπάνιας οικολογικής αξίας, όπου ζουν οι πεταλούδες της συνομοταξίας Panaxia

Ως Ελληνοαμερικανός,

μεγάλωσα με την αγάπη

και το νόστο των γονέων μου

για την ιδιαίτερή τους πατρίδα, την Κάρπαθο.

Η αγάπη αυτή είναι η μεγαλύτερη κληρονομιά

γιατί μέσα από τη δική τους λαχτάρα για τον τόπο

τους, ολοκληρώνουμε τη δική μας υπόσταση.

Νοιώθω ιδιαίτερα υπερήφανος

για την καταγωγή μου

από το όμορφο νησί της Καρπάθου

που μόνο προκομμένους ανθρώπους γεννά

και έχει να δείξει ιστορία, πολιτισμό

και ατέλειωτες φυσικές ομορφιές.

Συγχαρητήρια και στον «Εθνικό Κήρυκα»

για την πρωτοβουλία του

Γιώργος και Γαρυφαλιά Σταματιάδη

quadripunctaria.

• Τους αγγειοπλάστες στον παραιοοιακό οιοισμό του Αρραγγέλου. Στην ευρύτερη περιοχή, τη Μονή της Παναγίας Τσαμπίκας, η οποία θεωρείται θαυματοουργή για τις άτεκνες γυναίκες και γι' αυτόν το λόγο θα δείτε δεκάδες κέρνα ομοιώματα μωρών ως αφιερώματα, αλλά και τις ειδυλλιακές Επτά Πηγές.

• Την «κυκλαδίτικη» Λίνδο με τα καπετανόσπιτα και την αρχαία ακρόπολη.

• Στην Κάμειρο τον αρχαιολογικό χώρο, το γραφικό λιμανάκι Φάνες, καθώς και τα παραδοσιακά -λιγότερο τουριστικά- χωριά Σάλακος και Ελεούσα.

Παραλίες

Η Ρόδος βραβεύθηκε το 2012 με 32 «Γαλάζιες Σημαίες», ένα διεθνές πρόγραμμα με συντονιστή την Ελληνική Εταιρία Προστασίας της Φύσης.

Η «Γαλάζια Σημαία» είναι ένα διεθνές σύμβολο περιβαλλοντικής ποιότητας παγκόσμια αναγνωρισμένο, που από το 1987 απονέμεται σε όσες ακτές και μαρίνες πληρούν τις αυστηρές προϋποθέσεις του.

Ανάμεσα στα 32 συνολικά κριτήρια περιλαμβάνονται η ποιότητα των νερών κολύμβησης, η καθαριότητα, η οργάνωση, η πληροφόρηση, η ασφάλεια λουομένων και επισκεπτών και η προστασία του περιβάλλοντος της ακτής και του παράκτιου χώρου.

Τα κριτήρια του διεθνούς προγράμματος συνοψίζονται στις εξής κατηγορίες:

• Καθαρότητα θάλασσας και ακτής (ποιότητα νερών κολύμβησης, μη απόρριψη στην περιοχή βιομηχανικών και αστικών λυμάτων, επαρκείς κάδοι απορριμμάτων, συνεχής περιοδικός καθαρισμός της ακτής).

• Οργάνωση ακτής (συνεχής πληροφόρηση του κοινού για την ποιότητα των νερών κολύμβησης, σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση τυχόν θαλάσσιας ρύπανσης από ατύχημα, απαγόρευση της κίνησης οχημάτων και μοτοποδηλάτων στην ακτή, απαγόρευση της ελεύθερης κατασκήνωσης και επαρκείς εγκαταστάσεις υγιεινής με ελεγχόμενο σύστημα αποχέτευσης).

• Ασφάλεια επισκεπτών (εκπαιδευμένοι ναυαγοσώστες σε υπηρεσία, προσφορά υπηρεσιών για άτομα με ειδικές ανάγκες).

• Προστασία της φύσης και περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση (έντυπες πληροφορίες και οδηγίες συμπεριφοράς στην ακτή και για περιοχές με ευαίσθητο φυσικό περιβάλλον, αναφορά στην οργάνωση δραστηριοτήτων του διαχειριστή ακτής).

Οι περισσότερες παραλίες του νησιού σύμφωνα με το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής (Ειδική Γραμματεία Υδάτων) διαθέτουν εξαιρετικής ποιότητας νερά.

Η Δημοτική Ενότητα με τις περισσότερες πανελλαδικά «γαλάζιες σημαίες» (συνολικά είκοσι τέσσερις) είναι η Δημοτική Ενότητα Καλλιθέας.

Το Μάιο του 2012, ο ενιαίος Δήμος Ρόδου βραβεύθηκε με συνολικά 32 «Γαλάζιες Σημαίες». Πιο συγκεκριμένα, οι παραλίες της Ρόδου που έχουν βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία» για το έτος 2012 είναι οι εξής:

Δημοτική Ενότητα Νότιας Ρόδου: Κιοτάρι 3

Δημοτική Ενότητα Λινδίων: Λάρδος 1, Λάρδος 3

Δημοτική Ενότητα Αφάντου: Αφάντου 2, Κολύμπα, Κολύμπα Α - Λιμανάκι

Δημοτική Ενότητα Καλλιθέας: Αμμούδες- Φαληράκι, Βαγιές - Λαδικό, Βίγλα, Γούρνες, Καβουράκια, Καλλιθέα, Καταφύγιο, Κόκκινα, Λαδικό - Αντονι Κουίν, Λαδικό Β - Πλάκα, Μαντώματα, Μαύρος Κάβος, Τραουνού Σπηλιές, Φαληράκι - Καθαρά, Φαληράκι - Καστράκι, Φαληράκι - Τραουνού, Φαληράκι Α, Φαληράκι Β, Φαληράκι C, Φαληράκι 1, Φαληράκι 2, Φαληράκι 3, Φαληράκι 4, Φαληράκι 5

Δημοτική Ενότητα Ρόδου: Ρένι 1

Δημοτική Ενότητα Ιαλυσού: Ιξιά Β

Ο Δήμος Ρόδου έχει προγραμματίσει την πραγματοποίηση έργων που θα μετατρέψουν πολλές από τις παραλίες αυτές σε προσβάσιμες για άτομα με ειδικές ανάγκες. Ο εξοπλισμός για κάθε παραλία θα περιλαμβάνει ειδικό διάδρομο για την κίνηση των αμαξιδίων και την πρόσβαση των ατόμων με ειδικές ανάγκες, δύο αμφίβια αμαξίδια και ειδικά διαμορφωμένο αποδυτήριο τουαλέτα.

Ο Δήμος Ρόδου θα συμμετέχει πιλοτικά ως «φορέας λειτουργίας» στις παραλίες Τσαμπίκα, Λίνδος (κεντρική παραλία), Φαληράκι (κεντρική παραλία), Ελλην (κεντρική παραλία), κεντρική παραλία Ιαλυσού και Sunwing και θα έχει την υποχρέωση να τοποθετεί, να συντηρεί κατά τη διάρκεια της χρήσης του και να αποθηκεύει κατά τη χειμερινή περίοδο τον εξοπλισμό ενώ θα μεριμνήσει για την εξασφάλιση Ναυαγοσώστη ή Επόπτη.

Αξιοσημείωτη είναι η συνδρομή φορέων όπως τα σωματεία ομπρελάδων, τα ξενοδοχεία, διάφοροι σύλλογοι, εθελοντές και σχολεία που συνδράμουν τα μέγιστα προς την κατεύθυνση αυτή.

Για το 2012 θα υποβληθούν τέσσερις νέες υποψηφιότητες ακτών για βράβευση: η παραλία Ελλην, η παραλία Τσαμπίκα, η παραλία Βλυχά και η κεντρική παραλία της Λίνδου.

Οι παραλίες θα ετοιμαστούν σύμφωνα με τις προδιαγραφές του προγράμματος, θα αναρτηθεί έντυπο υλικό στο οποίο θα αναγράφεται ότι είναι υποψήφιες για βράβευση,

θα ελεγχθούν και ένα χρόνο μετά ευελπιστούμε να κυματίζει και σε αυτές η «Γαλάζια Σημαία».

Προτεινόμενες παραλίες

1. Αγάθη: Αμμούδες παραλία, απάνεμη. Βρίσκεται ανατολικά της πόλης της Ρόδου, δίπλα από το Χαράκι και απέχει τριάντα οκτώ χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου και δέκα χιλιόμετρα από τη Λίνδο. Για να φτάσει κανείς σε αυτήν πρέπει να διανύσει έναν καλό χωματόδρομο δέκα χιλιομέτρων. Διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνες.

2. Άγιος Παύλος: Με βότσαλα, άμμο και πεντακάθαρα πράσινα νερά. Βρίσκεται σ' έναν μικρό κόλπο με δύο μικρές αμμουδιές, πολύ κοντά στη Λίνδο και πενήντα χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου. Στη μία παραλία υπάρχουν ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνες ενώ η άλλη είναι ερημική και ενδείκνυται για όσους θέλουν να απολαύσουν το μπάνιο τους με ηρεμία.

3. Αντονι Κουίν: Ιδανική για υποβρύχιες καταδύσεις λόγω της υποθαλάσσιας μορφολογίας της έγινε διάσημη από τα γυρίσματα της ταινίας «Τα κανόνια του Ναβαρόνε» που γυρίστηκαν εκεί με πρωταγωνιστή το διάσημο ηθοποιό Anthony Quinn. Περιβάλλεται από βράχια και διαθέτει πεντακάθαρα νερά. Διαθέτει μία μικρή προβλήτα που δίνει τη δυνατότητα σε σκάφη που την επισκέπτονται να αγκυροβολήσουν. Απέχει δέκα πέντε χιλιόμετρα νοτιοανατολικά από την πόλη της Ρόδου και τρία χιλιόμετρα από το Φαληράκι. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

4. Ασκληπιό: Κοντά στο χωριό Ασκληπιό, έχει καταγάλα νερά και διακρίνεται για το δαντελένιο μήκος της. Απέχει από την πόλη της Ρόδου πενήντα χιλιόμετρα. Διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνες.

5. Αφάντου: Μεγάλη σε μήκος, με μικρά βότσαλα και άμμο και θάλασσα που βαθαίνει απότομα. Διαθέτει πολλά οργανωμένα σημεία, με ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνες. Βρίσκεται στην ανατολική πλευρά του νησιού και απέχει από την πόλη της Ρόδου είκοσι δύο χιλιόμετρα και από το χωριό Αφάντου μόλις δύο χιλιόμετρα. Διαθέτει εγκαταστάσεις για beach volley και beach soccer. Δίπλα της βρίσκεται το διάσημο Golf Αφάντου. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

6. Βαγιές: Βρίσκεται τριάντα οκτώ χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου και πολύ κοντά στη Λίνδο. Διαθέτει χρυσή άμμο και γαλάζια νερά και δεν συγκαταλέγεται στις πολυσύχναστες παραλίες του νησιού. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

7. Βλυχά: Αγαπημένη παραλία των ντόπιων κατοίκων. Η θάλασσα βαθαίνει αργά και για το λόγο αυτό προτιμάται κυρίως από οικογένειες.

Συνέχεια στη σελίδα 19

Αγαθοεργός Σύλλογος Τηλίων
Νέας Υόρκης «Πρόοδος»

President Alexandra Kavounidis	Εκ μέρους του Συλλόγου των Τηλίων η Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου
Vice President Ekaterina Mavromichalis	Εύχονται σε όλους τους Τηλίους Καλό Καλοκαίρι και προσκαλούν όλους τους ομογενείς να επισκεφθούν τη μαγευτική Τήλο με τη χιλιόχρονη ιστορία και τον σπουδαίο πολιτισμό.
Secretary Anna G Kamas	
Assistant Secretary Popi Spantopanagos	
Treasurer Anna Stratigakis	
Board Members Demetrios Antonaros John Giannourakis Michael Kamas Stefanis Kassiotis	
Substitutes Panagiotis Hatzigeorgiou Anna Kakakios	Η Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΓΚΟΥΣΤΑ-ΚΑΒΟΥΝΙΔΗ και το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο πρόεδρος **ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΙΛΑΚΟΥΡΗΣ**
το Διοικητικό Συμβούλιο και άπαντα τα μέλη
του **ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΡΙΩΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ**
«ΛΕΡΟΣ»

με χαρά συμμετέχουμε
στην αφιερωματική έκδοση στα Δωδεκάνησα,
στην ιδιαίτερή μας πατρίδα τη Λέρο
αλλά και στους Δωδεκανήσιους της Αμερικής.

Μέσα από τις σελίδες του «Περιοδικού»
θα σεργιανίσουμε στα νησιά μας
θα γνωρίσουμε τις ομορφιές τους
τον πολιτισμό τους, τους φιλόξενους ανθρώπους τους.

Ενα σεργιάνι που θα μας οδηγήσει και στη Λέρο,
το δικό μας νησί, και θα μας δώσει την ευκαιρία
να περπατήσουμε στα γραφικά δρομάκια της
να ακούσουμε τα καμπαναριά μας,
τον αχό της θάλασσας.

Ευχαριστούμε τον «Εθνικό Κήρυκα»
και ευχόμαστε σε όλους
Καλό Καλοκαίρι

Στο επόμενο «Περιοδικό»

Σάββατο 6 - Κυριακή 7 Ιουλίου 2013

Λιτόχωρο & Ολυμπος

Δωρεάν με τον «Εθνικό Κήρυκα»

Παμμακεδονική Ενωση Αμερικής και Μακεδονία

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

www.ekirikas.com

Ρόδος: Η αρχόντισσα της Δωδεκανήσου

Συνέχεια από τη σελίδα 17

Απέχει από την πόλη της Ρόδου σαράντα επτά χιλιόμετρα και από τη Λίνδο τρία χιλιόμετρα. Διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνες.

8. Γεννάδι: Μεγάλη σε έκταση παραλία με άμμο και ψιλό βότσαλο. Διαθέτει οργανωμένα και μη οργανωμένα σημεία. Βρίσκεται στο ανατολικό άκρο του νησιού και απέχει από την πόλη της Ρόδου εξήντα τρία χιλιόμετρα.

9. Γλύστρα: Παραλία με ψιλή άμμο. Ηρεμη παραλία, διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνα. Απέχει πενήντα πέντε χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου.

10. Γλυφάδα: Βρίσκεται στο νοτιοδυτικό τμήμα του νησιού. Απέχει από την πόλη της Ρόδου εβδομήντα χιλιόμετρα. Διαθέτει πράσινα κρουσάλλινα νερά και πεύκα που φτάνουν έως τα βράχια της θάλασσας.

11. Γούρνες: Κοσμοπολίτικη παραλία στην ανατολική ακτή του νησιού, με ομπρέλες, ξαπλώστρες και εστιατόριο. Απέχει δέκα περίπου χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου και τέσσερα από το Φαληράκι. Δίπλα από την παραλία Γούρνες υπάρχουν οι εξίσου διάσπες παραλίες του Νικόλα και η Οασίς.

12. Ελλην: Θεωρείται ως η καλύτερη παραλία της Μεσογείου. Υποδέχεται κάθε χρόνο πλήθος επισκεπτών. Εκτείνεται κατά μήκος της πόλης και διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνες.

13. Ιαλυσός: Είναι από τις πιο οργανωμένες του νησιού λόγω του ότι εκτείνεται κατά μήκος της λεωφόρου Ηρακλειδών όπου λειτουργούν μερικές από τις μεγαλύτερες ξενοδοχειακές μονάδες του νησιού. Αποτελείται από βότσαλα και άμμο ενώ τα νερά βαθιάνουν απότομα. Η παραλία αυτή ενδείκνυται για τους λάτρεις του surfing καθώς είναι ανοιχτή στους ανέμους. Απέχει από τη Ρόδο μόλις οκτώ χιλιόμετρα.

14. Ιξιά: Αποτελεί τη συνέχεια της παραλίας της Ρόδου. Οργανωμένα παραλία με εγκαταστάσεις θαλάσσιων σπορ και άνεμο που ευνοεί το surfing.

15. Κάλαθος: Μήκους τεσσάρων χιλιομέτρων με άμμο και ψιλό βότσαλο, διαθέτει σε πολλά σημεία της ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνες. Βρίσκεται στο νοτιοανατολικό τμήμα του νησιού και απέχει από την πόλη της Ρόδου πενήντα χιλιόμετρα και από τη Λίνδο επτά χιλιόμετρα.

16. Καλλιθέα: Παραλία με πεύκα και φοίνικες. Κοντά στην παραλία βρίσκονται και οι θερμές ιαματικές πηγές της Καλλιθέας. Βρίσκεται στο βορειοανατολικό τμήμα του

νησιού, σε απόσταση δέκα χιλιομέτρων από την πόλη της Ρόδου. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

17. Κατσούνι: Ανάμεσα στη Λάρδο και την Καταβιά, στην ανατολική ακτή του νησιού και πενήντα χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου, η παραλία Κατσούνι διαθέτει χρυσή άμμο, καθόλου πέτρες και ιδανικό περιβάλλον για οικογενειακά μπάνια.

18. Κιοτάρι: Μεγάλη σε μήκος, με ψιλή άμμο, ομπρέλες και ξαπλώστρες. Διαθέτει εγκαταστάσεις θαλασσίων σπορ και ταβερνάκια κατά μήκος του παρακείμενου παραλιακού δρόμου για γευστικό φαγητό. Απέχει από την πόλη της Ρόδου εξήντα χιλιόμετρα. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

19. Κολύμπια: Ησυχη παραλία με άμμο και ψιλό βότσαλο, με ομπρέλες, ξαπλώστρες και θαλάσσια ποδήλατα. Απέχει από την πόλη της Ρόδου είκοσι πέντε χιλιόμετρα. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

20. Λαδικό: Με ψιλή άμμο, βραχάκια και ομπρέλες, απέχει δέκα πέντε χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου. Βρίσκεται στο ανατολικό τμήμα του νησιού. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

21. Λάρδος: Βρίσκεται στην νοτιοανατολική πλευρά του νησιού μετά το χωριό Πεύκοι, εξήντα πέντε χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου και κοντά στο χωριό Λάρδος. Διαθέτει βότσαλα και άμμο. Διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες, καντίνα, εστιατόρια και σημεία ενοικίασης εξοπλισμού θαλάσσιων σπορ. Είναι η μοναδική παραλία στη Ρόδο που έχει βραβευθεί με την ευρωπαϊκή «Γαλάζια Σημαία».

22. Λίνδος: Μία αμιγώς τουριστική παραλία που βρίσκεται κάτω από τον ομώνυμο οικισμό. Διαθέτει ήσυχια κρουσάλλινα νερά, δύο αμμουδιές με ομπρέλες, ξαπλώστρες και ταβέρνες. Απέχει εβδομήντα χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου.

23. Πεύκοι: Περιοχή με πολλές εξοχικές κατοικίες ντόπιων κατοίκων, διαθέτει οργανωμένη παραλία. Απέχει πενήντα χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου.

24. Πρασονήσι: Παραλία με άμμο, βρίσκεται στο νοτιότερο σημείο του νησιού. Αποτελεί παράδεισο για τους windsurfers, καθώς στην περιοχή νέουν ισχυροί άνεμοι, ειδικά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο. Διαθέτει σημεία ενοικίασης εξοπλισμού windsurfing και ταβέρνες με ντόπιες λιχουδιές. Απέχει από την πόλη της Ρόδου ενενήντα δύο χιλιόμετρα.

25. Στεγνά: Παραλία με άμμο και βότσαλο, διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες, ταβέρνες ενώ παρέχει

στους επισκέπτες της δυνατότητα για θαλάσσια σπορ. Απέχει από την πόλη της Ρόδου είκοσι εννέα χιλιόμετρα.

26. Τραγανού ή Τραουνού: Δεκαπέντε χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου και τέσσερα χιλιόμετρα από το Φαληράκι, η παραλία Τραγανού ή Τραουνού είναι γνωστή για τη σπηλιά στη μία της πλευρά. Σε κάποια σημεία της είναι οργανωμένη και διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες και καντίνα. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

27. Τσαμπίκα: Είκοσι έξι χιλιόμετρα νοτιοανατολικά από την πόλη της Ρόδου και κάτω από το βράχο που φιλοξενεί το διάσημο μοναστήρι της Παναγίας Τσαμπίκας της Ψιλής, η παραλία της Τσαμπίκας με τη χρυσή άμμο διαθέτει ομπρέλες, ξαπλώστρες, καντίνες και εγκαταστάσεις για θαλάσσια σπορ.

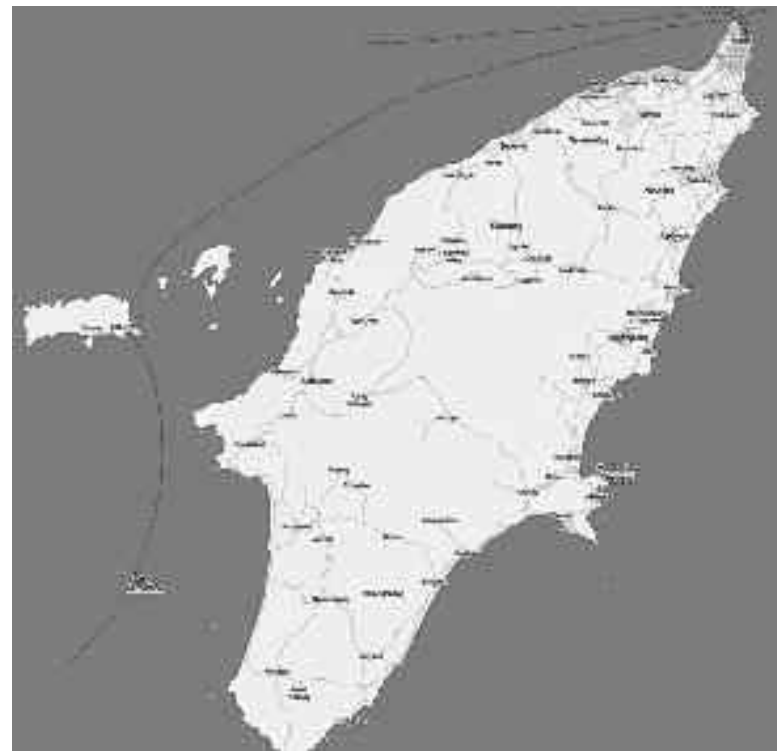
28. Φαληράκι: Μήκους τεσσάρων χιλιομέτρων μία από τις πιο οργανωμένες παραλίες του νησιού, με εγκαταστάσεις θαλασσίων σπορ και bungee jumping, ομπρέλες, ξαπλώστρες, beach bars, εστιατόρια, καφέ, με water park, βρίσκεται δέκα τέσσερα χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της πόλης της Ρόδου ενώ απέχει δέκα χιλιόμετρα από το αεροδρόμιο «Διαγόρας» της Ρόδου. Έχει βραβευθεί με «Γαλάζια Σημαία».

29. Φούρνοι: Μικρή παραλία κοντά στο χωριό Μονόλιθος με βοτσαλάκια. Δεν είναι οργανωμένη αλλά ενδείκνυται για όσους επιθυμούν να απολαύσουν ένα ήρεμο μάνινο μακριά από την πολυκοσμία. Εάν επιθυμείτε να προστατευθείτε από τον ήλιο, θα πρέπει να μερμνήσετε για μία ομπρέλα.

30. Χαράκι: Παραλία την οποία επισκέπτονται κυρίως οικογένειες. Με βότσαλα και άμμο, σ' ένα τμήμα της διαθέτει ομπρέλες και ξαπλώστρες. Στον παραλιακό δρόμο λειτουργούν εστιατόρια και καφέ. Απέχει τριάντα χιλιόμετρα από την πόλη της Ρόδου.

Πανηγύρια

Οι σημαντικότερες θρησκευτικές γιορτές - Δωδεκανησιακής εμβέλειας προσκύνημα στην Παναγιά της Κρεμαστής (πρώτο 15νθήμερο Αυγούστου) με πλούσιες εκδηλώσεις πολιτισμού, της Παναγιάς Τσαμπίκας (8/9), του Αγίου Σουλά σε μαγευτικό ορεινό περιβάλλον στην ομώνυμη Μονή στη Σορωνή (τέλος Ιουλίου), της Παναγιάς Σκιαδενής στο χωριό Μεσαναγρός (Σάββατο του Λαζάρου - Κυριακή του Θωμά) με λιτανεία εικόνας που γίνεται με λειτουργικό τρόπο θυμίζοντας αρχαίο δρώμενο περνώντας από τα γύρω χωριά και καταλήγοντας στο καθολικό της Μεσαναγρού με επιστροφή πάλι στο Σκιαδί, και της

Παναγιάς Υψηλής στη Λάρδο.

Πως θα πάτε

Αεροπορικάς μέσω Αθηνών: Υπάρχει καθημερινή απευθείας αεροπορική σύνδεση με προγραμματισμένες πτήσεις μεταξύ του Διεθνούς Αεροδρομίου Αθηνών Ελευθέριος Βενιζέλος και του αεροδρομίου Διαγόρας της Ρόδου.

Απευθείας από τη Ρόδο εκτελούνται πτήσεις προς Κω, Λέρο, Μυτιλήνη, Κάρπαθο, Κάσο, Καστελλόριζο, Μύκονο, Σαντορίνη, Ηράκλειο Κρήτης και Θεσσαλονίκη.

Ακτοπλοϊκός: Μεγάλα οχηματαγωγά πλοία συνδέουν το λιμάνι του Πειραιά με το λιμάνι της Ρόδου. Τα πλοία κάνουν ενδιάμεσες στάσεις στα νησιά της Πάτμου, Λέρου, Καλύμνου και Κω. Το ταξίδι διαρκεί περίπου 12 ώρες. Υπάρχουν επίσης ακτοπλοϊκές συνδέσεις με άλλα νησιά της Δωδεκανήσου και την Κρήτη.

Και κάτι ακόμη: Από την Ρόδο αναχωρούν караβάκια που πραγματοποιούν ημερήσιες εκδρομές στα κοντινά νησιά: Σύμη, Χάλκη, Καστελλόριζο και Τήλο!

Που θα μείνετε

Όπως γίνεται αντιληπτό η Ρόδος έχει πάρα πάρα πολλά ξενοδοχεία. Εμείς θα ...αλλάξουμε και θα προτιμούμε ξενοδοχεία μέσα στην Παλιά Πόλη.

Hotel Via Via (Πυθαγόρα 45, Τ/22410-77.027, www.hotel-via-via.com) Στην καρδιά της μεσαιωνικής πόλης, φιλόξενα και απλά διακοσμημένα δωμάτια.

Marco Polo Mansion (Αγίου Φαβαρίου 42, 22410-25.562, www.marcorolomansion.gr). Ρομαντικός ξενώνας, με έντονα χρώματα και αν-

τιθέσεις που δημιουργούν ένα εξαιρετικό αισθητικό αποτέλεσμα. Διαθέτει επίσης αξιόλογο εστιατόριο.

Nikos & Takis (Παναγιτίου 26-28, Τ/22410-70.773, www.nikostakisshotel.com). Οι γνωστοί σχεδιαστές Νίκος και Τάκης αναπαλαίωσαν με το δικό τους γούστο το παλιό αρχοντικό ακριβώς πλάι στο Παλάτι του Μεγάλου Μαγίστρου. Εντονα χρώματα στα δωμάτια, φιλική ατμόσφαιρα και εσωτερική αυλή με θέα στα πολλά θετικά του.

Spirit of the Knights (Αλεξανδρινού 14, Τ/22410-39.765, www.rhodesluxuryhotel.com). Εξι ευρύχωρες σουίτες, πολύ όμορφα διακοσμημένες - η μία εξ αυτών διαθέτει χαμάμ. Το πρωινό προσφέρεται σε μια εσωτερική αυλή με τρεχούμενα νερά. Η Αγγλίδα ιδιοκτήτρια προσφέρει μοναδική οικογενειακή φιλοξενία.

Avalon (Χάρπτος 9, Τ/22410-31.438, www.avalonrhodes.gr). Σε ένα κτίριο της περιόδου των ιπποτών, οι καλαίσθητες ευρύχωρες σουίτες πλαισιώνονται από μια όμορφη εσωτερική αυλή για το πρωινό.

Χρήσιμα τηλέφωνα

Δήμος Ρόδου	22413 61200
Νοσοκομείο Ρόδου:	22410 80000
Αστυνομία:	22410 23849
	22410 44140
Τροχαία:	22410 44132
Τμήμα Τουρισμού:	2241027423
Λιμεναρχείο:	22410 22220
	22410 28888
EOT:	2241044330
Τελωνείο Ρόδου:	22410 27358
Δ.Ο.Υ. Ρόδου	22410 20855
	22410 23852

Κάσος: Πλούσια σε φυσική ομορφιά

Η **Κάσος** βρίσκεται μεταξύ Καρπάθου και Κρήτης. Είναι το νοτιότερο και έκτο σε μέγεθος νησί της Δωδεκανήσου με έκταση 66,41 τ.χμ. και πληθυσμό 990 κατοίκους που κατανέμεται σε πέντε οικισμούς. Το γραφικό Φρυ είναι η πρωτεύουσα-λιμάνι του νησιού. Διοικητικά οργανώνεται σε ένα Δήμο και υπάγεται στο Επαρχείο Καρπάθου.

Είναι νησί βραχώδες και ορεινό με μικρές καλλιεργήσιμες εκτάσεις και ενδιαφέρον φυσικό τοπίο (σπήλαια Σελάι και Ελληνοκάμαρα που χρησιμοποιήθηκε καθ' όλη την αρχαιότητα και ως καταφύγιο στις πειρατικές επιδρομές).

Το νησί γνώρισε μεγάλη ναυτική παράδοση κατά τον 18ο-19ο αι. αλλά αργότερα είδε μεγάλο μέρος του πληθυσμού να παίρνει το δρόμο της μετανάστευσης (Αμερική και Αυστραλία). Οι κάτοικοι ασχολούνται με τη γεωργία την κτηνοτροφία και την αλιεία οι περισσότεροι όμως είναι ναυτικοί. Το νησί διαθέτει εξαιρετικές παραλίες και είναι ιδανικός τόπος ήσυχων διακοπών.

Το νησιωτικό σύμπλεγμα της Κάσου (Κασονήσια) όπως και ολόκληρη η περιοχή που εκτείνεται από τη Σαρία (βορείως της Καρπάθου) μέχρι τις δυτικές άκρες του νησιού είναι σημαντικός βιότοπος της Μεσογειακής φώκιας *monachus monachus*. Τα Αρμάθια νησίδα βόρεια της Κάσου κατοικούνταν τον 19ο αι. όταν εξορυσσόταν γύψος που εξαγόταν στην Οδησό. Γύρω από την Κάσο πολλές ακόμα βραχονησίδες χρησιμοποιούνται ως βοσκότοποι.

Το νησί, εκτός από την πρωτεύουσα, το Φρυ, έχει άλλους τέσσερις οικισμούς: την Αγία Μαρίνα, το Πόλι («το» και όχι «η»), την Παναγία και το Αρβανιτοχώρι.

Φρυ

Για την ονομασία του υπάρχουν δύο εκδοχές. Κατά την πρώτη, είναι από το σχήμα φρυδιού που έχει. Κατά την άλλη, είναι παραφθορά της λέξης Οθρυσ. Ο οικισμός ιδρύθηκε το 1840 και τα πρώτα χρόνια κατά μήκος της παραλίας του Φρυδιού λειτουργούσαν ταρσανάδες, στους οποίους κατασκευάζονταν τα ξακουστά ξύλινα κασιώτικα ιστιοφόρα. Στο Φρυ υπάρχει το γραφικότατο ψαράδικο λιμανάκι της Μπούκας, αντίστοιχο με αυτό της Νάουσας της Πάρου. Πλάι βρίσκεται η εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνος Τριμυθούντος του Θαυματουργού, που είναι ο πολιούχος της Κάσου και γιορτάζει στις 12 Δεκεμβρίου. Δυτικά, περίπου στα 500 μ., βρίσκεται ο Εμπορείος, το παλιό λιμάνι της Κάσου με τη μικρή του αμμουδιά, που είναι και η «επίσημη» πλαζ του νησιού.

Το Πόλι

Είναι ο αρχαιότερος οικισμός της Κάσου, κτισμένος στα 200μ. υψό-

μετρο πάνω σε λόφο. Εκεί υπήρχε αρχαία ακρόπολη και στην περιοχή έχουν ανασκαφεί τάφοι του 4ου αιώνα π.Χ. Να δείτε τη βυζαντινή εκκλησία του Αγίου Ονουφρίου, που χρονολογείται από τον 12ο αιώνα.

Αγία Μαρίνα

Είναι ένας εκτεταμένος οικισμός (και ο πολυπληθέστερος της Κάσου), πάνω από το Φρυ, με αρκετές συνοικίες. Παλαιότερα ήταν πρωτεύουσα του νησιού και αποτελούσε έδρα της Δημογεροντίας.

Αρβανιτοχώρι

Απέχει περίπου 3 χλμ. από το Φρυ και είναι κτισμένο σε μια μικρή εύφορη πεδιάδα. Κατά την παράδοση, το Αρβανιτοχώρι εποίκιστηκε κατά τον 16ο αιώνα από Αρβανίτες που ήλθαν στην Κάσο ύστερα από την ερήμωση της νήσου. Μια λαϊκή παράδοση, πάντως, θέλει το όνομα του χωριού να προέρχεται από έναν καπετάνιο κάτοικο του Αρβανιτοχωρίου, που ντυνόταν με φορεσιές αρβανίτικες. Στο κέντρο του χωριού δεσπόζει ο ναός του Αγίου Δημητρίου -ο καθεδρικός του Αρβανιτοχωρίου-, που κτίστηκε το 1864.

Παναγία

Είναι το χωριό με τα καπετανόσπιτα σε ένα λόφο πάνω από τον Εμπορείο. Βέβαια τα περισσότερα σήμερα έχουν εγκαταλειφθεί, αλλά ακόμα κι έτσι, είναι πανέμορφα. Εδώ γίνεται το μεγαλύτερο πανηγύρι της Κάσου, κάθε Δεκαπενταύγουστο, στην εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (1896), από όπου πήρε την ονομασία ο οικισμός. Κι εδώ θα δείτε και το πιο πολυφωτογραφημένο σημείο της Κάσου: τις περίφημες έξι εκκλησιές. Πρόκειται για έξι εκκλησάκια κτισμένα στη σειρά, και συγκεκριμένα του Αγίου Χαραλάμπους, του Μεγάλου Αντωνίου, της Αγίας Κάρας (Αποτομή της κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου), της Αγίας Βαρβάρας, του Αγίου Ιωάννου και του Αγίου Νικολάου, αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας και Θαυματουργού. Λέγεται πως σε εκείνο το σημείο βρισκόταν κάποιος αρχαίος ναός των νυμφών.

Ιστορία

Η Κάσος, το νοτιότερο και πλησιέστερο προς την Κρήτη νησί της Δωδεκανήσου, αποτελεί ουσιαστικά τον τελευταίο κρίκο της αλυσίδας ανάμεσα στη Μικρά Ασία και την Κρήτη.

Τα πρωϊμότερα ίχνη κατοίκησης στο νησί χρονολογούνται στην Υστερη Νεολιθική/Πρώιμη Εποχή του Χαλκού (4η και 3η χιλιετία π.Χ.). Κατά τη Μέση και την αρχή της Υστερης Εποχής του Χαλκού (έως το 1450 π.Χ. περίπου), υπάρχουν ενδείξεις μόνιμης πλέον εγκατάστασης, με έντονα μινωικά χαρακτηριστικά, στο νοτιοδυτικό άκρο του νησιού, γύρω από τον ασφαλή κόλπο Χέλατρο. Κατά τη μυκηναϊκή πε-

ρίοδο το κέντρο δραστηριότητας μεταφέρεται στο βόρειο τμήμα, στη φυσικά οχυρή θέση Πόλιν.

Ο Όμηρος στο Β' της Ιλιάδας αναφέρει την Κάσο να μετέχει, μαζί με άλλα νησιά της Δωδεκανήσου, στον Τρωικό πόλεμο.

Κατά τους ιστορικούς χρόνους η αρχαία πρωτεύουσα, ομώνυμη του νησιού κατά τον Στράβωνα, παρέμεινε στην περιοχή Πόλιν, γύρω από το ύψωμα της μυκηναϊκής ακρόπολης. Η διάσπαρτη κεραμική από την κορυφή του υψώματος χρονολογείται από την Υστερη Νεολιθική/Πρώιμη Εποχή του Χαλκού έως την παλαιοχριστιανική περίοδο και μαρτυρεί τη συνεχή κατοίκηση της θέσης, η οποία, μαζί με τη λωρίδα που τη συνδέει με το λιμάνι στο Εμπορείο, αποτέλεσε διαχρονικά

τον κύριο οικιστικό πυρήνα στο νησί.

Οι Κάσιοι απαντούν για πρώτη φορά στους φορολογικούς καταλόγους της Αθηναϊκής Συμμαχίας του 5ου αι. π.Χ., ενώ η αναγραφή του εθνικού Κάσιος σε ελληνιστικές επιγραφές έξω από τα όρια του ρωδικού κράτους αποδεικνύει την ανεξαρτησία του νησιού κατά την περίοδο αυτή. Το 275/4 π.Χ. Κάσιοι μαρτυρούνται στη Δήλο και συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο των ανεξάρτητων πόλεων, μεταξύ των οποίων και η Ρόδος. Η παρουσία ωστόσο υστεροελληνιστικών επιγραφών με ρωδικά δημοτικά δηλώνει την τελική υπαγωγή της στο ρωδικό κράτος, γεγονός που θα πρέπει να συντελέστηκε κατά το πρώτο μισό του 2ου αι. π.Χ. Σύμ-

φωνα με τα μέχρι τώρα δεδομένα η Κάσος δεν έκοψε δικό της νόμισμα και χρησιμοποιούσε το ρωδικό. Οι γνώσεις μας ωστόσο για την ιστορία της Κάσου κατά την περίοδο της ενσωμάτωσης στο ρωδικό κράτος που μαρτυρείται έως και τους ρωμαϊκούς χρόνους είναι περιορισμένες.

Κατά τη ρωμαϊκή και την παλαιοχριστιανική περίοδο η κύρια εγκατάσταση του νησιού φαίνεται ότι μεταφέρθηκε στην παραλία γύρω από τον όρμο του Εμπορείου, όπου έχουν εντοπισθεί τα ίχνη δύο παλαιοχριστιανικών βασιλικών. Δύο ακόμη βασιλικές βρίσκονται στη θέση Μαρίτσα, στα ανατολικά, ενώ μία πέμπτη θα πρέπει να τοποθετηθεί στην περιοχή της Παναγίας.

Κατά τη διαίρεση της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας σε επαρχίες επί Διοκλητιανού (284-305), η Κάσος υπήχθη στην Κθ' επαρχία, υπό ηγεμόνα με έδρα τη Ρόδο, όπου υπάγονταν και οι εκκλησιαστικές επισκοπές. Κατά τη διαίρεση του Βυζαντινού κράτους σε θέματα όμως αποχωρίστηκε από το Ιθ' θέμα των Κιβυρραιωτών και εντάχθηκε στο θέμα της Κρήτης. Από τη Βυζαντινή και μεσαιωνική περίοδο, οι πληροφορίες μας για το νησί είναι ελάχιστες.

Το 1207 το νησί κατελήφθη από τους Ενετούς της Κρήτης. Το 1311 οι ιππότες του Αγίου Ιωάννου επέβησαν να το καταλάβουν, αλλά έπειτα από μεσολάβηση του Πάπα η Κάσος και η Κάρπαθος επέστρεψαν το 1315 στην κατοχή των Ενετών της Κρήτης έως το 1537, οπότε κατελήφθησαν από τους Τούρκους. Ο Σουλείμάν ο Μεγαλοπρεπής, αντί ετήσιου φόρου (μακτού) 1000 γροσίων παραχώρησε στους Κάσιους

την αυτοδιοίκηση τους. Η Κάσος αναφέρεται ως ερημονήσι από περιηγητές του 16ου αι. Ξανακατοικήθηκε ωστόσο, όπως αποδεικνύεται από τα πατριαρχικά έγγραφα του 1622, όπου αναφέρεται ότι αποσπάσθηκε από την Αρχιεπισκοπή Καρπάθου και έγινε πατριαρχική επαρχία που παραχωρήθηκε στον πατριαρχικό οφικιάλιο Υαλέα. Οι νέοι οικισμοί, Αρβανιτοχώρι και Αγία Μαρίνα, χτίζονται μακριά από τη θάλασσα, από τον φόβο των πειρατών, οι οποίοι από ήδη πριν από την άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1204 και γιά τους επόμενους πέντε αιώνες λυμαίνονταν τα νησιά. Παράλληλα επιβιώνει και ο οικισμός γύρω από την ακρόπολη στο Πόλιν.

Παραλίες

Η ακτογραμμή της Κάσου είναι γεμάτη από παραλίες κάθε λογής. Είναι αδύνατο, για οποιονδήποτε επισκέπτη, να μη βρει στην Κάσο, παραλία να ταιριάζει στις συνήθειες και το γούστο του. Άλλες απότομες με βράχια, ιδανικές για βουτιές, άλλες με άμμο, πρόσφορες για τα καθιερωμένα θαλασσινά παιχνίδια, άλλες με βότσαλα, μικρές ή μεγάλες, οργανωμένες ή ερημικές.

Στον Εμπορείο υπάρχει οργανωμένη παραλία, περιστοιχισμένη από δύο ταβέρνες και ένα ζαχαροπλαστείο, ότι χρειάζεται για μια πλήρη καλοκαιρινή ημέρα.

Στην δυτική πλευρά του νησιού βρίσκεται η παραλία Αμμούα, στην περιοχή του Αντιπεράτου βρίσκονται σε σειρά τέσσερις μοναχικές παραλίες με βοτσαλάκια σε όλα τα χρώματα, ιδανικές για όσους αποφεύγουν την πολυκοσμία.

Στο νότιο μέρος, πιο γνωστή είναι η παραλία της Χελάτρου, με το φυσικό λιμάνι, που χρησιμοποιήθηκε στην αρχαιότητα, από τους Μινωίτες ναυτικούς. Η παραλία είναι πάντα προστατευμένη από τους ανέμους, ενώ στα ανοιχτά της, σχηματίζονται μοναδικά κύματα, κάνοντας το σημείο, μικρό παράδεισο για τους λάτρεις της ιστιοσανίδας.

Ανάμεσα στις παραλίες της Κάσου

ξεχωρίζει αναμφισβήτητα εκείνη που βρίσκεται στο πολύ κοντινό νησάκι Αρμάθια. Η θέα της, που πραγματικά σε καθηλώνει, είναι ένας απίστευτος συνδυασμός τροπικού και κυκλαδίτικου τοπίου. Από πολλούς θεωρείται, και όχι άδικα, μια από τις ωραιότερες παραλίες της μεσογείου. Η παραλία στα Αρμάθια είναι προσβάσιμη μόνο από τη θάλασσα, με καΐκι, γεγονός που δίνει στην επίσκεψη, εκτός από τη συγκίνηση για την ομορφιά, και μια νότα ρομαντισμού.

Στο νησί υπάρχουν πολλές άλλες παραλίες προσβάσιμες μόνο από τη θάλασσα, χωρίς όμως να υπάρχουν τακτικά δρομολόγια προς αυτές. Πάντως, με λίγη καλή διάθεση, βρίσκεται πάντα ο τρόπος να τις επισκεφτεί κανείς. Θα διαπιστώσει ότι πραγματικά αξίζει τον κόπο.

Πανηγύρια

Τα αυθόρμητα γλέντια είναι η πιο αυθεντική έκφραση της ψυχής της Κάσου και από τις πιο δυνατές εκπλήξεις που μπορεί να προσφέρει στον επισκέπτη. Υπάρχουν όμως και τα προγραμματισμένα γλέντια, οι γάμοι - στους οποίους είναι καλεσμένο όλο το νησί - και τα πανηγύρια της Αγίας Μαρίας (17 Ιουλίου), του Χριστού (6 Αυγούστου), της Παναγίας (15 Αυγούστου), του Αγίου Φανουρίου (27 Αυγούστου), του Αγίου Μάμα (2 Σεπτεμβρίου), της Παναγίας του Ελλέρου (8 Σεπτεμβρίου), του Αγίου Δημητρίου (26 Οκτωβρίου), του Αγίου Γεωργίου στις Χαδιές (23 Απριλίου ή τη Λαμπρή Τρίτη).

Η Παναγία, το παλιό χωριό των καπεταναίων και των караβομαραγκών, κατοικείται τον χειμώνα από ελάχιστους κατοίκους. Όμως τον δεκαπενταύγουστο φιλοξενεί τη μεγαλύτερη συγκέντρωση Κασιωτών και επισκεπτών. Εδώ γίνεται στη χάρη της Πέρα Παναγίας το μεγαλύτερο πανηγύρι. Η Πέρα Παναγία γιορτάζει, όπως πριν από 20, 50 ή 100 χρόνια, και «αρμενίζει» στολισμένη με τα γιορτινά «σινιάλα» караβιού. Προτού ακόμη τελειώσει

ριλαμβάνει πιλάφι με κανέλα, τα φοβερά ντολμαδάκια, πατάτες τηγανητές και κοκκινιστά αρνιά και κατσίκια. Το τύλιγμα των περιφρημων, μικροσκοπικών κασιωτικών ντολμάδων αποτελεί μια ξεχωριστή ιεροτελεστία.

Αποβραδís δεκάδες γυναίκες, η κάθε μια με την ποδιά της, τυλίζουν με τέχνη τόσα ντολμαδάκια, όσα χρειάζονται για να φάνε κοντά 2.000 πανηγυριώτες, αλλά να μείνουν και για μεζέ σε όλη τη διάρκεια του πανηγυριού. Πλάθουν επίσης και

ένα πλήθος επίσης μικροσκοπικά κεφτεδάκια που τα σερβίρουν για μεζέ.

Το πανηγύρι της Παναγίας είναι το μοναδικό στην Κάσο που ακόμη στρώνονται οι τεράστιες τάβλες για να φάνε με τη σειρά πρώτα οι γυναίκες και τα παιδιά και μετά οι άντρες. Τα πιάτα, το κρασί και το ψωμί, φτάνουν στη «σάλα» χέρι με χέρι. Τα σερβίρουν οι άνδρες, οι οποίοι φορούν μια ειδική άσπρη ποδιά. Μετά το φαγητό αρχίζει το γλέντι με τη λύρα, το λαούτο, τους χορούς (τη σουστά και το ζερβό), τις μαντινάδες και τις ποιητικές συνομιλίες, που κρατά όσο και η όρεξη των γλεντιστών για παραδοσιακή διασκέδαση, συχνά και ως το ξημέρωμα.

Αγορές

Πλην τυριών και γαλακτοκομικών εν γένει προϊόντων, η Κάσος φημίζεται για το θυμαρίσιο μέλι της, που είναι όντως εξαίσιο. Και βεβαίως υπάρχουν και τα γλυκά, που είναι «αδελφά» της Κρήτης. Δοκιμάστε τα μοσχοπούγκια.

Πως θα πάτε

Το νησί συνδέεται ακτοπλοϊκά με την Κρήτη και τον Πειραιά (τηλ. πληροφ. 210.4226000). Αεροπορικά συνδέεται με την Αθήνα μέσω Κρήτης, Ρόδου και Καρπάθου (τηλ. πληροφ. 22450.41555, 22450.49241, 22410.24255, 210.9269111, τηλ. Ολυμπιακής (νέο) για όλη την Ελ-

λάδα: 801.11.44444).

Που θα μείνετε

Στο Φρυ, στα studios «Evita Village» (τηλ. 22450 41731, 6972703950), «Γαλανού View» (τηλ. 22450 41235), στα παραδοσιακά διαμερίσματα «Angelica's» (τηλ. 6992 673.833), στα διαμερίσματα «Blue Sky» (τηλ. 22450 41047), «Ευήλια» (τηλ. 22450 41661), «Dimitris Apartments» (τηλ. 22450 41792), «Captain's House» (τηλ. 22450 41801) στα δωμάτια «Φαντάσος» (τηλ. 6977 905.156) και «Φρυ» (τηλ. 22450 41495), στα ξενοδοχεία «Αναγέννησις» (τηλ. 22450 41495), «Ανεσις» (τηλ. 22450 41201) και «Φλοίσβος» (τηλ. 22450 41284).

Στο Αρβανιτοχώρι, στο ωραίο «Αερικό» (τηλ. 22450 41369).

Στον Εμπορείο, στα δωμάτια με την πολύ ωραία θέα «Γαλήνη» (τηλ. 22450 41890) και «Μελτέμι» (τηλ. 22450 41 488), στα διαμερίσματα «Ακρογιάλι» (τηλ. 22450 41131) και «Μποργιανούλα» (τηλ. 22450 41495).

Στην Παναγία, στα διαμερίσματα «Θεοξένια» (τηλ. 22450 41311).

Χρήσιμα τηλέφωνα

Λήμος Κάσου	22450 41277
Λιμενικός Σταθμός	22450 41288
Αστυνομικός Στ.	22450 41222
Υγειονομικός Στ.	22450 41333
Αεροδρόμιο	22450 41444
Υ.Π.Α.	22450 41587

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ, MD

*Ιατρός Ωτορινολαρυγγολόγος
Νευροθεραπεία χρόνιων παθήσεων αυτιών*

Ο Ωτορινολαρυγγολόγος Γεώργιος Αλεξιάδης αποφοίτησε το 1994 από το New York University. Έκανε την πρακτική του εξάσκηση το 2000 στο ίδιο νοσοκομείο και το 2002 το Fellowship όπου ειδικεύτηκε στην Νευροτολογία. Συνεργάζεται με το NYEE ως Ωτολόγος/Νευροτολόγος, ειδικευμένος στην απώλεια ακοής, μολύνσεις, βόμβοι και όγκοι αυτιών.

Δέχεται και στα δύο του ιατρεία:

1430 2nd Avenue, Suite 110, New York, NY 10021

380 Second Avenue, 9th Floor, New York, NY 10010

Τηλ.: (646) 438-7823

Ωρες ιατρείου: Δευτέρα 9 π.μ. - 12 μεσημέρι • Τρίτη 9 π.μ. - 4:30 μ.μ.

Πέμπτη 1μ.μ. - 4:30μ.μ. • Παρασκευή 8:30 π.μ. - 12 μεσημέρι

Δεκτές οι κυριότερες ασφάλειες: United, Oxford, Cigna, BC/BS, Aetna, Medicare

Κάλυμνος: Το αυθεντικό νησί των σφουγγαράδων

Η Κάλυμνος είναι γνωστή ως πατρίδα των σφουγγαράδων. Αν και η Κάλυμνος αναπτύσσεται σε τουριστικό κέντρο, μπορείτε ακόμα να γευθείτε την αυθεντική νησιώτικη ζωή και να απολαύσετε τους σφουγγαράδες εν ώρα δουλειάς. Σ' αυτό το πανέμορφο νησί, θα απολαύσετε ωραίους περιπάτους, θα κολυμπήσετε σε πανέμορφες παραλίες με σπλάια, και θα ανακαλύψετε τοπία τα οποία είναι ακόμα «παρθένα» - όπως για παράδειγμα το χωριό Βαθύ που βρίσκεται κρυμμένο σε μία πανέμορφη πράσινη κοιλάδα. Λόγω του ότι είναι ορεινό νησί, η Κάλυμνος είναι ένα από τα καλύτερα μέρη για να κάνετε ορειβασία. Επίσης στις περισσότερες παραλίες του νησιού δίνεται η δυνατότητα για διάφορα θαλάσσια σπορ. Μην ξεχάσετε να κάνετε μία εκδρομή με καϊκι από τα Πόθια στα νησάκια Τέλενδος και Ψέριμος. Τα ηλιοβασιλέματα της Τελένδου έχουν την ίδια μαγεία με τα ξακουστά ηλιοβασιλέματα της Σαντορίνης!!!

Ιστορία

Το νησί της Καλύμνου έχει παρόμοια ιστορία με όλα τα υπόλοιπα νησιά της Δωδεκανήσου. Η Κάλυμνος κατοικείται από την προ-Μινωική εποχή. Στην αρχαιότητα ονομαζόταν Καλύδνα.

Μετά τον θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ένας από τους διαδόχους του, ο Πτολεμαίος ο 1ος της Αιγύπτου, ανέλαβε την εξουσία όλης της Δωδεκανήσου. Οι κάτοικοι του συμπλέγματος ήταν οι πρώτοι Έλληνες που έγιναν Χριστιανοί επειδή οι Απόστολοι Παύλος και Ιωάννης περάσανε από εκεί για να διδάξουν τη θρησκεία τους. Κατά τη διάρκεια των Βυζαντινών χρόνων η Κάλυμνος ήταν ένα ισχυρό νησί όπως και όλα τα υπόλοιπα νησιά της Δωδεκανήσου έως και περίπου τον 7ο αιώνα μ.Χ. οπότε και άρχισαν να προσελκύουν διάφορους κατακτητές λόγω της στρατηγικής τους θέσης. Τον 14ο αιώνα οι Ιππότες του Τάγματος του Αγ. Ιωάννη κυριάρχησαν στα Δωδεκάνησα και κατά συνέπεια και στην Κάλυμνο. Ακολούθησαν οι Τούρκοι το 1522 έως και το 1912 οπότε και κατέλαβαν το νησί οι Ιταλοί.

Γύρω στα 1850 οργανώνεται το λιμάνι της Πόθιας, η νέα πρωτεύουσα του νησιού. Το 1912 η Κάλυμνος περνά στην ιταλική κατοχή, η οποία διαρκεί ως το 1943. Στις αρχές της δεκαετίας του 1930 κτίζονται τα δύο μεγάλα οικοδομήματα, του Επαρχείου και του Δημαρχείου, που κοσμούν την παραλιακή ζώνη. Κατά την περίοδο 1943 - 1945 το νησί τελεί υπό γερμανική κατοχή.

Μετά τη λήξη του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου ενσωματώνεται, μαζί με τα υπόλοιπα νησιά της Δωδεκανήσου, επίσημα και οριστικά στα

όρια του ελληνικού κράτους, στις 7 Μαρτίου του 1948. Η νεότερη ιστορία της Καλύμνου συνδέθηκε ιδιαίτερα με την αλιεία, την επεξεργασία και το εμπόριο του σφουγγαριού. Μάλιστα μετά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο η Κάλυμνος παραμένει η μοναδική ελληνική σπογγαλιευτική δύναμη, με εξαγωγές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, έτσι που να είναι μέχρι σήμερα γνωστή ως το Νησί των Σφουγγαράδων.

Αξίζει να δείτε

Ακρόπολη Πόθιας (βόρεια της Πόθιας): Διακρίνονται μόνο τα θεμέλια αρχαίου οχυρού της Ελληνιστικής Περιόδου χτισμένου σε βραχώδη περιοχή. Οι ορθογωνιασμένοι λίθοι του ενσωματώθηκαν σε νεότερες οικίες της Πόθιας.

Δάμος (Δάμος = Δήμος στα Δωρικά - βόρεια του δρόμου Χώρα-Ελιές): Πλούσιος αρχαίος οικισμός που έφτασε στο απόγειο της ακμής του τους Πρώιμους Ελληνιστικούς έως και τους Υστερους Ρωμαϊκούς χρόνους. Ανάμεσα στα καλά διατηρημένα κτίσματα ξεχωρίζουν ερείπια μεγάλου συγκροτήματος λουτρών, πλακόστρωτος κλιμακώδης δρόμος, οικίες, εργαστήρια, λαξευτά πηγάδια, ίχνη ισοδομικού τείχους, λαξευτοί και θαλαμοειδείς τάφοι με πολύτιμα κτερίσματα και άλλα ευρήματα.

Ιερό Δηλίου Απόλλωνα (ΝΑ του Δάμου, περιοχή Πηγάδια): Ο χώρος αποτελούσε τον επισημότερο και σπουδαιότερο τόπο λατρείας της αρχαίας Καλύμνου και λειτουργούσε ως πολιτικό και θρησκευτικό κέντρο των Καλυμνιακών δήμων και φυλών. Πλούσια ευρήματα, όπως επιγραφές, βάσεις αγαλμάτων, ειδώλια, σπασμένα πύλινα αγγεία κ.ά. αποδεικνύουν τη λατρευτική χρήση του χώρου από τις αρχές της 1ης π.Χ. χιλιετίας (Γεωμετρική Περίοδος) αδιάκοπα έως την Παλαιοχριστιανική Εποχή. Το Ιερό αποκτά μνημειακά οικοδομήματα λατρευτικού και πολιτικού χαρακτήρα τον 4ο και 3ο π.Χ. αιώνα.

Ναός Δηλίου Απόλλωνα (4ος αι. π.Χ.): Ιωνικού ρυθμού, κατασκευασμένος εξ ολοκλήρου από μάρμαρο. Οι κίονες του σώζονται στο ναό της Παναγίας της Κεχαριτωμένης στη Χώρα, ενώ βάσεις και άλλα αρχιτεκτονικά μέλη χρησιμοποιήθηκαν στον ερειπωμένο παλαιοχριστιανικό ναό του «Χριστού της Ιερουσαλήμ». Μεταξύ 391-435 μ.Χ. καταστρέφεται ο ναός και το Ιερό και στη θέση του, με υλικό από τα οικοδομήματά του, αναγείρονται πρώτα ο ναός Χριστός της Ιερουσαλήμ και λίγο αργότερα η Αγία Σοφία η Ευαγγελίστρια.

Χριστός της Ιερουσαλήμ (5ος αι. μ.Χ.): Τρίκλιτη παλαιοχριστιανική βασιλική κτισμένη με αρχαίο οικοδομικό υλικό από τον Ιωνικό Ναό του Δηλίου Απόλλωνα. Σύμφωνα με την παράδοση το ναό έκτισε η Αγία Ελένη ή ο Αρκάδιος κατά την επι-

στροφή τους από την Ιερουσαλήμ. Έχει αποκαλυφθεί ωραίο ψηφιδωτό στο νότιο κλίτος παρόμοιο με ψηφιδωτά βασιλικών της Κω. Ο ναός καταστράφηκε στα μέσα του 6ου αιώνα από σεισμό και επισκευάστηκε άμεσα αλλά εγκαταλείφθηκε οριστικά τον 7ο αιώνα εξαιτίας των Αραβικών θαλάσσιων επιδρομών.

Αγία Σοφία ή Ευαγγελίστρια (κοντά στο Χριστό της Ιερουσαλήμ, τέλη 5ου ή αρχές 6ου μ.Χ. αι.): Επιβλητικός τρίκογχος ναός που καταστράφηκε από τον σεισμό του 554μ.Χ. και επισκευάστηκε στη συνέχεια. Εγκαταλείπεται οριστικά τον 7ο αιώνα, ενώ την Υστεροβυζαντινή περίοδο ανεγείρεται μπροστά από την αψίδα του Ιερού Βήματος παρεκκλήσιο ερειπωμένο σήμερα. Οι ανασκαφές δεν αποκάλυψαν πλήρως το ναό. Από τον εσωτερικό διάκοσμο σώζονται εντυπωσιακά πολύχρωμα ψηφιδωτά δαπέδου.

Καστέλλι (στην ομώνυμη περιοχή): Βυζαντινό φρούριο για τον έλεγχο της θάλασσας ανάμεσα στην Κάλυμνο και την Τέλενδο, σε περιοχή εξαιρετικού φυσικού κάλλους. Το φρούριο (σε χρήση μέχρι τον 9ο ή και τον 10ο αιώνα), σε εξαιρετική στρατηγική θέση, αξιοποιεί τη φυσική διαίρεση του υψώματος σε δύο ανισοϋπή επιπέδα, έτσι ώστε να αμύνεται σε επιθέσεις από στεριά και θάλασσα. Στο εξωτερικό τείχος ανοίγονται πύλες ενώ η παροχή νερού διασφαλίζεται από υδατοδεξαμενές.

Κάστρο Χώρας ή Μεγάλο Κάστρο (τέλη 15ου αι.): Σε φυσικό ύψωμα 255μ με μια μοναδική πύλη εισόδου υψώνεται η καστροπολιτεία της Ιπποτοκρατίας στην παρούσα

της μορφή, αν και η ανθρώπινη δραστηριότητα στο χώρο χρονολογείται από τα προϊστορικά χρόνια. Έχουν ανακαλυφθεί αξιόλογα ευρήματα Κλασικών και Ελληνιστικών χρόνων. Οι πρώτες οχυρώσεις χρονολογούνται κατά τον 11ο αιώνα. Μεσολαβεί ο μεγάλος σεισμός του 1492, και στα 1495 το Νέο Κάστρο είναι έτοιμο. Στο μέσο του ανατολικού τείχους υψώνεται συγκρότημα πύργων για κανόνια. Δύο εντοιχισμένα οικόσημα του 1519 μαρτυρούν την ιπποτική δεσποτεία. Το Κάστρο κατοικείται και στην διάρκεια της Τουρκοκρατίας (1513-1912) όμως από τα μέσα του 18ου αι. εκλείπουν οι κίνδυνοι και οι κάτοικοι χτίζουν σπίτια στην περιοχή της Χώρας. Η κατοίκισή του, έστω και περιορισμένη, συνεχίζεται μέχρι και τα μέσα του 19ου αι. Ο οικισμός του Κάστρου ήταν ευρύς και πυκνοδομημένος (1200-1500 κάτοικοι). Στα εναπομείναντα αρχιτεκτονήματα, εκτός από αρκετά σπίτια, ξεχωρίζουν δύο μεγάλες υδατοδεξαμενές, μια πέτρινη γούρνα ελαιοτριβείου και τμήμα του πέτρινου κυλίνδρου σύνθλιψης της ελιάς. Μέσα στο Κάστρο διατηρούνται σε καλή κατάσταση 10 εκκλησιάκια, τα περισσότερα αγιογραφημένα από τοπικό εργαστήριο.

Ρωμαϊκός τάφος Φλάσκα (50μ βόρεια του Σταδίου Καλύμνου, στα δυτικά της περιοχής Φλασκάς): Υπέργειο ταφικό μνημείο της Ρωμαιοκρατίας με τέσσερις ταφικούς θαλάμους που διατηρείται σε καλή κατάσταση. Το μνημείο, αν και πλήρως συλημένο εδώ και καιρό, ήταν σε χρήση έως τους παλαιοχριστιανικούς χρόνους.

Πέρα Κάστρο ή Κάστρο της

Χρυσοχεριάς (στο μέσο της διαδρομής μεταξύ Χώρας και Πόθιας): Ο χώρος βρίσκεται συνεχώς σε χρήση από τη Νεολιθική εποχή. Λόγω θέσης ηγεμονεύει από φυσικό ύψωμα τη Χώρα και την Πόθια. Στα χρόνια της Ιπποτοκρατίας, εξαιτίας των κλιμακούμενων τουρκικών επιθέσεων στα νησιά, ο διοικητής των νησιών Κω, Καλύμνου, Λέρου και Νισύρου, Ιππότης Fantino Quirini μετά από διαταγή του Μεγάλου Μάγιστρου Jean Bonpart de Lastic υποχρέωσε τους κατοίκους να χτίσουν ένα νέο, προσωπικό κάστρο. Αποτελείται από περιμετρικό τείχος, δύο κυκλικούς πύργους, δύο εισόδους, και ένα προτείχισμα. Στο εσωτερικό τα λίγα οικοδομήματα διατηρούνται σε καλή κατάσταση: Μία ορυκτή και κτιστή αποθήκη τροφών, δύο εκκλησάκια, το νεότερο του Αγίου Γεωργίου και το παλαιότερο της Παναγίας. Το Κάστρο εγκαταλείφθηκε οριστικά στα τέλη του 15ου αι., εξαιτίας των αδιάκοπων επιδρομών των Τούρκων, επειδή λόγω του μικρού μεγέθους του δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει στις ανάγκες του πληθυσμού και κυρίως επειδή το Μεγάλο Κάστρο της Χώρας ήταν έτοιμο στα 1495.

Τρεις πετρόχτιστοι ανεμόμυλοι (ΒΑ του Κάστρου): Ορατοί από το λιμάνι, αποτελούν το «σήμα κατατεθέν» της Καλύμνου.

Οικισμός του Κάστελλα (Βαθύ, βόρεια θέσης Μετόχι) - Σημαντικός αρχαίος οικισμός πενήντα περίπου κτισμάτων ποικίλων διαστάσεων, ορθογώνιας κάτοψης. Η κατοίκηση του χώρου αρχίζει κατά τους προϊστορικούς και φτάνει μέχρι τους κλασικούς χρόνους. Εξαιρετικά ευρήματα μαρτυρούν ότι οι κάτοικοι του Κάστελλα, πιθανώς Κάρες, διατηρούσαν εμπορικές σχέσεις με τα μικρασιατικά παράλια και τα γύρω νησιά. Ο οικισμός εγκαταλείπεται απότομα μετά από επιδρομή το α' μισό του 5ου αι. π.Χ. Στο ανώτερο τμήμα του βρισκόταν ίσως κάποιο ιερό ή κατοικία του άρχοντα του

οικισμού, ενώ δεν υπάρχουν ίχνη οχυρώσεων.

Οχυρωμένη ακρόπολη του Εμπολα (Βαθύ - μέσα του 4ου αι. π.Χ.): Διατηρείται επιβλητικό ισοδομικό τείχος, που σχηματίζει οχυρό χώρο με μεγάλη πύλη στα ανατολικά.

Λόφος Περιστεριάς (Βαθύ, απέναντι από το Δασκαλιό): Αρχαιολογικός χώρος μεγάλης σημασίας. Στο χώρο υπήρχε προϊστορικός οικισμός, όπως αποδεικνύουν τα επιφανειακά ευρήματα (θραύσματα οψιανών, όστρακα αγγείων, λίθινα εργαλεία κ.α.). Τα αρχαιότερα ανήκουν στο τέλος της Νεολιθικής Περιόδου, ενώ η κατοίκηση συνεχίζεται μέχρι τους πρώτους ιστορικούς χρόνους. Η ονομασία του προέρχεται από το ομώνυμο σπήλαιο στην πλαγιά του.

Παλαιοχριστιανικός οικισμός της Ρίνας (Βαθύ, λιμάνι Ρίνας): Πυκνός οργανωμένος οικισμός που άκμασε τον 5ο-6ο μ.Χ. αι. και πιθανώς εγκαταλείφθηκε εξαιτίας απαντών Αραβικών επιδρομών. Περιλαμβάνει επτά παλαιοχριστιανικούς ναούς, αξιόλογες οικίες, και δεξαμενές (τοποθεσία Ελληνικά). Ο οικισμός επανατοποθετήθηκε τον 10ο αι., όπως φανερώνει η ανέγερση του ναυδρίου της Κοίμησης της Θεοτόκου και του Αγίου Κηρύκου. Φαίνεται ότι σημειώθηκε αναγέννηση στην περιοχή, όπως μαρτυρούν οι πολλοί τοιχογραφημένοι βυζαντινοί ναοί.

Σπήλαιο Στημενίων (Βαθύ): Με οπαίο στην κορυφή για φωτισμό και για είσοδο ανθρώπων. Γύρω από το σπήλαιο βρίσκεται διάσπαρτη παλαιοχριστιανική και βυζαντινή κεραμική, αρχαία λίθινα μέλη και ερείπια οικοδομημάτων.

Σπήλαιο Χοιρομάντρες (νότια πλαγιά Πόθιας, κάτω από Μονή Αγίων Πάντων): Ανακαλύφθηκαν νεολιθικά ευρήματα και όστρακα που χρονολογούνται μέχρι και τους παλαιοχριστιανικούς χρόνους, που μαρτυρούν τη συνεχή κατοίκηση

και λατρευτική χρήση του χώρου. Η κατάρρευση του θόλου αλλοίωσε τη μορφή του σπηλαίου.

Σπήλαιο Αγίας Βαρβάρας (λόφος του Τρούτσουλα, δρόμος Φλασκά-Χώρας) - Αποτελείται από δύο κύριους χώρους που επικοινωνούν μέσω στενού περάσματος. Ανακαλύφθηκαν σπάνια ευρήματα που αποδεικνύουν τη χρήση του από την πρώτη Χαλκοκρατία. Πήρε το όνομα του από το ομώνυμο παρακείμενο εκκλησάκι.

Σπήλαιο Δασκαλιό (Βαθύ, λιμάνι Ρίνας - προσβάσιμο μέσω κτιστών σκαλοπατιών): Ανακαλύφθηκε επιφανειακή κεραμική που απέδειξε τη χρήση του σπηλαίου για κατοίκηση και λατρεία από τους νεολιθικούς έως τους παλαιοχριστιανικούς χρόνους και άλλα εντυπωσιακά ευρήματα. Ξεχωρίζουν αγγεία, φιάλες και λίθινος πέλεκυς νεολιθικών χρόνων, πήλيني ασκοί της Πρώτης Χαλκοκρατίας, δισκοειδής πήλινος Μεσομινωϊκός Ι-ΙΙ λύχνος και χάλκινο ειδώλιο λατρευτή Νεονακτορικών Χρόνων.

Παραλίες

Οι ακρογιαλιές του νησιού είναι φανταστικές. Υπάρχουν πολλές και υπόσχονται να καλύψουν όλα τα γούστα. Το σίγουρο είναι πως όλες διαθέτουν καταγάλανα και καθάρια νερά.

Πολλές από αυτές συνδυάζουν την ομορφιά με την οργάνωση, καθώς προσφέρουν τα απαιτούμενα για να απολαύσετε τα αγαπημένα σας θαλάσσια σπορ.

Πάνορμο: Η περιοχή του Πάνορμου πέρα από το φυσικό της κάλλος, φημίζεται και για τις παραλίες που την περιβάλλουν. Σε μικρή απόσταση μεταξύ τους υπάρχουν οι ακρογιαλιές Πλατύς Γιαλός, Καντούνι και Λινάρια. Θα κολυμπήσετε απολαμβάνοντας τα δροσερά νερά τους και θα χαρείτε στο έπακρον τον ελληνικό ήλιο.

Μασούρι: Η παραλία στο Μασούρι βρίσκεται υπό την προστασία της κοινότητας, η οποία έχει προσφέρει τα μέγιστα στην οργάνωση της. Θα βρείτε πολλές ομπρέλες για να σας προστατέψουν από τον καυτό ήλιο αλλά και ξαπλώστρες για να ξεκουραστείτε από τις βουτιές.

Μυρτιές: Στις Μυρτιές, το βότσαλο είναι αυτό που κυριαρχεί κατά μήκος της ακρογιαλιάς. Θεωρείται μια από τις ωραιότερες της Καλύμνου και σας προσκαλεί να την γευτείτε.

Εμπορειό: Αν πάτε προς το Εμπορειό, με μεγάλη χαρά θα ανακαλύψετε αρκετές ονειρεμένες παραλίες όπου θα σας χαρίσουν κάτι το ξεχωριστό. Ψάχνετε να βρείτε ένα μέρος όπου θα έχει ως βασικό χαρακτηριστικό κρυστάλλινα νερά συνδυασμένα με απόλυτη ησυχία; Τότε μην καθυστερείτε καθόλου.

Πανηγύρια

Αναπαράσταση της παραδοσιακής σπογγαλιείας το Πάσχα.

Στις 26 και 27 Ιουλίου το πανη-

Η σπογγαλιεία μαρτυρείται από το 1800 περίπου και γύρω της δομείται η κοινωνική πολιτιστική και οικονομική ακμή της Καλύμνου. Το 1840 δημιουργείται η παραλιακή Πόθια σημερινή πρωτεύουσα και λιμάνι του νησιού όπου αξίζει κανείς να επισκεφθεί τα μουσεία και τα αρχοντικά της. Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ο σπογγαλιευτικός στόλος του νησιού καταστράφηκε και χρειάστηκε titάνιος αγώνας για να ανασυγκροτηθεί με πολλούς από τους Καλύμνιους όμως να έχουν ήδη πάρει τον δρόμο της ξενιτειάς. Η Καλύμνος σήμερα είναι ένα δυναμικό αλιευτικό κέντρο αφού διαθέτει έναν από τους μεγαλύτερους αλιευτικούς στόλους. Επιπλέον τα τελευταία χρόνια αναπτύσσεται με γοργό ρυθμό ο τουρισμός και το νησί έχει αποκτήσει φήμη ως αναρριχητικό κέντρο.

γύρι του Αγ. Παντελεήμονα στην πρωτεύουσα και στον Πάνορμο.

Πανηγύρι στην Παναγία Κυρά Ψηλή το Δεκαπενταύγουστο.

Πως θα πάτε

Υπάρχουν 6 πτήσεις την εβδομάδα από το αεροδρόμιο της Αθήνας προς Κάλυμνο (απευθείας ή μέσω Αστυπάλαιας). Διάρκεια πτήσης: 1 ώρα.

Το καλοκαίρι υπάρχουν καθημερινά δρομολόγια προς Κάλυμνο από το λιμάνι του Πειραιά.

Από τη Κάλυμνο υπάρχει ακτοπλοϊκή σύνδεση με τα παρακάτω νησιά: Δωδεκάνησα: Αγαθονήσι, Αστυπάλαια, Καστελλόριζο, Κως, Λέρος, Λειψοί, Νίσυρος, Πάτμος, Ψέριμος, Ρόδος, Σύμη, Τήλος

Κυκλάδες: Αμοργός, Μύκονος, Σύρος

Άλλα λιμάνια: Σάμος

Που θα μείνετε

Στην επίσημη ιστοσελίδα της Καλυμνιακής Ενωσης Ξενοδόχων www.kalymnos-hotels.com αλλά και στο www.kalymnos-bookings.gr θα βρείτε ξενοδοχεία και ενοικιαζόμενα δωμάτια, ενώ είναι πολύ χρήσιμος ο ειδικός χάρτης από δορυφόρο, ο οποίος θα σας βοηθήσει να τα εντοπίσετε.

Myrties Boutique Apartments (Μυρτιές, Τ/210-93.43.468, www.myrtiesboutiqueapartments.travel). Πολυτελή επιπλωμένα δίκωρα διαμερίσματα, χτισμένα με σύγχρονες παροχές και αμφιθεατρική θέα της Τελένδου.

Hotel Elies (Πάνορμος, Τ/22430-

47.890, www.hotelelies.gr). Ξενοδοχείο με καταδυτικό κέντρο. Κάθε δωμάτιο διαθέτει ιδιωτική βεράντα με θέα στον κήπο. Από 40 ευρώ το δίκλινο έως 30/6 και από 44 ευρώ το δίκλινο έως 25/7.

Hotel Plaza (Μασούρι, Τ/22430-47.156, 47.134, www.plazahotel.gr). Βρίσκεται στο κέντρο του οικισμού και διαθέτει δωμάτια και σουίτες με θέα στη θάλασσα και την Τέλενδο, όμορφη πισίνα και άμεση πρόσβαση στην παραλία.

Hotel Acropolis (Μασούρι, Τ/22430-47.626, www.acropolisshotel.gr). Άνετη διαμονή σε δωμάτια με βεράντα και εξαιρετική θέα.

Kantouni Beach Hotel (Καντούνι, Τ/22430-47.980, 47.981, 47.982, www.kantounibeachhotel.com). Ομορφο συγκρότημα διαμερισμάτων με κήπο, βεράντα και πισίνα με pool bar. Σε ήσυχη τοποθεσία, σε παρθένα παραλία, με απεριόριστη θέα στη θάλασσα και στο κοντινό νησάκι της Αγίας Κυριακής.

On the Rocks (Τέλενδος, Τ/22430-23.894 και 48.260, otr.telendos.com). Ενοικιαζόμενα δωμάτια κυριολεκτικά πάνω στο κύμα.

Χρήσιμα τηλέφωνα

Ταχυδρομείο: 22430 41249
Λιμεναρχείο: 22430 41133
Αστυνομία: 22430 41222
Δημαρχείο: 22430 41209 - 41206 - 41333

Πρώτες Βοήθειες: 22430 41204
Τουριστικές πληρ.: 22430 41105 (όλο το χρόνο)

Σύμη: Ομορφη σα βενετσιάνα

Η Σύμη ανήκει στα Δωδεκάνησα και βρίσκεται βορειοδυτικά της Ρόδου, από το λιμάνι της οποίας απέχει 24 ναυτικά μίλια και 255 ν.μ. από το λιμάνι του Πειραιά. Βρίσκεται πολύ κοντά στις ακτές της Μικράς Ασίας, η έκτασή της είναι 68 τ.χμ. και το μήκος των ακτών της 85 χμ. Εντυπωσιακή η Σύμη καθώς πλησιάζεις στον Γιαλό. Τα σπίτια της αρχίζουν από το λιμάνι και ανεβαίνουν ως την κορυφή του λόφου όπου βρίσκεται το Κάστρο των Ιωαννιτών Ιπποτών - την Ανω Σύμη ή Χωριό. Η Σύμη αποτελείται από 2 βασικούς οικισμούς - τον Γιαλό που είναι και το λιμάνι του νησιού και την Ανω Σύμη ή Χωριό που είναι η πρωτεύουσα του νησιού. Το ανέβασμα από τον Γιαλό προς την Ανω Σύμη γίνεται από την Καλή Στράτα με τα 500 φαρδιά σκαλοπάτια της και όμορφα παλιά νεοκλασικά σπίτια που ορθώνονται δεξιά και αριστερά της Καλής. Δικαίως μαζί με το Γιαλό ανακηρύχθηκαν διατηρητέοι οικισμοί. Μικρότεροι οικισμοί είναι ο Νημποριός, Πέδι, η Μαραθούντα και Πανορμίτης. Το Εμπορείο ή Νημποριό (σ.σ. κατά την παράδοση εκεί βρισκόταν το παλάτι του βασιλιά Νηρέα στην αρχαιότητα) βρίσκεται βόρεια του Γιαλού και αποτελεί παραθαλάσσιο οικισμό με ωραία παραλία. Μπορείτε να φτάσετε με τα πόδια ή με ταξί. Το Πέδι είναι ένας παραθαλάσσιος οικισμός 2 χλμ ανατολικά του Χωριού, φωλιασμένος σε έναν αμμονερό όρμο. Μην παραλείψετε να επισκεφθείτε την Ιερά Μονή του Ταξιάρχη Μιχαήλ του Πανορμίτη,

Απαράμιλλης ομορφιάς το λιμάνι της Σύμης.

στον ομώνυμο όρμο, στα ΝΔ του νησιού σε τοποθεσία που συνδυάζει βουνό και θάλασσα. Αποτελεί σημαντικό αξιοθέατο της Σύμης και το επισκέπτονται καθημερινά εκατοντάδες επισκέπτες. Όλο το νησί προσφέρει για πεζοπορία όπου θα ανακαλύψετε τα αμέτρητα μοναστήρια και ξωκλήσια του νησιού.

Η ιστορία της Σύμης

Καθώς φτάνετε στο πανέμορφο λιμάνι της Σύμης για πρώτη φορά, είναι σαν να αντικρίζετε τη ζωγραφιά ενός Βενετσιάνικου χωριού. Καλοδιατηρημένα παραδοσιακά σπίτια το ένα δίπλα στο άλλο ενώ από πίσω τους υψώνονται οι απότομες βουνόπλαγιές. Η Σύμη διακρίνεται από μια ρομαντική γοητεία που ενδυναμώνετε ακόμα περισσότερο από το γεγονός ότι δεν παρουσιάζει τις πολυώρες τουριστικές εγκαταστάσεις και την υποδομή που μπορεί κανείς να συναντήσει σε κάποια άλλα νησιά της Δωδεκανήσου. Η ιστορία της Σύμης

ξεκινά από τους αρχαίους χρόνους, από την μυθολογία. Η αρχαία ονομασία της ήταν Αίγλη, Μεταποντίς και Καρική. Πρώτοι κάτοικοι του νησιού θεωρούνται οι Κάρες και οι Λέλεγες. Η Σύμη αναφέρεται στην Ιλιάδα, στον πόλεμο της Τροίας στον οποίο συμμετείχε ο βασιλιάς της Νιρέας με τρία πλοία. Από το 1309 αρχίζει μια περίοδος ευημερίας για το νησί με την ανάπτυξη της ναυτιλίας, του εμπορίου της σπογγαλιείας, της ναυπηγικής και των τεχνών. Αυτή την περίοδο αρχίζει και η οικιστική ανάπτυξη της, η ομορφιά της οποίας διατηρείται μέχρι σήμερα. Την Σύμη κατέλαβαν οι Τούρκοι το 1522 ενώ το 1912 την τουρκική διαδέχεται η ιταλική κυριαρχία, η οποία κράτησε μέχρι τις 7 Μαρτίου 1948 οπότε και γίνεται η ενσωμάτωση με το Ελληνικό κράτος.

Η ιδιαίτερη αρχιτεκτονική της Σύμης

Ολόκληρο το νησί έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο και ο παραδοσιακός, νεοκλασικός οικισμός στο βόρειο μέρος, είναι άριστα διατηρημένος. Η πρωτεύουσα του νησιού, Σύμη, αποτελείται από την Ανω Σύμη και το Γιαλό. Τα νεοκλασικά οικοδομήματα είναι συνήθως διώροφα, πολύχρωμα, με εξέχοντα αρχιτεκτονικά και διακοσμητικά χαρακτηριστικά κεραμίδια, εξώστες, νεοκλασικά μπαλκόνια και τζάκια στις αυλές, ενώ σχεδόν όλα έχουν θέα στη θάλασσα. Από τα δημόσια κτίρια ξεχωρίζουν ο πύργος με το ρολόι του 1880, το καμπαναριό στη σκάλα του Λιρένου, το κτίριο της αστυνομίας, το κτίριο του τελωνείου καθώς και το ταχυδρομείο.

Ιστορικοί χώροι και αξιοθέατα

Ενετικό κάστρο των Ιπποτών: Ορθώνεται στο υψηλότερο σημείο του Χωριού, κτισμένο πάνω στα ερείπια δύο πρότερων, ενός αρχαίου και ενός βυζαντινού. Περικλείει στα τείχη του και την εκκλησία της Παναγίας.

Ιερά μονή του Ταξιάρχη Μιχαήλ του Πανορμίτη: Η ύπαρξη ιστορικής μονής το 15 ο αι. επιβεβαιώνεται από ένα χειρόγραφο του 1460, που σωζόταν έως το 1862. Ο σημερινός ναός είναι κτίσμα του 1783. Πρόκειται για μία ευρύχωρη μονόκλιτη Βασιλική που το ξυλόγλυπτο τέμπλο της απο-

τελεί δείγμα εξαιρετικής επιδεξιότητας. Δέος προκαλεί και η θαυματουργή εικόνα του Ταξιάρχη Μιχαήλ. Το μοναστηριακό συγκρότημα φιλοξενεί δύο μουσεία, ένα Εκκλησιαστικής τέχνης με πλούσια συλλογή κειμηλίων και ένα λαογραφικό. Υπάρχει επίσης βιβλιοθήκη με μεταβυζαντινά χειρόγραφα. Η Μονή φιλοξενεί τα καλοκαίρια στα κελιά της μεγάλο αριθμό παραθεριστών προσφέροντας κάθε άνεση έναντι χαμηλού μισθίου. Η Μονή γιορτάζει στις 8 Νοεμβρίου και τη Πεντηκοστή. Επίσης πρέπει να δείτε το Ναυτικό Μουσείο, το Ποντικό κάστρο, τα Πελασγικά τείχη, το Αναγνωστήριο η «Αίγλη», την «Σπετσαρία», το Μνημείο Γιαλού

Παραλίες: Στην παραλία Γιαλού, στο Πέδι και στον όρμο του Νημποριού. Επίσης στις παραλίες του Πανορμίτη και απέναντι στο νησάκι Σέσκι.

Συγκοινωνίες: Στη Σύμη θα πάτε μόνο με πλοίο. Από το λιμάνι του Πειραιά πραγματοποιούνται καθημερινά δρομολόγια προς τα Δωδεκάνησα. Εκτός από το πλοίο της γραμμής που προσεγγίζει το λιμάνι της Σύμης, στο νησί μπορείτε να μεταβείτε και από τη Ρόδο.

Διαμονή: Dorian Hotel (τηλ 22460 71329), Albatros (τηλ 22460 72257), Fiona (τηλ 2246072088)

Χρήσιμες πληροφορίες:

Ιατρείο: 22460 71290, 22460 71316, 22460 70090

Λιμεναρχείο: 22460 22460

Αστυνομία: 22460 71111

Δήμος: 22460 71817

Χάλκη: Το νησί των Τιτάνων

Η Χάλκη είναι ένα μικρό ορεινό νησί με χρυσές αμμονιές-είναι ιδανική για αυτούς που θέλουν να κάνουν διακοπές μακριά από το άγχος της πόλης. Νησί με υπέροχο κλίμα και ευγενικούς ανθρώπους, λειτουργεί ως σουχαστήριο ψυχής και σώματος. Ο μοναδικός οικισμός της Χάλκης, το Νημποριό, είναι το λιμάνι και η πρωτεύουσα του νησιού. Αμφιθεατρικά χτισμένο στους πρόποδες του βουνού, αποτελείται από ψηλά, διώροφα και τριώροφα αναπαλαιωμένα αρχοντικά που πραγματικά αποτελούν έναν απάραμιλλο σε ομορφιά παραδοσιακό οικισμό. Η πόλη έχει μία αρχοντική ομορφιά που φανερώνει δείγματα περασμένης ακμής - αξίζει να περπατήσετε στα σοκάκια της. Το νησί προσφέρει για ήσυχες διακοπές με πεζοπορία όπου μπορείτε να ανακαλύψετε τα περίπου 360 ερημοκλήσια (στυλωμένα και μη), καθώς και τα απομεινάρια ενετικού κάστρου, στους πρόποδες του οποίου κοιμάται η αρχαία πρωτεύουσα του νησιού, το Χωριό. Η ζωή στο νησί είναι απλή -

χωρίς βιασύνες. Μπορείτε να περάσετε πολλές ώρες κάτω από τον ήλιο σε όποια παραλία του νησιού σας αρέσει. Και μην ξεχνάτε... για απόδραση από την απόλυτη πούχια, υπάρχει η κοντινή Ρόδος με την οποία το νησί συνδέετε καθημερινά. Τέλος, έχετε υπόψη σας ότι δεν υπάρχουν αυτοκίνητα και λεωφορεία στο νησί - όλες τις διαδρομές θα τις απολαύσετε περπατώντας.

Ιστορία της Χάλκης

Η Χάλκη που μπορεί να θεωρηθεί ως ένας από τους «τελευταίους φάρους της παράδοσης», πιθανώς να πήρε το όνομά της από τα ορυχεία επεξεργασίας Χάλκου που υπήρχαν στην αρχαιότητα. Σύμφωνα με τη μυθολογία, οι Τιτάνες ήταν οι πρώτοι κάτοικοι. Οι Πελασγοί έζησαν στο νησί για πολλά χρόνια, αφήνοντας πίσω τους πολλά κτίσματα. Τους διαδέχθηκαν οι Κάρες, οι Δωριείς και αργότερα οι Φοίνικες. Η βασιλίσσα της Χάλκης η Αρετάνασσα, έζησε στη Χάλκη και μετά την εξόρισαν στην Κάρπαθο όπου αυτοκτόνησε όταν έμαθε για

το θάνατο του συζύγου της. Απομεινάρια 3 ναών προς τιμήν του θεού Απόλλωνα υπάρχουν ακόμα στην τοποθεσία Πευκιά.

Κατά την εποχή της ακμής του Αθηναϊκού κράτους, βρίσκουμε τη Χάλκη να πληρώνει κι αυτή το συμβατικό φόρο. Τον 7ο αιώνα το νησί κυριεύουν οι Αραβες μέχρι το 825 οπότε και απελευθερώνεται. Οι Βενετοί και Γενοβέζοι καταφτάνουν το 1204 και επισκευάζουν την αρχαία ακρόπολη, χτίζοντας ταυτόχρονα φρούριο στο νησάκι της Αλιμιάς. Το 1523 τη Χάλκη την κυριεύουν οι Τούρκοι. Παίρνει μέρος στην επανάσταση του 1821. Κυριεύεται από τους Ιταλούς το 1912 και ενσωματώνεται μετά στην Ελλάδα μαζί με τα υπόλοιπα Δωδεκάνησα.

Αξιοθέατα και παραλίες

Το πανέμορφο νησάκι της Χάλκης βρίσκεται μόλις λίγα μίλια από της

Ρόδο. Αποτελεί ιδανικό τόπο για ήρεμες διακοπές αφού δεν κατακλύζεται από τουρίστες και ο παραδοσιακός τρόπος ζωής συνεχίζεται ακόμα. Στο νησί δεν υπάρχουν αυτοκίνητα, νυχτερινά κέντρα, ούτε θαλάσσια σπορ. Το τοπίο είναι μαγευτικό, όμορφα αρχοντόσπιτα χτισμένα γύρω από το γραφικό λιμανάκι, ψαροκάικα και απόλυτη ηρεμία. Ο Εμποριός είναι το λιμάνι καθώς και η πρωτεύουσα του νησιού. Η πόλη έχει μία αρχοντική ομορφιά που φανερώνει δείγματα περασμένης ακμής. Αξίζει να περπατήσετε στα σοκάκια της. Στον κεντρικό δρόμο του λιμανιού, υπάρχει προτομή του Χαλκίτη Αλέξανδρου Διάκου, πρώτου έφεδρου αξιωματικού που έπεσε υπέρ ελευθερίας και δημοκρατίας της Δωδεκανήσου στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Θαυμάστε τους 3 ανεμόμυλους ψηλά στο βουνό, το καμπαναριό του Αγ. Νικολάου (πολυούχο του νησιού) καθώς και τον εντυπωσιακό πύργο με το ρολόι μπροστά από το κτίριο της Δημαρχίας. Το νησί προσφέρει για ήσυχες διακοπές με πεζοπορία όπου μπορείτε να ανακαλύψετε τα περίπου 360 ερημοκλήσια καθώς και τα απομεινάρια ενετικού κάστρου, στους πρόποδες του οποίου κοιμάται

η αρχαία πρωτεύουσα του νησιού, το Χωριό. Τέλος, στο μοναστήρι του Αγ. Γιάννη του Αλάργα του Αποκεφαλιστού, κάθε 29η Αυγούστου, γίνεται το πανηγύρι του νησιού και τιμάται από τους απανταχού ανά τον κόσμο Χαλκίτες. Μόλις δέκα λεπτά με τα πόδια από το λιμάνι του Νημποριού, βρίσκεται η παραλία του Πόνταμου με κρυστάλλινα νερά. Στις παραλίες να προτιμήσετε τις Πόνταμος, Κάνια, Τραχιά, Αρέτα. Η καθαρότητα του νερού στη Χάλκη είναι τέτοια, που μπορείτε να κολυμπήσετε ακόμα και στο λιμάνι.

Συγκοινωνίες: Η Χάλκη συνδέεται ακτοπλοϊκά με τον Πειραιά. Δρομολόγια με το πλοίο της γραμμής πραγματοποιούνται όλο το χρόνο. Επίσης, το νησί συνδέεται με τη Ρόδο, την Κάρπαθο, Κάσο και τον Άγιο Νικόλαο και τη Σπεία μέσω της γραμμής Αγίος Νικόλαος - Ρόδος.

Διαμονή: Captain's House (τηλ 22460 45201), Vila Lilita (22410 25179)

Χρήσιμες πληροφορίες:

Δήμος: 22460 45207

Λιμενικός Σταθμός 22460 45220

Αστυνομικό τμήμα 22460 45213

Πηγές: «holidaygr», «greeklodgings.gr», «hotelsline.gr»

Λειψοί: Η ελληνική Πολυνησία

Οι Λειψοί είναι συστάδα νησιών του νοτιοανατολικού Αιγαίου, που βρίσκονται βόρεια της Λέρου και ανατολικά της Πάτμου. Το όνομα δίνει στη συστάδα το νησί Λειψοί ή Λειψώ, που αποτελείται από δύο όγκους ξηράς που ενώνονται με στενό λαιμό πλάτους 400 μέτρων. Είναι το μόνο νησί που κατοικείται και έχει συνολική έκταση 16 τετρ. χιλ. και 36 χλμ. δαντελωτής ακτής και συνολικό πληθυσμό 600 κατοίκων περίπου. Γύρω από τη Λειψώ 24 βραχονησίδες και 6 βράχοι σχηματίζουν ένα εντυπωσιακό πολύνησο. Πρόκειται για ήσυχο νησί που βρίσκεται ακόμα έξω από το μεγάλο τουριστικό ρεύμα. Γι' αυτό και είναι ιδεώδης τόπος για κάποιον που θέλει να περάσει ήρεμες διακοπές και να χαρεί τον ήλιο, τη θάλασσα και τη συντροφιά των φιλόξενων κατοίκων του νησιού. Το μέγεθος του νησιού είναι τέτοιο που δεν θα χρειαστείτε αυτοκίνητο - θα καλύψετε τις περισσότερες αποστάσεις

με τα πόδια, μηχανάκι ή λεωφορείο του Δήμου. Ο μοναδικός οικισμός του νησιού βρίσκεται στο μέσο περσιού του νησιού, στο βάθος του ομώνυμου απάνεμου κόλπου. Πίσω από το λιμάνι απλώνεται ο γραφικός οικισμός των Λειψών με τα λευκά σπίτια και τα μπλε πορτοπαράθυρα. Στο κέντρο του οικισμού δεσπόζει η μεγαλόπρεπη εκκλησία του Αγ. Ιωάννη του Θεολόγου με τον γαλάζιο τρούλο της και τα δύο καμπαναριά. Εκεί σε ισόγεια αίθουσα βρίσκεται και η αρχαιολογική συλλογή των Λειψών που αξίζει να επισκεφθείτε.

Αλλοι οικισμοί του νησιού είναι το Κουσέλιο, η Κατσαδιά, ο Πλατύς Γιαλός.

Ιστορία των Λειψών

Η ιστορία των Λειψών είναι αναπόσπαστα δεμένη με την ιστορία των γειτονικών της νησιών και ιδιαίτερα της Πάτμου. Το όνομα είναι πανάρχαιο και συναντιέται με τη μορφή «Λειψία» σε πανάρχαιες επιγραφές. Οι Λειψοί φαίνεται να κατοικούνται από τα προϊστορικά χρόνια συνεχώς μέχρι σήμερα. Σε διάφορα σημεία του νησιού βρέθηκαν επιγραφές και αγγεία χρονολογούμενα στους κλασικούς χρόνους. Το 1370 π.Χ. περνούν από το νησί οι Κάρες και μετά από 170 χρόνια έρχονται οι Δωριείς που κυριεύουν το νησί γύρω στο 1200 π.Χ. Οι Ιώνες διαδέχτηκαν τους Δωριείς και ήταν κυρίαρχοι του νησιού για αρκετές δεκαετίες μετέπειτα. Απομεινάρια από διάφορα ευρήματα που βρέθηκαν πάνω σε λόφο, μαρτυρούν ότι γύρω στον 4ο αιώνα π.Χ. πρέπει να

φιλοξενία των κατοίκων, η καθαρότητα των παραλιών και οι πολλές φυσικές ομορφιές ικανοποιούν και τον πιο απαιτητικό επισκέπτη. Τα φρέσκα ψάρια, η νόστιμη φάβα (φλισκουκούδι) και το ντόπιο κρασί αξίζει κανείς να τα δοκιμάσει στις γραφικές, δίπλα στο κύμα, ταβερνούλες. Το Αγαθονήσι είναι σήμερα αυτόνομη κοινότητα με 150 περίπου κατοίκους που ασχολούνται με την κτηνοτροφία, το ψάρεμα, τις ιχθυοκαλλιέργειες και υποτυπωδώς με την γεωργία. Επισκεφθείτε το νησί το Πάσχα για να δοκιμάσετε το παραδοσιακό γεμιστό με ρύζι αρνάκι, και φροντίστε να βρεθείτε εκεί στις 23/8 για να χορέψετε και να γλεντήσετε με τους ντόπιους στο πανηγύρι της Παναγίας. Στο Αγαθονήσι μπορεί να πάει κανείς εύκολα καθώς έχει καθημερινή επικοινωνία το καλοκαίρι με Λέρο, Πάτμο, Λειψούς, Σάμο και Χίο. Το Αγαθονήσι αποτελείται από τρεις οικισμούς, τον Αγ. Γεώργιο, που είναι και το λιμάνι, το Μεγάλο και το Μικρό χωριό. Το Μεγάλο Χωριό είναι ο μεγαλύτερος και αρχαιότερος οικισμός του νησιού, αθέατος από τη θάλασσα για να προστατεύει τους κατοίκους από τις πειρατικές επιδρομές. Αρχιτεκτονική ιδιαιτερότητα του είναι ο πέτρινος τοίχος γύρω από τα σπίτια με μεγάλες πόρτες-εισόδους στον οικισμό. Οι άλλοι δύο οικισμοί, το Μικρό Χωριό και ο Άγιος Γεώργιος αριθμούν μόλις 15 κατοίκους ο καθένας. Το Αγαθονήσι μαζί με τα γειτονικά νησιά, εντάσσεται στην προστατευόμενη περιοχή NATURA 2000 ως πολύτιμο καταφύγιο σπάνιων πουλιών. Γύρω από το νησί κρύβονται πέντε σπάλια, που οι κάτοικοι χρησιμοποιούσαν σαν καταφύγιο από την απειλή των πειρατών.

Φαρμακονήσι: Το Φαρμακονήσι (Φαρμακούσα ή Φαρμάκω) είναι ένα μικρό ελληνικό νησί του νότιου Αιγαίου στα Δωδεκάνησα, λέγεται ότι πήρε το όνομά του από τα βότανα που υπήρχαν εκεί στην αρχαιότητα. Οι Κώες θρυλούν πως ο Ιπποκράτης μαζευε βότανα από το νησί, πάνω στο οποίο υπάρχει η βάση αρχαίου ναού κοντά στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Η απόσταση από τα παράλια της Μικράς Ασίας είναι 5,5 ναυτικά μίλια. Βόρεια του, στα 9,5 ναυτικά μίλια, βρίσκεται το Αγαθονήσι. Είναι άνυδρο και βραχώδες, ενώ η χλωρίδα του δεν είναι ιδιαίτερα πλούσια, καθώς επίσης και η πανίδα του. Το μόνο που αφθονεί στο νησί είναι οι αγροορουραίοι και τα ταπνόδια στην θάλασσα γύρω του. Έχει έκταση 4 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Ο πληθυσμός του είναι 74 κάτοικοι (από την απογραφή του 2001). Υπάγεται διοικητικά στον δήμο Λέρου του νομού Δωδεκανήσου και βρίσκεται 12 ναυτικά μίλια της νήσου Λέρου.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ

τις Απαντήσεις του Θεού στην Αγ. Γραφή

- Γιατί υπάρχει τόσο Αναταραχή και Τρομοκρατία σήμερα;
- Πού είναι ο Θεός όταν ο Κόσμος Υποφέρει και Πεθαίνει;
- Υπάρχει κάτι το Καλύτερο στο Μέλλον, πέρα απ' αυτό το Χάος;
- Υπάρχει Ζωή μετά τον Θάνατο;
- Πώς μπορώ να Ζήσω Περισσότερα Χρόνια Ευτυχισμένος;

Ζήτησε τα μαθήματα ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΩ. Προσφέρονται ΔΩΡΕΑΝ
Greek Voice of Hope, Box 67, Madera, CA 93639 (860) 742-5341
www.greekvoice.org email: info@greekvoice.org

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ MARIANTHE L. BUDIKE Esq.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ Η.Π.Α.

ΠΑΡΕΧΟΥΜΕ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΟΠΩΣ

- Πολιτικά δικαιώματα και ιθαγένεια
- Μόνιμη διαμονή
- Φοιτητικές άδειες παραμονής
- Παράταση αδειών παραμονής
- Πολιτογράφηση • Waivers
- Labor certification

Για περισσότερες πληροφορίες
χρησιμοποιήστε τα δωρεάν τηλέφωνα μας

1-800-398-2155
1-610-446-6992
marianthe@budikelaw.com

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ ZAPITI AUTO SCHOOL

Από το 1963
22-74 31 STREET, ASTORIA, NY 11105
TEL. (718) 274-5100

Επαγγελματική διδασκαλία • Μαθήματα καθημερινά
Αυτοκίνητα για το Road Test • 5ωρη διδασκαλία
Defensive driving course για 10% έκπτωση στην ασφάλεια
Βιβλίο για το ΠΕΡΜΙΤ στα ελληνικά, Αγγλικά, Ισπανικά
Άδειες διεθνείς (International)

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΣΠΙΤΙΩΝ-ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ELLAS TRAVEL

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΕΙΣΗΤΗΡΙΑ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑ για Ελλάδα και Κύπρο
Πληρεξούσια, εξουσιοδοτήσεις-Αποδοχές κληρονομιάς
Γονικές παροχές-Επίσημες Μεταφράσεις

Παρακολουθείτε τα τηλεοπτικά μας προγράμματα στο Time Warner Cable:
Κυριακή 12 μεσ. στο κανάλι 56 και 1μ.μ. στο κανάλι 57
Τρίτη 9 μ.μ. στο κανάλι 57 και Τετάρτη 10 μ.μ. στο κανάλι 56

Τήλος: «Αστέρι που προτίμησε τη Θάλασσα»

«Αστέρι που προτίμησε τη Θάλασσα»...!!!

Ετσι περιγράφουν οι ντόπιοι το νησί τους και δεν έχουν και πολύ άδικο.

Αλλωστε δεν είναι τυχαίο που εδώ έζησε και δημιούργησε η μεγάλη ποιήτρια της Αρχαιότητας, Ηριinna.

Η Τήλος βρίσκεται βορειοδυτικά της Χάλκης και νοτιοανατολικά της Νισύρου με έκταση 61,48 τ.χμ. Ο πληθυσμός αριθμεί 533 κατοίκους που κατανέμονται σε τρεις οικισμούς και διοικητικά συνιστούν ένα Δήμο με πρωτεύουσα το Μεγάλο Χωριό. Αποτελεί το μόνο κατοικημένο νησί ενός μικρού νησιωτικού συμπλέγματος με δεύτερη μεγαλύτερη την Αντίτηλο.

Το νησί αποτελείται από δύο βασικούς οικισμούς - τα Λιβάδια, που είναι και το λιμάνι του νησιού, και το Μεγάλο Χωριό. Πρωτεύουσα της Τήλου είναι το Μεγάλο Χωριό που βρίσκεται στην ενδοχώρα, στα βόρεια του νησιού. Είναι χτισμένο αμφιθεατρικά στην πλαγιά του λόγου, στην κορυφή του οποίου σώζονται τα ερείπια του κάστρου των Ιωαννιτών Ιπποτών. Μέχρι τις αρχές του 18ου αιώνα το χωριό βρισκόταν μέσα στο Κάστρο. Τα σπίτια του οικισμού είναι πετρόχτιστα και διατηρούν στοιχεία από την παραδοσιακή αρχιτεκτονική. Στο Μεγάλο Χωριό θαυμαστός είναι ο ναός του Ταξιάρχη, με το περίτεχνο ξυλόγλυπτο τέμπλο, τον άμβωνα και τον θρόνο, που πανηγυρίζει τόσο στη γιορτή του (8 Νοεμβ.) όσο και στις 28 Ιουλίου, που γίνεται στην αυλή του ο χορός της «κούπας». Στο Κάστρο, απ' όπου αντικρίζει κανείς το γραφικό λιμανάκι του Αγ. Αντωνίου, σώζεται η παλιά εκκλησία του Ταξιάρχη με μερικές ακόμα τοιχογραφίες του 16ου αιώνα. Παλαιότερα η Τήλος είχε πολύ περισσότερους

κατοίκους και υπήρχαν αρκετά οικιστικά σύνολα, από τα οποία μόνο το Μεγάλο Χωριό, που είναι και πρωτεύουσα του νησιού, και τα Λιβάδια, το σημερινό λιμάνι, κατοικούνται σήμερα. Σε απόσταση 2,5 χλμ. δυτικά του Μεγάλου Χωριού, μπορείτε να επισκεφθείτε το μοναστήρι του Αγίου Αντωνίου ενώ 6,5 χλμ. ΒΔ βρίσκεται το μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα -διαθέτει ξενώνα- που θεωρείται και το σπουδαιότερο προσκύνημα του νησιού. Υπολογίζεται ότι στη σημερινή του μορφή χτίστηκε στο δεύτερο μισό του 15ου αιώνα και η ακμή του εντοπίζεται τον 18ο αιώνα. Έχει παλιές τοιχογραφίες και ωραία βοτσαλωτή αυλή. Άλλος οικισμός του νησιού, εγκαταλελειμμένος πλέον σήμερα αλλά αξίζει να τον επισκεφθείτε, είναι το Μικρό Χωριό. Δημιουργήθηκε πιθανότατα στα χρόνια των Ιπποτών αλλά άρχισαν οι κάτοικοι του να το εγκαταλείπουν το 1930.

Ονομασία - Μυθολογία

Σύμφωνα με τη μυθολογία των αρχαίων Ελλήνων, η Τήλος πήρε το όνομά της από τον μικρότερο γιο της Αλίας, αδελφής των Τελχίων και Ηλίου. Όταν η Αλία αρρώστησε βαριά, ο Τήλος ήρθε στο νησί να μαζέψει βότανα για τη θεραπεία της. Αφού η Αλία έγινε καλά, ο γιός της επέστρεψε στο νησί και από ευγνωμοσύνη έκτισε ιερό προς τιμή του Ηλίου - Απόλλωνα και του Ποσειδώνου. Ο ίδιος έγινε ιερέας εκεί (αν και προοριζόταν για το Ιερό του Δία στον Αττάβυρο της Ρόδου) και απόκτησε το δικαίωμα του ιεραπόλου, προνόμιο που μεταδιδόταν από τότε κληρονομικά στους απογόνους του.

Βέβαια, η δικαιολόγηση της ονομασίας του νησιού με αυτόν τον μύθο, είναι ανεπαρκής. Το ίδιο ίσχυε για όλα τα νησιά και τόπους που έχουν προελληνικές καταλήξεις, π.χ.

-νθος, -λος, -σος, -τος και που οι αρχαίοι Έλληνες δεν καταλάβαιναν τη σημασία τους. Ετσι για το καθένα έπλασαν ένα μύθο.

Ωστόσο ο μύθος αυτός που σχετίζεται άμεσα με τη Ρόδο και τους Τελχίνες, σύμφωνα με τις νέες απόψεις των μελετητών, απηχεί την ζωντανή ανάμνηση των αρχαίων για την κατάκτηση του νησιού και της Ρόδου από τους δραστίριους θαλασσοκράτορες, τους Μινωίτες. Άλλωστε οι λιγοστές ακόμη αρχαιολογικές έρευνες στην Τήλο αποδεικνύουν αυτή την εγκατάσταση, όπως και εκείνες της Ρόδου (Κωνσταντινόπολος).

Από τα ρωμαϊκά χρόνια (42 π.Χ. κ.ε) οι ιστορικοί επαναλαμβάνοντας ο ένας τον άλλον, την αποκαλούσαν εσφαλμένα Αγάθοουσα και Τεύτλουσα (πρόκειται για το νησί Σεσκλί κοντά στη Σύμη). Τα λάθη συνεχίστηκαν μέχρι τον 14ο αιώνα μ.Χ., οπότε εμφανίστηκε νέα ονομασία του νησιού ως Piscorí(a), αρχικά από λάθος των χαρτογράφων αλλά και από πολιτική σκοπιμότητα των Βενετών φεουδαρχών της Piscorí Κύπρου, των Comaro, που επιδίωκαν κυριαρχικά δικαιώματα στην Τήλο. Σ' αυτή την σκόπιμη πλάνη βασίστηκαν και οι Ιταλοί από το 1912 για να υποστηρίξουν την κατακτητική τους διάθεση στο χώρο της Δωδεκανήσου Γράφτηκαν διάφορες ανακριβείς θεωρίες, γύρω από την ερμηνεία της ονομασίας Piscorí. Ενα όμως είναι βέβαιο, ότι το νησί ονομαζόταν απ' όλους τους Έλληνες και από τα βάθη των αιώνων ΤΗΛΟΣ και μάλιστα σε πορτολάνους του 15ου αι. σημειώνεται με την τοπική προφορά ως ΝΤΗΛΟΣ.

Ιστορία

Η ιστορία της Τήλου ξεκινάει από το διαχωρισμό του εδάφους της από την Ασία.

Σε όλα τα χρόνια της πορείας του, το νησί κατοικήθηκε από ποικίλια λαών και δέχτηκε μείγμα πολιτισμών. Από τους προέλληνες πέρασε διαδοχικά στους Δωριείς το 1000 π.Χ., στους Βενετούς φεουδάρχες, στους Ιωαννίτες Ιππότες το 1310 μ.Χ., στους Τούρκους το 1552 μ.Χ., για να παραδοθεί τελικά ξανά στους Έλληνες το 1948.

Η Τήλος κατοικήθηκε από τη Νεολιθική εποχή (8000-7000 π.Χ.), όπως μαρτυρούν τα σημαντικά και εντυπωσιακά παλαιοντολογικά ευρήματα των προϊστορικών ελεφάντων, των οποίων οι σκελετοί ήρθαν στο φως μετά από ανασκαφές που έγιναν στο σπήλαιο Χαρκαδιό. Άλλες ανασκαφές αποδεικνύουν για την Τήλο, όπως άλλωστε και για τα περισσότερα Δωδεκάνησα, μινωική και στη συνέχεια μυκηναϊκή παρουσία. Τείχη που βρέθηκαν, μαρτυρούν ότι το νησί κατοικήθηκε και από τους Πελασγούς.

Από τους προέλληνες πέρασε το 1000 π.Χ. στους Δωριείς.

Ο Ηρόδοτος έχει αναφερθεί στη σημαντικότερη περίοδο του νησιού που χρονολογείται τον 7ο αι. π.Χ., όταν κάτοικοι της Τήλου μαζί με κατοίκους της Λίνδου εγκαταστάθηκαν στη Σικελία και ίδρυσαν τη γνωστή πόλη Γέλας.

Τον 5ο αι. π.Χ. έγινε μέλος της αθηναϊκής συμμαχίας και μέχρι να περάσει στα χέρια των Ρωμαίων παρέμεινε εξαρτημένη από τη Ρόδο. Το πλήθος των αρχαιολογικών ευρημάτων που ανάγονται στα ρωμαϊκά και τα παλαιοχριστιανικά χρόνια μαρτυρεί την ακμή του νησιού.

Στα 350 π.Χ., γεννήθηκε στην Τήλο η ποιήτρια Ηριinna και σε νεαρή ηλικία εμπνεύστηκε από την πλούσια φυσική ομορφιά του νησιού, την ποικιλία των τοπίων της και το απέραντο γαλάζιο του Αιγαίου Πε-

λάγους.

Η ακμή της συνεχίστηκε μέχρι το μεγάλο σεισμό του 550 μ.Χ.. Μετά από αυτόν η Τήλος ακολούθησε την ιστορία της Ρόδου, με την οποία είχε ενωθεί.

Τα βυζαντινά χρόνια η Τήλος μαζί με τη Νίσυρο, την Κω και τη Σάμο αποτέλεσε το Θέμα της Σάμου. Οι ιππότες του Αγίου Ιωάννη κατοίκησαν στο νησί και ανακατασκεύασαν ή έκτισαν τρία από τα κάστρα που υπάρχουν σε αυτό.

Το 1522 το νησί έγινε μέρος της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και υπάχθηκε στο προνομιακό φορολογικό και διοικητικό καθεστώς των νησιών «μάκτου».

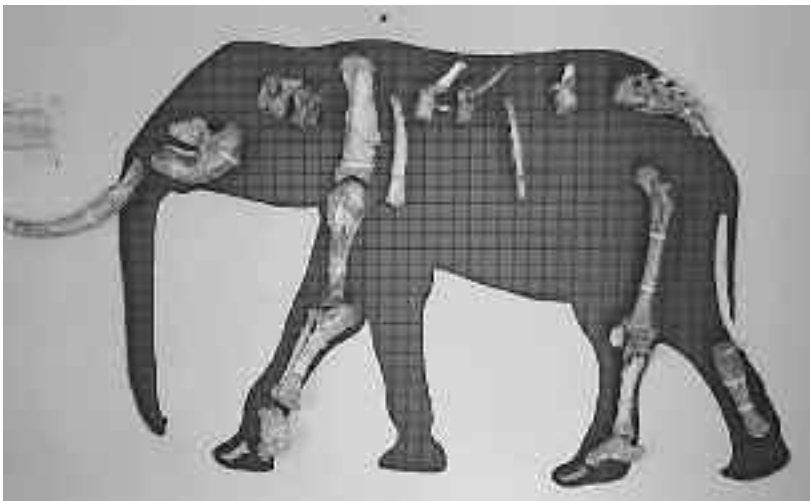
Τέλος, το 1948 ενσωματώθηκε στο Ελληνικό Κράτος.

Σπήλαιο Χαρκαδιό (νάνων ελεφάντων)

Τον Νοέμβριο του 1971 εντοπίστηκαν, από τον καθηγητή της Γεωλογίας και Παλαιοντολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Ν. Συμεωνίδη, τα πρώτα ελάσματα από γομφίους νάνων ελεφάντων. Στην συνέχεια σε ανασκαφές, που έγιναν από το Μουσείο Γεωλογίας και Παλαιοντολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών σε συνεργασία με το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας της Βιέννης, ήρθαν στο φως εκτός από εργαλεία της Νεολιθικής εποχής 15.000 οστά προερχόμενα από περισσότερους από 40 νάνους ελέφαντες που είχαν ύψος 120 - 150 εκατοστά και υπάγονται στο είδος Palaeoloxodon antiquus falconeri BUSK. Σε βαθύτερα σημεία του σπηλαίου βρέθηκαν ελάφια, που εξαφανίστηκαν πριν φτάσουν οι ελέφαντες στο νησί. Επίσης έχουν βρεθεί οστά από χελώνες, μικροθηλαστικά και θραύσματα από χαυλιόδοντες που πιθανόν χρησιμοποιήθηκαν ως εργαλεία, γεγονός που φανερώνει τη χρονική συνύ-

Μικρό Χωριό

παρξη ανθρώπων και ελεφάντων.

Το είδος (Palaeoloxodon antiquus falconeri BUSK) εξαφανίστηκε πριν 3.500 χρόνια από τις εκρήξεις των ηφαιστειών της Σαντορίνης και της Νισύρου, ενώ ηφαιστειακή σκόνη συνετέλεσε στην απολίθωσή τους.

Στο Μεγάλο Χωριό (στο ισόγειο του Δημαρχείου) εκτίθενται παραστάσεις και οστά δύο σκελετών ελεφάντων, ενός ενήλικα και ενός νεογνού, καθώς και φωτογραφικό υλικό από παλαιοντολογικές και αρχαιολογικές ανασκαφές. Από τα ευρήματα ξεχωρίζουν τρία κρανία νεαρών ατόμων του 655 μ.Χ.

Αξιοθέατα

Βυζαντινό Κάστρο (βόρεια του Μεγάλου Χωριού) - Με σχήμα τριγωνικό κτισμένο πάνω σε ελληνιστική ακρόπολη Στο εσωτερικό του φιλοξενεί αρχαία και μεσαιωνικά ερείπια, δεξαμενές νερού και την εκκλησία των Ταξιάρχων (14ου-15ου αι.), κτισμένη πάνω σε αρχαίο ναό. Είναι προσβάσιμο με μονοπάτι και προσφέρει μαγευτική θέα.

Αλλά κάστρα: Παλαιόκαστρο (Βυζαντινής εποχής), του Λάμπρου ή Σταυρού (Μικρό Χωριό), του Αγ. Στεφάνου ή Ρουκκούνι (Λιβάδια) και της Μισαριάς (1366-1500) με βυζαντινό συνοικισμό που επιβεβαιώνεται από εκατοντάδες κεραμικά που βρέθηκαν στο σπάλαιο Χαρκαδιό. Στο λιμάνι του Αγ. Αντωνίου υπάρχουν βράχια με απολιθωμένους

ανθρώπινους σκελετούς (5ος αι. π.Χ.), και κεραμικά τεμάχια από αγγεία.

Μικρό Χωριό - Εγκαταλελειμμένο χωριό, οργανωμένο σε οικισμό από τους Ιππότες (15ος αι.) με ωραία ρυμοτομία και αμφιθεατρική θέα. Αριθμούσε 750 κατοίκους την δεκαετία του 1930, αλλά είναι πλέον χωριό-φάντασμα. Τα μόνα ανακαινισμένα κτίσματα είναι μια εκκλησία και ένα σπίτι που λειτουργεί σαν μπαρ. Η ερήμωση άρχισε βαθμιαία από τότε που περιορίστηκε η απειλή των πειρατών και ιδρύθηκαν τα Λιβάδια. Τα μονόχωρα σπίτια δεν έχουν στέγες και πορτοπαράθυρα, αφού οι κάτοικοι τα πήραν μαζί τους όταν εγκατέλειψαν το χωριό.

Στα αξιοθέατα της Τήλου που δεν πρέπει να χάσετε ανήκει και το μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα, κτισμένο σε καταπράσινη πλαγιά 10 χιλιόμετρα μακριά από την πρωτεύουσα. Είναι δημιούργημα του 15ου αιώνα και διαθέτει αξιόλογες τοιχογραφίες και περίτεχνο ξυλόγλυπτο τέμπλο. Περιβάλλεται από πέτρινο τοίχο, ενώ στη νοτιοδυτική του άκρη υπάρχει μεσαιωνικό κάστρο. Το μεγαλύτερο πανηγύρι του νησιού γίνεται στην αυλή του.

Αξίζει να δείτε...

...το Μεγάλο Χωριό για να επισκεφτείτε τη Νεκρόπολη, το Μουσείο της Τήλου με τα ευρήματα από το σπάλαιο Χαρκαδιό, πολλά μοναστήρια και τα ερείπια του Κάστρου.

...το Κάστρο των Ιπποτών, όπου διασώζονται μόνο τα εξωτερικά τείχη. Βρίσκεται στην κορυφή του λόφου, ακριβώς πάνω από το Μεγάλο Χωριό. Κτισμένο κατά τους υστεροβυζαντινούς χρόνους, αποτελεί ένα επιβλητικό, όσο και ερειπωμένο

μνημείο. Η ανάβασή σας θα γίνει από διαμορφωμένο μονοπάτι και στην κορυφή του θα σας αποζημιώσει η εκπληκτική θέα που προσφέρει.

...το Κάστρο της Αγιοσυκιάς, κάστρο του 15ου αιώνα που περιέχει και ερείπια εκκλησίας.

...το Μεσαιωνικό κάστρο της Μεσσαριάς.

...το Σπήλαιο Χαρκαδιό που περιέχει παλαιοντολογικά ευρήματα.

...το Νεκροταφείο του Αγίου Αντωνίου, αρχαίο και βυζαντινό νεκροταφείο που διατηρεί την αρχαία του θέση και κατακλύζεται από επιγραφές και επιτύμβιες ανάγλυφες πλάκες.

...το Μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα.

...τα Μοναστήρια Ταξιάρχη και Αγίου Αντωνίου.

...τον Καστέλο, βραχώδες ύψωμα με ερείπια μεσαιωνικού πύργου.

...το Εκκλησάκι της Παναγίας της Πολίτισσας, που χτίσθηκε το 1879 και ανακαινίσθηκε το 1937.

...την Εκκλησία της Παναγίας της Θεοτόκισσας

Παραλίες

Η παραλία της Ερίστου καλύπτεται κατά το μεγαλύτερο μέρος της από χρυσή άμμο. Η ομορφιά της παραλίας και της θάλασσας σας προκαλεί για ηλιοθεραπεία, κολύμπι, καταδύσεις, παιχνίδια στην άμμο, αλλά και περιπάτους κατά μήκος της ακτής. Παρόντες στην παραλία και οι ψαράδες που ψήνουν τη ψαριά της μέρας.

Εκτός από την παραλία της Ερίστου, τα γαλίνια βοτσαλωτά Λεθρά θα σας γοητεύσουν. Θα ακολουθήσετε μονοπάτι που ξεκινάει από τα Λιβάδια και συνεχίζει στην άκρη του βράχου πάνω από τη θάλασσα. Από άλλο μονοπάτι φτάνετε στη γειτονική Σκάφη. Επίσης, δύο καΐκια σαλπάρουν καθημερινά από τα Λιβάδια για απρόσιτες οδικές παραλίες, όπως η Σκάφη, το Θολό και ο Άγιος Σέργιος. Η γραφική παραλία του Αγίου Αντωνίου φιλοξενεί ένα μικρό ψαρολίμανο, μια ακτή διάσημη για τους βράχους της, μερικά ξενοδοχεία, εστιατόρια και καφέ. Μερικά χιλιόμετρα μακρύτερα προς τα δυτικά βρίσκεται η υπέροχη παραλία της Πλάκας που ενδείκνυται για κολύμπι.

Τα Πανηγύρια

Το μεγαλύτερο πανηγύρι του νησιού γίνεται στις 26 και στις 27 Ιουλίου, στο πανέμορφο μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα. Στην αυλή του μοναστηριού προσφέρονται κρέας με πατάτες και ακολουθεί γλέντι με παραδοσιακή μουσική και χορούς. Στις 23 Αυγούστου γιορτάζουν οι εκκλησίες της Παναγίας της Καμαριανής έξω από το Μεγάλο Χωριό και της Παναγίας της Πολίτισσας στα Λιβάδια. Και στις δύο εκκλησίες διοργανώνονται πανηγύρια.

Επίσης κάθε χρόνο στις 28 Ιουλίου, διοργανώνεται ο «χορός της

κούπας» στον περίβολο της εκκλησίας του Ταξιάρχη. Πήρε το όνομά του από την κούπα που κρατά ο πρώτος χορευτής, την οποία οι κάτοικοι γεμίζουν με χρήματα. Την κούπα μετά παραδίδει στον επόμενο χορευτή, μέχρι να την λάβουν όλοι οι χορευτές στον κύκλο.

Αγορές

Πολλά είναι τα τοπικά προϊόντα που μπορεί να βρει κανείς στην Τήλο. Πατάτες, ντομάτες, καρπούζια, πεπόνια, σταφύλια, ελιές, αμύγδαλα και μέλι είναι ορισμένα από τα εξαιρετικής ποιότητας προϊόντα που παράγονται στο νησί. Τα ξυλόγλυπτα ελεφαντάκια αποτελούν ένα όμορφο αναμνηστικό δώρο που συνδέεται άμεσα με την ιστορία του νησιού, ενώ μπορείτε να προμηθευτείτε άλλα αναμνηστικά από καταστήματα με σουβενίρ.

Πως θα πάμε

Δεν υπάρχει πτήση για Τήλο.

Δρομολόγια πλοίων για Τήλο: Η Τήλος συνδέεται ακτοπλοϊκώς με τον Πειραιά και τη Ρόδο.

Λιμεναρχείο Πειραιά Τηλ: 210 4226000

Λιμεναρχείο Ρόδου Τηλ:

2241028888 & 2241022220

Από Τήλο υπάρχει ακτοπλοϊκή σύνδεση με τα παρακάτω νησιά:

Δωδεκάνησα: Αγαθονήσι, Αστυπάλαια, Χάλκη, Καστελόριζο, Κως, Λέρος, Λειψοί, Νίσυρος, Πάτμος, Ψέριμος, Ρόδος, Σύμη.

Κυκλάδες: Νάξος, Πάρος.

Αλλα λιμάνια: Χίος, Σάμος.

Που θα μείνετε

Anastasia Beach Studios, Λιβάδια, 2246044111

Chryssi Akti (Golden Coast) Rooms, Λιβάδια, 2246044257

Eden Villas, Μεγάλο Χωριό, 2246044094, 6947065423

Filoxenia Studios, Εριστος, 2241064732, 2246044347

Ikonomou Sevasti, Μεγάλο Χωριό, 2246044237

Michalis Studios, Λιβάδια, 2246044043

Nafsika Rooms, Εριστος, 2246044306

Χρήσιμα τηλέφωνα

Λήμος: 22460 70.885

Αστυνομία: 22460 44.222

Αγροτικό Ιατρείο: 22460 44.210

Λιμεναρχείο: 22460 44.350

Ταχυδρομείο: 22460 44.219

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΣ ΟΜΙΛΙΑ

Το ωραιότερο κήρυγμα που απευθύνθηκε ποτέ στους ανθρώπους είναι αυτό που Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος έχει καταγράψει στο ομώνυμο ευαγγέλιο του. Με ένα ξεκάθαρο, συναρπαστικό, και βαθυστόχαστο τρόπο ο Ιησούς εξέθεσε στους ακροατές Του – τότε και τώρα – τις αρχές που αποτεούν τη βάση της βασιλείας Του. (172 σελίδες). Τιμάται \$7 (προπληρωτέα περιλαμβανόμενων τα ταχυδρομικά). Αποταθείτε:

Greek Voice of Hope, Box 67, Madera, CA 93639 (860) 742-5341
www.greekvoice.org email: info@greekvoice.org

COSMORAMA TOURS, LTD
 145-57 20th Avenue, Whitestone, NY 11357
 (718) 747-6030 • FAX (718) 747-6033

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

ΑΠΛΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

\$699*
 από + TAX

ΜΕ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

ΜΕ ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ

\$909*
 από + TAX

*Υπάρχουν περιορισμοί και φόροι

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΠΙΚΥΡΩΜΕΝΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ - ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΑ
ΕΓΚΥΡΗ ΥΠΟΒΟΛΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΣ
“REGISTERED TAX RETURN PREPARER”

The IRS does not endorse any particular individual tax return preparer
 For more information on tax return preparers, go to www.irs.gov

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΜΑΚΗΣ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Κως, το νησί του Ιπποκράτη

Η Κως, πατρίδα του Ιπποκράτη, είναι το τρίτο σε έκταση νησί της Δωδεκανήσου. Το εύφορο κλίμα της, οι βουνοκορφές με τις καταπράσινες πλαγιές μέσα στις οποίες προβάλλουν παραδοσιακοί οικισμοί με ολόλευκα σπίτια πνιγμένα στα λουλούδια, οι υπέροχες παραλίες με τα κρυστάλλινα νερά, τα μνημεία και η αίγλη του παρελθόντος συνδεδεμένα αρμονικά με τις ανέσεις και την κοσμοπολίτικη αύρα του παρόντος, κάτω από ένα λαμπερό ήλιο που καταυγάζει τις περισσότερες ημέρες του χρόνου αυτή τη γωνιά του Αιγαίου, συνθέτουν την εικόνα του νησιού που τόσο χαρακτηριστικά είχαν αποδώσει χιλιάδες χρόνια πριν οι αρχαίοι μας πρόγονοι: «Μακάρων νήσος». Στην Κω έχετε τη δυνατότητα να κάνετε θαλάσσια σπορ όπως jet skiing, αλεξίπτωτο, θαλάσσιο ski, wind surfing και ότι άλλο μπορεί να βάλει ο νους σας, σε όλα σχεδόν τα μεγάλα ξενοδοχεία και τις οργανωμένες παραλίες. Στις πόλεις και τα χωριά του νησιού μπορείτε να βρείτε από πολυτελή εστιατόρια μέχρι ταβερνάκια. Η παραδοσιακή ελληνική κουζίνα και οι ψαροταβέρνες κυριαρχούν, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι δεν θα βρείτε διεθνή εστιατόρια, πιτσαρίες, κρεπερί, και fast food. Για ένα ποτό αργότερα το βραδάκι, μπορείτε να πάτε σε ένα από τα πολλά club του νησιού. Αν αναζητάτε πιο ρομαντικές βραδινές εξόδους, θα βρείτε πολλές παραθαλάσσιες καφετέριες και μπαρ στην Παλιά Πόλη και τα χωριά. Για τους πολύ γλεντζέδες, υπάρχουν πολλά club με ελληνική μουσική, για χορό και ξεφάντωμα μέχρι το πρωί.

Ιστορία του νησιού

Η Κως κατοικήθηκε ήδη από τους προϊστορικούς χρόνους σύμφωνα με τα ευρήματα που ανακαλύφθηκαν στην σπηλιά Ασπρη Πέτρα στο ύψωμα Ζηνί της Κεφάλου. Η συστηματική μελέτη και έρευνα που εμπλουτίστηκε με νέες ανακαλύψεις τοποθέτησε τα ευρήματα αυτά στην πρώιμη εποχή του χαλκού που χαρακτηρίζεται ως πρωτοελλαδική (2900-2100 π.Χ.). Τότε σημειώθηκαν μεγάλες μετακινήσεις των Πελασγών σε ολόκληρη τη ελληνική Χερσόνησο, το Αιγαίο Πέλαγος, έως την Μικρά Ασία και την Κύπρο. Στην πόλη της Κω η πρώτη εγκατάσταση κατοίκων υπολογίζεται περίπου 2300-2000 π.Χ. υφιστάμενη συνέχεια μια σταθερή επέκταση και δεχόμενη τις επιδράσεις τόσο του μινωικού όσο κυρίως και του μυκηναϊκού πολιτισμού που άφησε πίσω του σημαντικά κατάλοιπα (1600-1150 π.Χ.).

Μετά τον Τρωικό Πόλεμο, στον οποίο η Κως με τα κοντινά νησιά συμμετείχε με τριάντα πλοία, αρχίζει η λεγόμενη «κάθοδος των Δωριέων Ηρακλειδών» που απεικονίζουν τα νησιά και τις Μικρασιατικές ακτές. Σύμφωνα με την επικρατούσα άποψη οι νέοι αυτοί κάτοικοι της Κω είχαν

κατά πάσα πιθανότητα προέλευση από τον χώρο της Αργολίδας.

Αρχαία μνημεία και αρχαιολογικοί χώροι

Στην πόλη της Κω τα μνημεία της αρχαίας εποχής χωρίζονται σε 3 ζώνες: τις ανασκαφές του λιμένα, την κεντρική και την δυτική ζώνη. Τα ευρήματα στην πρώτη ζώνη που ήρθαν στο φως μετά το σεισμό του 1933 περιλαμβάνουν Στοά (4ος ή 3ος αι.π.Χ.), το ιερό του Ηρακλή (3ος αι.π.Χ.), το μικρό ιερό, το διπλό ιερό της Πανδήμου και Ποντίας Αφροδίτης, την Αγορά και τέλος τον περίφημο Πλάτανο του Ιπποκράτη που αποτελεί παραφυάδα του αρχικού δένδρου στη σκιά του οποίου, κατά την παράδοση, δίδασκε και έγραφε πολλά από τα συγγράμματα του ο πατέρας της ιατρικής. Στην κεντρική ζώνη υπάρχουν λείψανα μυκηναϊκού οικισμού και της Γεωμετρικής περιόδου. Στη ζώνη περιλαμβάνονται οικοδομή με ωραία ψηφιδωτά (3ος αι.μ.Χ.), το αρχαίο Στάδιο (2ος π.Χ.), οι Δυτικές Θέρμες (2ος - 3ος αι.μ.Χ.), το «Ξυστό» Γυμναστήριο, το Νυμφαίον (3ος αι.μ.Χ.), η Οικία της αρπαγής της Ευρώπης με το ομώνυμο ψηφιδωτό, το Ρωμαϊκό Ωδείο, ο Βωμός του Διονυσίου και η αναστηλωμένη Ρωμαϊκή Οικία (Casa Romana). Σε απόσταση 3,5 χλμ νοτιοδυτικά της Κω υπάρχει το πιο φημισμένο και μακροβιότερο μνημείο της Κω, το Ασκληπιείο. Κατά την αρχαιότητα τα Ασκληπιεία ήταν ιερά θεραπευτήρια και το συγκεκριμένο θεωρείται από τα σπουδαιότερα επειδή είχε διάρκεια πολλών αιώνων. Άρχισε να χτίζεται κατά τον 4ο αι.π.Χ. αν και στον ίδιο χώρο βρέθηκαν ευρήματα από την μυκηναϊκή και γεωμετρική περίοδο. Είναι διατεταγμένο σε τρία επίπεδα: Στο πρώτο υπάρχουν τα Προπύλαια, ερείπια Θερμών, Στοών και Βεσπασιανών. Στο δεύτερο υπάρχει ο αρχαιότερος ναός του Ασκληπιού (3ος αι.π.Χ.), ο Βωμός του Ασκληπιού ή του Κυπαρισσίου Απόλλωνος (4ος αι.μ.Χ.), κατάλοιπα ναού του Απόλλωνος (3ος αι.μ.Χ.), με αναστηλωμένους επτά κίονες. Τέλος, στο τρίτο επίπεδο υπάρχουν τα ερείπια του μεγάλου ναού του Ασκληπιού (2ος αι.π.Χ.) και ίχνη Ελληνιστικών Στοάς.

Στο Πυλί υπάρχει ο λεγόμενος τάφος του Χαρμύλου, σύνολο 12 τάφων σε θολωτό κτίσμα. Στην Κεφαλό, ακόμη, υπάρχουν τα ερείπια ελληνιστικού θεάτρου, στην τοποθεσία Παλάτια, 3 χλμ προς τα νότια.

Κάστρα της Κω

Στην πόλη

της Κω ακριβώς στην είσοδο του λιμένα υπάρχει το Κάστρο των Ιπποτών ή και Κάστρο της Νεραντζιάς, όπως αποκαλούνταν παλαιότερα, το οποίο χτίστηκε επάνω στα υπολείμματα αρχαίου φρουρίου. Η κατασκευή του ξεκίνησε από τους Ιππότες του Αγίου Ιωάννη τον 14ο αιώνα λόγω καθυστερήσεων που προξενήθηκαν από τουρκικές επιδρομές. Το Κάστρο έχει διπλό τείχος και μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα αποτελούσε νησίδα καθώς διαχωριζόταν από την ξηρά με τάφρο πλήρη θαλασσινού νερού, εκεί που σήμερα υπάρχει η λεωφόρος των Φοινίκων.

Το Κάστρο συνδεόταν με την ξηρά και στο σημείο που υπάρχει ο Πλάτανος του Ιπποκράτη, με γέφυρα που διατηρείται μέχρι σήμερα και βρίσκεται επάνω από τη λεωφόρο των Φοινίκων. Στην Αντιμάχεια, 4,5 χλμ νοτιοανατολικά του χωριού υπάρχει ένα εξαιρετικά καλοδιατηρημένο μεσαιωνικό κάστρο. Στο Πυλί διατηρούνται επάνω σε ύψωμα τα κατάλοιπα Βυζαντινού Κάστρου, από όπου υπάρχει θαυμάσια θέα προς τα κοντινά νησιά ενώ ανάλογα λείψανα υπάρχουν και σε κορυφή λόφου στην Κεφαλό.

Η Αγορά της Κω

Εμπορικό κέντρο από την αρχαιότητα, η αγορά της Κω είναι πραγματικός καταναλωτικός παράδεισος. Πολλά τουριστικά καταστήματα στην περίφημη Παλιά Πόλη, αλλά και στους εμπορικούς δρόμους της Κω, προσφέρουν μια ευρεία ποικιλία σε κεραμικά, κοσμήματα, και δερμάτινα.

Η αγορά της Κω είναι επίσης γνωστή για την τεράστια ποικιλία της σε είδη ρουχισμού και τουριστικά είδη. Η ελληνική αρχαιότητα αποτελεί πηγή έμπνευσης για τους αμφορείς και τα κοσμήματα που μπορεί να βρει ο επισκέπτης στην αγορά, ενώ στην πλειονότητά τους τα προϊόντα που προσφέρονται είναι όλα χειροποίητα. Τα τοπικά εδέσματα θα σας αφήσουν μια πραγματικά πολύ γλυκιά γεύση. Η Κως φημίζεται για τον τοπικό μπακλαβά και το γλυκό ντοματάκι της. Το υψηλής ποιότητας, ιδιαίτερα γευστικό μέλι που παράγεται από τους μελισσοκόμους της Αντιμάχειας, είναι φημισμένο όχι μόνο στην Ελλάδα,

αλλά και έξω από τα όρια της χώρας μας. Το τυρί της πόσας είναι τοπική συνταγή, κατοικισιο τυρί φυλαγμένο σε κόκκινο κρασί. Ο συνδυασμός των γεύσεων είναι απλώς εξαιρετικός! Κάντε μια στάση στα χωριά για να

δροσιστείτε με παραδοσιακή κανελάδα.

Χωριά - Παραλίες

Τα χωριά της Κω Το Τηγάκι και το Μαρμάρι είναι τα πρώτα παραθαλάσσια χωριά που συναντά κανείς βγαίνοντας από την πόλη της Κω. Οι αμμουδιές στις παραλίες είναι βελούδινες και τα νερά κρυστάλλινα. Μετά το Ζιπάρι συναντάμε το Ασφενδιού, γραφικά χωριουδάκια διάσπαρτα σε όλο το βουνό. Το ηλιοβασιλέμα στη Ζιά είναι απλώς μοναδικό! Η Καρδάμαινα βρίσκεται 30 χιλιόμετρα από την πόλη της Κω και 5 χιλιόμετρα από το Διεθνές Αεροδρόμιο «Ιπποκράτης». Σε ανασκαφές που έγιναν βρέθηκαν κάτω από την πόλη τα απομεινάρια της αρχαίας Αλασάρνας. Εδώ τα αρχαιολογικά μνημεία είναι πολλά: Ο ναός του Απόλλωνα, παλαιοχριστιανικές Βασιλικές και το Αρχαίο Θέατρο. Και μην ξεχνάμε φυσικά τις παραλίες: αμμουδιές και πεντακάθαρα νερά, ενώ κάθε μέρα υπάρχουν δρομολόγια από την Καρδάμαινα για τη Νίσυρο. Η Γιορτή Ψαριού είναι μία από τις τοπικές εκδηλώσεις που δεν πρέπει να χάσετε! Η Αντιμάχεια βρίσκεται 25 χιλιόμετρα έξω από την πόλη της Κω, στο κέντρο του νησιού. Το χωριό αυτό, που διατηρεί την ίδια ονομασία τριάντα αιώνες τώρα, έχει τόσα να δείξει: Το Κάστρο της Αντιμάχειας, τον παραδοσιακό Ανεμόμυλο, το Παραδοσιακό Σπίτι, κ.α. Η Γιορτή Μελιού προς το τέλος του καλοκαιριού είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να γευτείτε τοπικές λιχουδιές! Περίπου 3

χιλιόμετρα βορειοδυτικά της Αντιμάχειας βρίσκεται το Μαστιχάρι. Ηρεμία και γαλήνη κυριαρχούν σε αυτό το παραθαλάσσιο χωριό, όπου βρίσκονται κάποιες από τις πιο όμορφες παραλίες όλου του νησιού. Το λιμάνι είναι πάντα γεμάτο με τους ψαράδες που φέρνουν καθημερινά φρέσκο ψάρι στις ταβέρνες, ενώ κάθε χρόνο διοργανώνεται στο Μαστιχάρι η Γιορτή Κρασιού. Η Κεφαλό βρίσκεται στο δυτικό άκρο του νησιού, 42 χιλιόμετρα από την πόλη της Κω. Το γραφικό αυτό χωριό βρίσκεται πάνω από την παραλία Καμάρι, ενώ λίγα μόλις μέτρα από τη ακτή βρίσκεται το νησάκι του Αγίου Νικολάου (Καστρί). Η Βασιλική του Αγίου Στεφάνου, το μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου, τα ερείπια της Αστυπάλαιας (παλαιότερης πρωτεύουσας του νησιού) και η σπηλιά της Ασπρης Πέτρας, όπου βρέθηκαν τα πρώτα ανθρώπινα ίχνη στο νησί, είναι λίγα μόνο από τα αξιοθέατα της περιοχής. Στη Κω από ένα ιδιόμορφο καπρίτσιο της φύσης θα βρείτε τις πιο εκτεταμένες παραλίες σε ολόκληρο το Αιγαίο, παραλίες που στην Ελλάδα μπορούν να συγκριθούν μόνο με την ακτογραμμή και τις αμμουδιές στην δυτική Πελοπόννησο. Εκ των κορυφαίων είναι οι Παρανταίς, Θέρμες, Τηγάκι, Καρδάμαινα

Που να μείνετε

Double Tree by Hilton στην Κω (τηλ: 22420 45041): Αν θέλεις πολυτέλεια, απόλυτα εναρμονισμένη με τη φύση, τότε είσαι στο κατάλληλο μέρος. Το δεύτερο μέλος της φημισμένης αλυσίδας στην Ελλάδα διαθέτει βίλες, πισίνες και οργανωμένο spa, εξασφαλίζοντας μια υπέροχη διαμονή.

Summer Palace στην Κω (τηλ 22420 92730): Καθένα από τα 254 δωμάτια και σουίτες αντικατοπτρίζει την παράδοση και την κλάση ενός πολυτελούς ξενοδοχείου. Με ακριβά υλικά που δημιουργούν ένα πραγματικά προσωπικό ύφος, οι πελάτες θα ξεχάσουν πολύ σύντομα ότι βρίσκονται σε ξενοδοχείο και θα νοιώσουν σαν στο σπίτι τους.

Πως θα πάτε

Καθημερινά εκτελούνται πτήσεις από το αεροδρόμιο των Σπάτων προς το αεροδρόμιο της Κως.

Ακτοπλοϊκώς: Καθημερινά πραγματοποιούνται δρομολόγια από το λιμάνι του Πειραιά προς το λιμάνι της Κως. Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε:

Λιμεναρχείο Πειραιά: 210 4226000 - 4, Λιμεναρχείο Κω: 22420 26594

Χρήσιμα τηλέφωνα

Δήμος Κω 22420-22326
Τουριστική αστυνομία 22420-22444
ΕΟΤ 22420-26594
Νοσοκομείο 22420-22300

Πηγή: «travelstyle.gr», «kosisland.gr», «kwsinfo.gr»

Αστυπάλαια: Το νησί του ψαριού

Η **Αστυπάλαια** είναι ένας από αυτούς τους τόπους με λίγο ξένο τουρισμό - αντίθετα είναι πολύ δημοφιλές νησί στους Έλληνες. Αυτό το πανέμορφο νησί βρίσκεται δυτικά της Νισύρου και ανατολικά της Ανάφης. Έχει συνολική έκταση 97 τετρ. χμ και ακτογραμμή 110 χλ με πολλούς φυσικούς κολπίσκους, παραλίες και νησάκια. Το νησί αποτελείται από 2 κομμάτια γης που ενώνονται από έναν ισθμό 110 μ. Ο κύριος οικισμός της Αστυπάλαιας είναι η Χώρα που βρίσκεται στην δυτική ακτή και είναι χτισμένη στο ίδιο σημείο που ήταν και η αρχαία πόλη. Πάνω από την πόλη βρίσκεται το κάστρο με της δύο εκκλησίες του που ανακαίνισε ο Τζον Κιουρίνι τον 4ο αιώνα και που τραγουδιέται στη λαϊκή παράδοση ως «Κάστρο της Αστροπαλιάς». Σήμερα η χώρα έχει επεκταθεί μέχρι την ακτή όπου και ενώνεται με το λιμάνι, τον Πέρα Γιαλό. Σε μικρή απόσταση από την Χώρα το Λιβάδι, μία πλούσια παραθαλάσσια πεδιάδα που παράγει εξαιρετικής ποιότητας κίτρα και λαχανικά - απλώνεται μέχρι τη θάλασσα όπου προσφέρει μία φανταστική παραλία. Στα βόρεια του νησιού υπάρχει ένα μεγάλο και απολύτως ασφαλές λιμάνι με έναν παραθαλάσσιο οικισμό που λέγεται Μαλτεζάνα ή Ανάληψη. Το Βαθύ, βρίσκεται κατά μήκος ενός γραφικού κολπίσκου, και είναι ένας ακόμα οικισμός του νησιού. Οι αρχαίοι συγγραφείς αναφέρονται με δέος στο νησί λόγω του πολύ καλού του κλίματος, του κυνηγιού που υπάρχει (κυρίως φασιανούς και λαγούς), καθώς επίσης και τα πολλά ψάρια και σφουγγάρια που έχουν οι γύρω θάλασσες. Αξίζει να σημειωθεί ότι δεν υπάρχουν φίδια στην Αστυπάλαια.

Η ιστορία της Αστυπάλαιας

Η Αστυπάλαια κατοικείται από τα προϊστορικά χρόνια. Η ιστορία του νησιού είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη θάλασσα, αφού η αλιεία έπαιξε ανέκαθεν σημαντικό ρόλο στην οικονομική ευημερία του νησιού. Κατά την αρχαιότητα το νησί ήταν γνωστό ως Ιχθυόεσσα. Η ονομασία αυτή υποδήλωνε ότι αφθονούσαν τα ψάρια.

Σύμφωνα με τη μυθολογία το σημερινό του όνομα το νησί το πήρε από την Αστυπάλαια που ήταν η μητέρα του Μίνωα και αδερφή της Ευρώπης. Το νησί κατοικήθηκε από Κάρες και Μινωίτες. Η Αστυπάλαια άκμασε τα ελληνιστικά χρόνια, χάρη στην ανεπτυγμένη αλιεία και τη γεωργία της. Ακολούθησε ίδια ιστορικά διαδρομή με τα υπόλοιπα νησιά της Δωδεκανήσου. Γνώρισε τη Ρωμαϊκή κατοχή, τη Βυζαντινή και την Ενετική κυριαρχία. Οι Ενετοί κατέκτησαν το νησί το 1207. Η δυναστεία των Γκουερίνι που διοικούσε το νησί, έκτισαν το Ενετικό κάστρο στην κο-

Το επιβλητικό Ενετικό κάστρο της «Αστροπαλιάς».

ρυφή του λόφου για να ελέγχουν το Αιγαίο. Το 1540 το νησί πέρασε στην κυριαρχία των Τούρκων. Το 1912 η Αστυπάλαια περνά στην κατοχή των Ιταλών και το 1948 ενσωματώθηκε με την Ελλάδα.

Ιστορικοί χώροι και μνημεία

Ενετικό Κάστρο της «Αστροπαλιάς»: Χτίστηκε από την οικογένεια των Κιουρίνι τον 13ο αι. μ.Χ. πάνω στην Αρχαία Ακρόπολη. Είναι δομημένο με παραδοσιακή τοπική σκούρα πέτρα και περιστοιχίζεται από άσπρα σπιτάκια, κυκλαδτικού στυλ, οι εξωτερικοί τοίχοι των οποίων δημιουργούν ένα πραγματικό τείχος, με μικρά παράθυρα για πολεμίστρες. Με έντονο φρουριακό χαρακτήρα για να προστατεύσει τους κατακτητές από τους πειρατές, κτίστηκε με ορατότητα στα δύο φυσικά λιμάνια του νησιού. Μέσα στο κάστρο βρίσκεται κανείς τις περίφημες κατάλευκες εκκλησίες με τα πέτρινα καμπαναριά, της Παναγιάς του Κάστρου (1853) και του Αγίου Γεωργίου (1790).

Παναγία η πορταίτισσα: Η εκκλησία της Παναγιάς της Πορταίτισσας στη Χώρα, κατάλευκη, με όμορφο καμπαναριό, κάτω από το Κάστρο στη Ροδιά - ποιητικό τοπωνύμιο από το δέντρο που υπήρχε στον περίβολο της εκκλησίας. Είναι μια από τις ομορφότερες στα Δωδεκάνησα. Ιδρύθηκε από τον όσιο Ανθιμο στα μέσα του 18 ου αιώνα. Έχει ξυλόγλυπτο εικονοστάσι, ντυμένο με λεπτό φύλλο χρυσού, μοναδικό στο είδος του. Η παράδοση αναφέρει ότι η εικόνα είναι αποτύπωμα από την εικόνα της μονής Ιβήρων του Αγίου Ορους (έβαλαν πάνω το ξύλο και αποτυπώθηκε μόνη της η εικόνα). Δίπλα στην εκκλησία της Παναγιάς στεγάζεται μικρή εκκλησιαστική συλλογή με παλιές εικόνες. Από εκεί και πέρα αξίζει να δείτε το Σεράι, τα Λουτρά του Ταλλάρ, τους Ανεμόμυλους, το Μοναστήρι του Αγί-

ου Ιωάννη, το Κάστρο του Αν-Γιάννη, το Καστελλάνο, τα Λείψανα μινωικού οικισμού, τη Αρχαία νεκρόπολη.

Παραλίες και Γιορτές: Στις παραλίες δεν πρέπει να χάσετε τις Πέρα Γιαλό, Λιβάδι, Αγιο Κωνσταντίν, Βάτσες, Καμινάκια, Αγιο Γιάννη, Πάνορμο, Παχιά Αμμο, Μαλτεζάνα, Σχοινόντα, Τρία Μαρμάρια, Βαθύ ενώ οι κυριότερες γιορτές τους είναι

της Παναγίας-15 Αυγούστου (διάρκεια 3 ημέρες), του Αγ. Παντελεήμων - 27 Ιουλίου και υπάρχει επίσης το Πολιτιστικό Φεστιβάλ Αστυπάλαιας το οποίο διοργανώνεται κάθε καλοκαίρι και ενσωματώνει δημιουργικά όλες τις Τέχνες, με έμφαση στην Ελληνική μουσική.

Συγκοινωνίες: Στην Αστυπάλαια θα πάτε με πλοίο από τον Πειραιά.

Καθημερινά πραγματοποιούνται δρομολόγια που συνδέουν το νησί με το κεντρικό λιμάνι της Αθήνας αλλά και με άλλα νησιά της Δωδεκανήσου (Ρόδο, Κω, Κάλυμνο, Σύμη, Τήλο, κ.α). Επίσης, συνδέεται και με νησιά των Κυκλάδων (Πάρο, Νάξο, Αμοργό, κ.α). Αν θέλετε να ταξιδέψετε αεροπορικά, καθημερινά ένα αεροπλάνο της Ολυμπιακής Αεροπορίας πραγματοποιεί την πτήση Αθήνα - Αστυπάλαια και αντίστροφα.

Διαμονή: Thalassa Hotel (τηλ 22430 59841), Tholara (τηλ 22430 62072), Astyvillas (τηλ 22430 62015), Oltre Mare (τηλ 22430 61456)

Χρήσιμες πληροφορίες:

Λιμεναρχείο: 22430 61208
Αστυνομία: 22430 61207
Δήμος: 22430 61206
Πρώτες Βοήθειες: 22430 61222

MARKOS travel service

**Καθημερινές αναχωρήσεις
με Delta, KLM, Alitalia, Lufthansa**

Με επιστροφή από **\$349** plus Fees & Taxes

Επίσης χαμηλές τιμές για απλή μετάβαση

Περιορισμένος αριθμός θέσεων

Πτήσεις χωρίς σταθμό

**Κλείστε θέσεις τώρα
και κερδίστε**

**Nationwide toll free
800-243-7728**

Για Connecticut 800-842-8260

E-mail: mmtravel1981@sbcglobal.net

Μάρκος Χατζηκωνσταντής, ιδιοκτήτης

**ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ**

MARKOS TRAVEL

**235 E. River Dr. #402,
East Hartford, CT 06108**

860-296-1722

Καστελόριζο: Έχασε τον κόσμο του, κράτησε την ομορφιά του

Το Καστελόριζο ή Μεγίστη είναι το ανατολικότερο νησί του Αιγαίου και της Ελλάδας. Κατοικείται από τα προϊστορικά χρόνια και έχει να επιδείξει μια σπουδαία ιστορική διαδρομή. Το ακριτικό νησί των Δωδεκανήσων απέχει 72 ν.μ. από τη Ρόδο και μόλος 1 μίλι από τις νότιες ακτές της Τουρκίας. Έχει έκταση 9,5 τ. χλμ. και βραχώδες έδαφος. Το μικρό αυτό νησί στις αρχές του 20ου αιώνα αριθμούσε 15.000 κατοίκους! Τώρα, τίποτα πια δε θυμίζει αυτή την πολιτεία που ευημερούσε. Οι μόνιμοι κάτοικοι του νησιού δεν ξεπερνούν τους 300 και ο οικισμός με τα ερειπωμένα και κατεστραμμένα σπίτια από τους βομβαρδισμούς του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, παρουσιάζουν μια εικόνα εγκατάλειψης και ένα τεράστιο γιατί έρχεται αυθόρμητα στα χείλη των επισκεπτών. Τα τελευταία χρόνια όμως, το Καστελόριζο τείνει να ξαναβρεί την παλιά του αίγλη. Το νησί «ανακαλύφθηκε» τουριστικά και ολοένα και περισσότεροι φίλοι των ταξιδιών αγκυροβολούν στο όμορφο αυτό Αιγαίοπελαγίτικο λιμάνι. Αφορμή στάθηκε η βραβευμένη με Οσκαρ ταινία «Mediterraneo», σκηνές της οποίας γυρίστηκαν στο νησί. Έτσι, το Καστελόριζο απέκτησε μεγάλη φήμη.

Ιστορία του Καστελόριζου

Το Καστελόριζο κατοικείται από τη νεολιθική εποχή. Η ιστορία του μικρού νησιού αποτυπώνεται στα σημαντικά αξιοθέατα του νησιού. Τα αρχαία χρόνια ήταν γνωστό με το όνομα Μεγίστη, το οποίο το χρησιμοποιείται ακόμη και σήμερα. Στο νησί άνθισε και Μυκηναϊκός πολιτισμός, όπως φαίνεται από τα ευρήματα των μυκηναϊκών τάφων που έχουν φέρει στο φως οι ανασκαφές. Ακολούθησαν οι Δωριείς οι οποίοι έκτισαν και την ακρόπολη στο Παλαιόκαστρο, στη δυτική πλευ-

Καστελόριζο ή Μεγίστη

ρά του λιμανιού, τμήματα της οποίας σώζονται ως τις μέρες μας. Το 530 π.Χ. η Μεγίστη περνάει στην κυριαρχία των Ροδίων και ακολουθεί την ίδια ιστορική πορεία με την πρωτεύουσα των Δωδεκανήσων. Γνώρισε τη Ρωμαϊκή κυριαρχία, υποκύπτει στους Βυζαντινούς και το 1306 το νησί περνάει στη κατοχή των Ιπποτών του Αγίου Ιωάννη. Τότε κτίστηκε και το κάστρο, το Καστέλο Ρόσο, από το οποίο το νησί πήρε και το όνομα Καστελόριζο. Το 1440 το νησί κατακτήθηκε από τον Σουλτάνο της Αιγύπτου. Το 1512 οι Τούρκοι κυριαρχούν στο νησί. Η κατοχή τους διήρκεσε ως το 1912 που το Καστελόριζο πέρασε στην κατοχή των Ιταλών. Από τα τέλη του 19ου έως και τα μέσα του 20ου αιώνα το νησί ευημερούσε. Τότε είχε 15.000 κατοίκους. Κατά την διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, το Καστελόριζο βομβαρδίστηκε. Από τότε άρχισε

και η μετανάστευση του πληθυσμού και η σταδιακή ερήμωση του τόπου, η οποία συνεχίστηκε και μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όπου το νησί βομβαρδίστηκε και πάλι και υπέστη μεγάλες καταστροφές. Το Καστελόριζο ενώθηκε με την Ελλάδα το 1948, όπως και όλα τα Δωδεκάνησα.

Συγκοινωνία: Στο Καστελόριζο ή Μεγίστη θα φτάσετε με πλοίο από τον Πειραιά. Το ταξίδι διαρκεί περίπου 20 ώρες. Επίσης, το νησί συνδέετε καθημερινά και με τη Ρόδο.

Διαμονή: Mandraki paradise (τηλ 22460 49006), Kamayo (22460 49266).

Χρήσιμες πληροφορίες

Δήμος	22460 49269
Λιμεναρχείο	22460 49270
Αστυνομία	22460 49333
Αγροτικό Ιατρείο	22460 49267

Ψέριμος: Οι ρυθμοί στην Ψέριμο είναι αργοί και μάλλον δύσκολα θα αλλάξουν! Οι λιγοστοί κάτοικοι (περίπου 40) ασχολούνται κυρίως με την κτηνοτροφία, την αλιεία ή τον τουρισμό. Στη Ψέριμο θα φτάσετε από την Κάλυμνο με μικρό φέρι καθημερινά στις 09.30 το πρωί και επιστροφή στις 17.00. Η διάρκεια του ταξιδιού είναι περίπου 50 λεπτά. Από την Κω υπάρχουν επίσης αρκετά δρομολόγια από το Μαστιχάρι τους καλοκαιρινούς μήνες. Περπατώντας από 10' μέχρι το πολύ 1 ώρα, μπορείτε να φτάσετε σε κάποια από τις πανέμορφες παραλίες του νησιού, αμμουδιές στην πλειονότητά τους, και ιδανικές για απομόνωση όταν δεν έχουν αλωθεί από πλήθη επισκεπτών. Αφού απολαύσετε την αμμουδιά στα Αυλάκια με τα γύρω μαγαζιά, μπορείτε να ακολουθείτε τις οδηγίες του χάρτη που θα βρείτε εκεί για να φτάσετε μέχρι τα Τρεβάθια, τη Ρούσσα, το Βαθύ ή τον Τάφο όπου παλαιότερα κατασκεύα-

Ψέριμος

ζαν κεραμικά, ενώ αξίζει να αναζητήσετε και τα Μαραθώντα, την Κορακιά ή τη Γλίστρα όλες τους μικρές οάσεις που συνδυάζουν αμμουδιά και βράχο.

Τέλενδος: Η Τέλενδος βρίσκεται

πρωτεύουσα της τότε Τελένδου), όπως αναφέρεται από τους χρονογράφους. Σήμερα η Τέλενδος συνδέεται με τις Μυρτιές με καϊκια που κάνουν τακτικά δρομολόγια. Η ονομασία της Τελένδου υποδηλώνει πε-

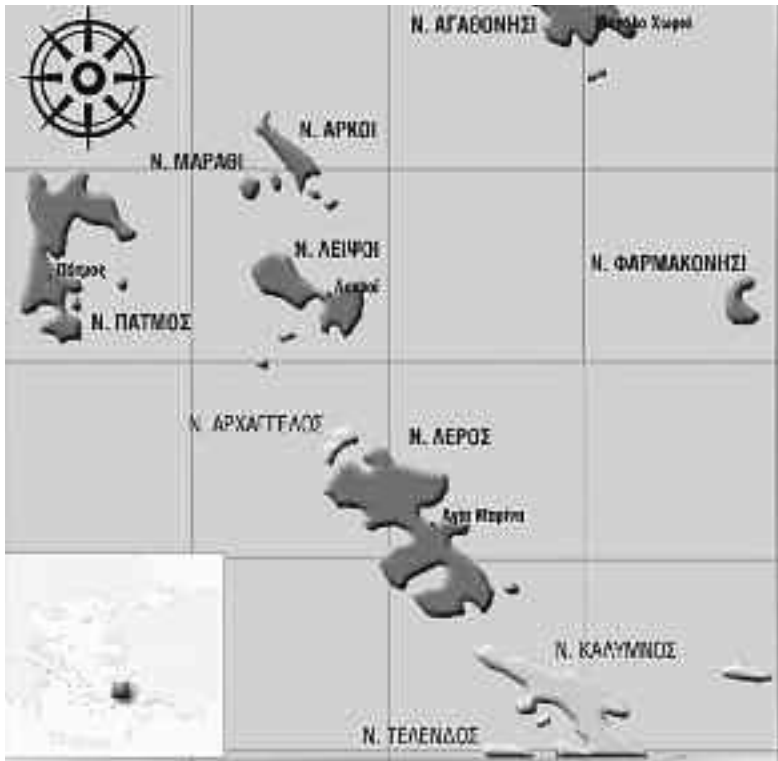
Τέλενδος

στα δυτικά της Καλύμνου (συγκεκριμένα απέναντι από το χωριό Μυρτιές) και σε απόσταση περίπου 900μ από τις ακτές της. Είναι ένα νησί άγονο και βραχώδες, εκτός από το πεδινό τμήμα στη βάση της χερσονήσου που σχηματίζεται στη νοτιοανατολική πλευρά της Τελένδου, πίσω από το χαρακτηρισμένο παραδοσιακό οικισμό, ο οποίος εκτείνεται κατά μήκος της ανατολικής-νοτιοανατολικής παραλίας. Η Τέλενδος ήταν κάποτε ενωμένη με την Κάλυμνο. Τα δυο νησιά χωρίστηκαν μετά από ισχυρό σεισμό το 535 μ.Χ., όπου βυθίστηκε το ενδιάμεσο τμήμα, μαζί με ολόκληρη την πόλη της αρχαίας Ποθαίας (την

ριοχή (-ινδος) στο άκρο μακράς λωρίδας γης (-τελ-): Αυτή είναι η πραγματική της μορφή. Η ονομασία Τέλενδος θεωρείται προελληνικής προέλευσης από τους νεότερους ερευνητές. Πρωτοκατοικήθηκε κατά τη Νεολιθική περίοδο από τους Κάρες, τους Λέλεγες και τους Πελαγούς. Κατόπιν ήρθαν οι Κρήτες και οι Αργείοι. Μετά τους Περσικούς πολέμους εντάχθηκε στην Α' Αθηναϊκή Συμμαχία. Κατόπιν έπεσε στην κυριαρχία της Ρώμης και των Γενοβέζων. Στην περίοδο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας λεηλατήθηκε επανειλημμένως από πειρατές. Το 1306 έπεσε στα χέρια των Ιπποτών του Αγίου Ιωάννη και το 1522 των Τούρ-

Αρκοί

κων. Το 1922 την κατέλαβαν οι Ιταλοί (οι οποίοι δεν άφησαν αξιόλογα μνημεία, όπως στα υπόλοιπα Δωδεκάνησα) και το 1948 ενώθηκε με την Ελλάδα. Αν βρεθείτε στο νησί τις ημέρες του Πάσχα, μη χάσετε τη «Γιορτή της Αγάπης», όπου γιορτάζεται η αναχώρηση των σπογγα-

λιευτικών, γνωστή και ως γιορτή των σφουγγαράδων.

Αρκοί: Οι Αρκοί είναι ένα νησί του Αιγαίου με 44 κατοίκους (απογραφή 2011). Η επιφάνεια του νησιού είναι 6,7 τετραγωνικά χιλιόμετρα και έχει μήκος ακτών 25 χιλιόμετρα. Διοικητικά ανήκει στον

δήμο Πατμου. Με το όνομα Αρκοί συχνά αναφέρεται ολόκληρο το σύμπλεγμα των νησιών που βρίσκονται γύρω από το μεγαλύτερο νησί, τους Αρκούς. Στο σύμπλεγμα των Αρκών εκτός από το ομώνυμο μεγαλύτερο νησί συμπεριλαμβάνονται τα νησιά: Αργελοῦσσα, Μάραθος (ή Μαράθι), Καλόβολος, Σπολάτο, Μακρονήσι, Στρογγυλή, Κούμαρος, Αβάπτιστο, Ψαθονήσι, Τσουκά, Σμινερωνήσι και Τσουκάκι.

Λέβιθα: Τα Λέβιθα είναι ένα νησί του Αιγαίου που βρίσκεται στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ Δωδεκανήσων και Κυκλάδων. Απέχει 8 ναυτικά μίλια από την Αμοργό και 6 ναυτικά μίλια από την Κίναρο. Η επιφάνεια του νησιού είναι 9,121 τετραγωνικά χιλιόμετρα και έχει μήκος ακτών 34 χιλιόμετρα. Σήμερα είναι ακατοίχικα σύμφωνα με την απογραφή του 2011. Διοικητικά υπάγεται στον Δήμο Λέρου. Έχει έντονα δαντελωτές ακτές στις οποίες σχηματίζονται κόλποι, που μοιάζουν με μικρά φιορδ. Οι κολπίσκοι του νησιού παρέχουν ασφαλές αγκυροβόλιο σε διερχόμενα πλοία. Τα Λέβιθα διαθέτει έναν μικρό οικισμό που βρίσκεται σχεδόν στο κέντρο του νησιού. Οι λιγανοί κάτοικοι της συντηρούν κάποιους χώρους διαμονής και εστίασης καθώς το νησί δέχεται ολιγομελείς ομάδες τουριστών κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Συνδέεται αεροπορικά με την Πάτμο, μία φορά την εβδομάδα.

Κίναρος: Η Κίναρος είναι νησίδα

των Δωδεκανήσων που βρίσκεται στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ Κυκλάδων και Δωδεκανήσων, δυτικά της Καλύμνου και της Λέρου και ανατολικά της Αμοργού. Είναι το δεύτερο δυτικότερο νησί των Δωδεκανήσων μετά την Αστυπάλαια, αλλά είναι ακατοίκητο. Έχει έκταση 4,5 τ.χλμ. και πληθυσμό 2 κατοίκους. Διοικητικά ανήκει στον δήμο Λέρου. Το υψηλότερο σημείο του νησιού είναι 296μ.Η Κίναρος είναι ενταγμένη στο Δίκτυο Natura 2000 μαζί με το βόρειο τμήμα της Αμοργού και την γειτονική της Λέβιθα. Αποτελεί επίσης σημαντική περιοχή προστασίας πουλιών, καθώς το νησί αποτελεί τόπο αναπαραγωγής των Αιγαίουγларου και του Μαυροπετρίτη. Στην κορυφή του νησιού έχουν εν-

τοπιστεί αρχαιολογικά κατάλοιπα που μαρτυρούν οικιστική δραστηριότητα. Πιθανότατα υπήρξε οικισμός στο νησί κατά την περίοδο της ακμής της Κοινοπολιτείας Αμμοργού (Μινώα, Αρκεσίνη, Αιγιάνη).

Νίμος: Η Νίμος, ή Νύμος είναι νησίδα του νότιου Αιγαίου και ανήκει στα Δωδεκάνησα. Βρίσκεται ακριβώς στο βορειο άκρο της Σύμης από την οποία και χωρίζεται με μικρό αβαθή πορθμίσκο καλούμενος Διαπόρι. Έχει έκταση 4,6 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Είναι η νησίδα Ύμος των αρχαίων Ελλήνων. Η Νίμος σήμερα είναι ακατοίκητη. Το νησί, όπως και ολόκληρη η Σύμη και οι γύρω νησίδες, είναι ανακαλυγμένους αρχαιολογικός χώρος, από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

\$208

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

☐ 1 χρόνος	\$208.00
☐ 6 Μήνες	\$120.00
☐ 3 Μήνες	\$83.00
☐ 1 Μήνας	\$33.00
☐ Έκδοση Σαβ/κου 1 χρόνο ...	\$82.00
☐ Έκδοση Σαβ/κου 6 μήνες	\$47.00
☐ Έκδοση Σαβ/κου 3 μήνες	\$26.00

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
www.thenationalherald.com

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ:

☐ 1 χρόνο	\$38.44
☐ 6 μήνες	\$26.34
☐ 3 Μήνες	\$16.44

ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

☐ 1 χρόνο	\$50.54
☐ 6 μήνες	\$32.94
☐ 3 Μήνες	\$20.84

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΧΩΡΕΣ ΕΚΤΟΣ Η.Π.Α

☐ 1 χρόνος	\$322.00
☐ 6 Μήνες	\$189.00
☐ 3 Μήνες	\$125.00
☐ Έκδοση Σαβ/κου 1 χρόνος ..	\$274.00
☐ Έκδοση Σαβ/κου 6 μήνες	\$165.00

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
www.ekirikas.com

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ:

☐ 1 χρόνο	\$42.90
☐ 6 μήνες	\$25.74
☐ 3 Μήνες	\$17.16

ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

☐ 1 χρόνος	\$97.90
☐ 6 μήνες	\$58.74
☐ 3 Μήνες	\$39.16

Εσωκλείστε επιταγή ή money order πληρωτέες στη διεύθυνση:
National Herald, Inc. 37-10 30th street, L.I.C, NY 11101-2614
 ή με χρέωση στην πιστωτική κάρτα ☐ American Express ☐ Master Card ☐ Visa ☐ Discover

ACCOUNT	EXPIRATION DATE	
ΟΝΟΜΑ-ΕΠΩΝΥΜΟ		
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ		
ΠΟΛΗ	ΠΟΛΙΤΕΙΑ	ZIP CODE
ΤΗΛΕΦΩΝΟ	FAX	
CELL:	E-MAIL:	
SIGNATURE		

Τηλέφωνο 718-784-5255 • Fax 718-472-0510 • Toll free: 1-888-KHRYKAS ext. 108
subscriptions@ekirikas.com

ΞΕΝΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ

ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ

Αφιέρωμα στην ημέρα της Πεντηκοστής! (2ο μέρος)

Επί 3.500 χιλιάδες περίπου χρόνια, οι Εβραίοι γιορτάζουν την ημέρα της Πεντηκοστής. Την εντολή για τον εορτασμό της γιορτής αυτής, την έδωσε ο Ίδιος ο Θεός μέσω του Μωϋσή. Η γιορτή αυτή ήταν μια ευχαριστία στο Θεό, με πανηγυρική σύναξη, δοξολογία και θυσίες. Ήταν γενική, εθνική και χαρμόσυνη έκφραση ευγνωμοσύνης στο Θεό, για τους καρπούς της γης στην αρχή του θέρους. Ο Πλάστης, διδάσκει τα πλάσματά Του την αναγνώριση και ευγνωμοσύνη της αγάπης Του, της θείας πρόνοιας και προμήθειας στη συντήρηση της ζωής που Εκείνος δίνει. Σε μια λοιπόν τέτοια εκδήλωση χαράς, πενήντα ημέρες μετά την ανάσταση του Ιησού Χριστού, ο Θεός έκανε κάτι συναρπαστικά ανώτερο από τον καρπό της γης, έδωσε το Άγιο Πνεύμα, ώστε να καρποφορήσει στη γη ο ουρανός.

Στο 8ο άρθρο του «Πιστεύω»: «Και εις το Πνεῦμα το Ἅγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υἷω συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των προφητών», το Ἅγιο Πνεῦμα αναφέρεται σαν ζωοποιόν. «Καταπέμψας αυτοίς το Πνεῦμα το Ἅγιο και διά αυτών την οικουμένη σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα Σοι».

Το έργο του Αγίου Πνεύματος εξαπλώνεται σε όλη την οικουμένη, καθώς το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού κηρύσσεται σε όλο τον κόσμο και σήμερα από χριστιανούς ιεραποστόλους. Μία σημαντική προφητεία του Ιησού Χριστού που αναφέρεται στο ευαγγέλιο, και αφορά την οικουμένη όλη, μαζί και εμάς σήμερα, λέει: «Και θέλει κηρυχθῇ τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν ὅλην την οικουμένην, προς μαρτυρίαν εἰς πάντα τα ἔθνη, και τότε θέλει ελθεῖ το τέλος» (Κατά Ματθαῖον Ευαγγέλιον 24: 14). Αυτό είναι σημεῖο προετοιμασίας για τις πέντε φρόνιμες παρθένας. Το θαῦμα της καθόδου του Αγίου Πνεύματος ἦταν προς ἐνίσχυση των τότε χριστιανῶν μόνο; Ἡ ἐμπνευσμένη προσευχή «Βασιλεῦ οὐράνιε» ἀπευθύνεται στο Ἅγιο Πνεῦμα και ἀναφέρει τὰ χαρακτηριστικά του Αγίου Πνεύματος, τὰ ὁποῖα εἶναι: «Βασιλεὺς οὐράνιος, Παράκλητος, Πνεῦμα ἀληθείας, πανταχοῦ παρὼν, πάντα πληρῶν, θοσαυρὸς τῶν ἀγαθῶν και ζωῆς κορηγός». Καὶ συνεχίζει ἡ προσευχή με τὴν αἴτηση τοῦ Αγίου Πνεύματος: «Ἐλθέ και σκάνωσον ἐν ἡμῖν», δηλαδὴ ἔλα και μείνε μέσα μας, «καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος και σώσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν». Κάνε αὐτὴν τὴν προσευχή με εὐλάβεια.

Αυτή είναι η σημερινή μας αξία. Σας στέλνουμε μια Καινή Διαθήκη δωρεάν εάν μας το ζητήσετε.

Τηλ. επικοινωνίας: 866 960 2140

Πέτρος Φιλακουρίδης

Λέρος: «Όσοι τη γνωρίσουν δεν την ξεχνούν ποτέ»

Η Λέρος βρίσκεται νότια των Λειψών έχει έκταση 54,05 τ.χμ. και είναι το ένατο σε μέγεθος νησί του Νομού Δωδεκανήσου. Σήμερα η Λέρος φαντάζει ένας από τους τελευταίους μικρούς παράδεισους για τον επισκέπτη που αναζητά την ηρεμία και τον παραδοσιακό τρόπο ζωής. Μια ηρεμία που ξεκουράζει πνεύμα και αισθήσεις ταυτόχρονα, σε ένα περιβάλλον τόσο φιλόξενο που γίνεται οικείο από την πρώτη στιγμή. Αυτός είναι και ο λόγος που οι Λέριοι υποστηρίζουν με έμφαση ότι: «Όσοι τη γνωρίσουν δεν την ξεχνούν ποτέ».

Το ανάγλυφο του εδάφους της χαρακτηρίζεται ημιορεινό με μικρές εύφορες κοιλάδες που ευνοούν την καλλιέργεια ελιών εσπεριδοειδών και λαχανοκομικών. Οι κάτοικοι ασχολούνται επίσης με την κτηνοτροφία τη μελισσοουργία και την αλιεία. Πρωτεύουσα (ήδη από την αρχαιότητα) είναι η Αγία Μαρίνα που σκαρφαλώνει στις πλαγιές του λόφου με το επιβλητικό κάστρο (βυζαντινή και ιπποτική φάση) και ενώνεται από την άλλη πλαγιά με δύο ακόμα οικισμούς: Πλάτανο και Παντέλι. Το Παρθένι είναι ο βορειότερος οικισμός με νεολιθική εγκατάσταση (4η χιλιετία π.Χ.) κλασικό ιερό της Αρτεμης και οχυρό (4ος αι. π.Χ.). Ως αποικία της Μιλήτου και αργότερα δήμος της η Λέρος ήταν το νοτιότερο ιωνικό νησί της Δωδεκανήσου. Στη συνέχεια πέρασε από πολλούς κυρίαρχους (Μακεδόνες Ρωμαίους Βυζαντινούς Ιωαννίτες Ιππότες Οθωμανούς Ιταλούς) κυρίως λόγω της προνομιακής γεωμορφολογίας της (εύκολπος και ευλίμενος για τους αρχαίους).

Ο κόλπος που ξεχωρίζει στην ακτογραμμή του νησιού είναι αυτός στο Λακκί ένα από τα μεγαλύτερα φυσικά λιμάνια στη Ανατολική Μεσόγειο. Το Λακκί ως μεγάλη αεροναυτική βάση των Ιταλών (1923) οικοδομήθηκε με τα πρότυπα της Ιταλικής αρχιτεκτονικής (Porto Lago) με σημαντικά δημόσια κτίρια και φαρδείς δρόμους που έρχονται σε αντίθεση με τη λαϊκή αρχιτεκτονική των χωριών και τα νεοκλασικά της πόλης. Το νησί βομβαρδίστηκε το 1943 από τους Γερμανούς και ακολούθησε κοινή πορεία με τα υπόλοιπα Δωδεκάνησα έως την ενσωμάτωσή του στην Ελλάδα (1948).

Η Λέρος παρέμεινε μακριά από το τουριστικό ρεύμα των γειτονικών νησιών προσφέροντας στον σημερινό επισκέπτη πολιτισμό (αρχαιότητες εκκλησίες στο Κάστρο μουσεία αρχοντικά λαογραφικές εκδηλώσεις) φυσική ομορφιά (αμμουδιές βιότοποι) και σύγχρονη υποδομή (μαρίνα).

Στο πολύνησο της Λέρος υπάγονται οι νησίδες Κίναρος και Αρχάγγελος η συστάδα των Λεβίθων

και το Φαρμακονήσι. Τα γειτονικά της Λέρου νησάκια και οι βραχονησίδες έχουν χαρακτηριστεί τόποι ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και αρκετά έχουν ενταχθεί στο δίκτυο «Natura 2000».

Μυθολογία

Η Λέρος κατά τη μυθολογία ήταν νησί της Αρτεμης, της θεάς των δασών και του κυνηγιού. Η μυθολογία συνδέει τη Λέρο με την πόλη Καλυδών της Αιτωλίας. Όταν βασιλιάς της Καλυδώνας ήταν ο Οινέας, η θεά Αρτεμη έστειλε ένα αγριογούρουνο που κατάστρεφε τα χωράφια και τρομοκρατούσε τους ανθρώπους. Τότε ο μυθικός ήρωας Μελέαγρος, γιός του Οινέα και της Αλθέας, ανέλαβε και τον εξόντωσε. Η Αρτεμη, επειδή θεώρησε ασέβεια και προ-

οβολή την πράξη του Μελέαγρου, τον εκδικήθηκε φροντίζοντας να πεθάνει σύντομα. Οι τέσσερις αδελφές του Μελέαγρου που θρηνούσαν ασταμάτητα για το χαμό του, έτυχαν τη συμπόνοια της θεάς, η οποία τις πήρε κοντά της στη Λέρο μεταμορφώνοντας τις σε πουλιά, τις γνωστές Μελεαγρίδες ορνίθες. Αναφορά στο μύθο των Μελεαγρίδων ορνίθων κάνει ο Ομηρος, αλλά και ο Οβίδιος στις «Μεταμορφώσεις» του. Αργότερα, συναντάμε τις Μελεαγρίδες στους «Δειπνοσοφιστές» του Αθηναίου, ενώ ο μύθος έδωσε έμπνευση και στο Σοφοκλή, τον Ευρυπίδη και τον Φρόνιχο και μάλιστα έγινε από τους πιο δημοφιλείς της αρχαιότητας.

Ιστορία

Η στρατηγική θέση της Λέρου στο νοτιοανατολικό Αιγαίο χάρισε στο νησί ένα πλούσιο ιστορικό παρελθόν. Τα πρώτα ίχνη κατοίκησης στο νησί εντοπίστηκαν στο Παρθένι και τη Γούρνα και ανήκουν στην Νεολιθική Εποχή (4η χιλιετία π.Χ.). Σημαντικότερο μνημείο της προϊστορίας του νησιού είναι ο οικισμός της Κονταρίδας στο νότιο μυχό του όρμου του Παρθενίου, που ανακαλύφθηκε το 1980. Ιχνη ανθρώπινης παρουσίας της Νεολιθικής και της Πρώιμης Εποχής του Χαλκού συναντώνται και σε άλλα, παραθαλάσσια κυρίως, σημεία του νησιού. Μέχρι σήμερα δεν έχουν εντοπιστεί δείγματα της μινωικής περιόδου, ενώ ελάχιστα είναι τα λείψανα της μυκηναϊκής.

Τον 5ο αιώνα, ήδη η Λέρος βρίσκεται κάτω από την πολιτική επιρροή της ιωνικής μητρόπολης της Μιλήτου και γνωρίζει μεγάλη πνευματική άνθηση. Με την εξάρτηση της Λέρου από τη Μίλητο φαίνεται ότι συνδέονται τα δύο οχυρωματικά έργα του 4ου π.Χ. αιώνα, το Παλαιοκάστρο στον Ξηρόκαμπο καθώς και το οχυρωματικό έργο στο Παρθένι.

Τη Μακεδονική παρουσία στο νησί υποδηλώνει η εύρεση νομισμάτων και το γεγονός ότι στους Μακεδόνες αποδίδεται η απελευθέρωση της νήσου από τους Πέρσες.

Από τη Λέρο προερχόταν ο ιστορικός Φερεκύδης, που έζησε κατ' άλλους στους ελληνιστικούς χρόνους και ο σκωπτικός ποιητής Δημόδικος

σημερινός ναός της Παναγίας του Κάστρου χτίστηκε περί τα τέλη του 17ου αιώνα, ενώ στους μεσοβυζαντινούς χρόνους χρονολογείται η μονόκωρη τοιχογραφημένη εκκλησία της Αγ.Τριάδας. Στο Κάστρο ο λέριος μοναχός Δαμασκηνός λειτούργησε σχολή από το 1726, ανυψώνοντας την παιδεία του νησιού, η οποία έπαυσε να λειτουργεί στα μέσα του 19ου αιώνα.

Στο νησί υπάρχουν σπάνια βυζαντινά εκκλησιαστικά μνημεία, όπως: ο ναός του Ιωάννη του Θεολόγου στο Λακκί (με οικοδομικές φάσεις από το 10ο αι.), ο Αγ. Ζαχαρίας στη Μερικιά, οι Αγ. Απόστολοι στην Καμάρα, ο Αγ. Πέτρος στο Δρυμόνα, ο Αγ. Γεώργιος στο Παρθένι, η βασιλική της Αγίας Βαρβάρας

(γύρω στα 550 π.Χ.).

Τα βυζαντινά χρόνια (τέλος 3ου αιώνα μ.Χ και μετά) αφήνουν στο νησί αξιόλογα δείγματα εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής και οχυρωματικά έργα. Κατά την περίοδο αυτή χτίζεται το Κάστρο του Παντελίου, ενώ το Κάστρο των Λεπίδων, γνωστό σήμερα ως Παλαιόκάστρο, στην περιοχή του οποίου σώζονται όμως και λείψανα παλαιότερου τείχους «κυκλώπειας» κατασκευής, χρονολογείται από τους ελληνιστικούς χρόνους, αλλά χρησιμοποιείται ως καταφύγιο των κατοίκων κατά τη μεσοβυζαντινή περίοδο. Το κάστρο του Παντελίου είναι το σημαντικότερο μεσαιωνικό μνημείο της Λέρου και δεσπόζει των οικισμών της Αγίας Μαρίας και του Πλάτανου. Σώζονται σήμερα τρεις περίβολοι (οι δύο εσωτερικοί χρονολογούνται πριν από το 1087) και πέντε εκκλησίες. Ο

στην οποίο ενσωματώθηκαν τμήματα από κιονόκρανα και άλλα μαρμάρινα μέλη, από τα ερείπια της Αρχαίας Λέρου, η Παναγία η Γουρλωμάτα καθώς και πληθώρα διάσπαρτων μονόκωρων καμαροστέπαστων μικρών ναών της μεταβυζαντινής εποχής. Λείψανα βασιλικών συναντώνται επίσης στα Αλιντα (των Αγίων Τεσσαράκοντα και του Δημοτικού Ξενώνα) και στον Ξηρόκαμπο (η μία κάτω από τη νεότερη εκκλησία του Αγ. Νικολάου και η άλλη στα δυτικά της Παναγίας στο Παλαιοκάστρο).

Το 1314 καταλαμβάνουν τη Λέρο οι Ιππότες του Αγίου Ιωάννη της Ρόδου και την κυβερνούν δεσποτικά έως το 1522, οπότε οι Τούρκοι κυριαρχούν σε όλο το Αιγαίο.

Την περίοδο της Τουρκοκρατίας η Λέρος κατορθώνει να διατηρήσει ένα περιορισμένο βαθμό αυτονομίας και όταν αργότερα ξεσπά η Επανά-

σταση του 1821, οι Λέριοι συμμετέχουν ολόψυχα.

Την περίοδο 1912-1943 τα Δωδεκάνησα περιέρχονται στους Ιταλούς. Σε αυτό το διάστημα στο νησί υλοποιούνται στρατιωτικά έργα και ανεγείρονται στρατιωτικές εγκαταστάσεις με στόχο η Λέρος να γίνει σημαντική ιταλική ναυτική και αεροναυτική βάση, λόγω της θέσης αλλά και της μοναδικής μορφολογίας του προστατευμένου όρμου στο Λακκί. Στο Λακκί δημιουργείται νέα πόλη με μοντέρνα πολυεδομία και αρχιτεκτονική, πρωτοποριακή για την εποχή της σε όλη την Ευρώπη.

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και μετά τη συνθηκολόγηση των Ιταλών, οι Γερμανοί, που έχουν ήδη καταλάβει τη Ρόδο και την Κω, στρέφονται εναντίον της Λέρου, την οποία υπερασπίζονται Ιταλοί και Αγγλοι. Η «Μάχη της Λέρου» είχε ως πρώτο θύμα το ελληνικό αντιτορπιλικό «Βασ. Ολγα», που βυθίστηκε στις 26.09.1943, και τελείωσε με την επικράτηση των Γερμανών μετά από σφοδρούς και αδιάκοπους βομβαρδισμούς του νησιού, στις 16.11.1943. Το νησί απελευθερώνεται με την απελευθέρωση και παράδοση της Δωδεκανήσου στους Αγγλους και τους Ιερολοχίτες στις 09.05.1945. Ακολουθεί δίχρονη αγγλική κατοχή και τέλος το Μάρτιο του 1948, η Λέρος ενσωματώνεται μαζί με τα υπόλοιπα Δωδεκάνησα στην Ελλάδα.

Στην πρόσφατη ιστορία της Λέρου εντάσσεται η χρησιμοποίηση του νησιού από τη στρατιωτική χούντα (1967-74) ως τόπου κράτησης πολιτικών κρατουμένων, σε δύο στρατόπεδα, στο Λακκί και στο Παρθένι (...«Αλικαρνασός, Παρθένι, Ωρωπός, Κορυδαλλός»...). Κι ακόμη η επιλογή του νησιού για τη δημιουργία κρατικού ψυχιατρείου (1957) προκειμένου να αποσυμφορηθούν άλλα ελληνικά ψυχιατρεία, γεγονός που οδήγησε στην μακρόχρονη εξάρτηση της τοπικής οικονομίας από τη λειτουργία του ιδρύματος, αλλά και στη συνειρμική σύνδεση του νησιού με το ψυχιατρείο και μόνον με αυτό...

Παραλίες

Η Λέρος έχει περίπου 78 χιλιόμετρα από δαντελωτές ακτές με μικρούς και απομονωμένους κόλπους και ορμίσκους. Υπάρχουν αρκετές παραλίες κυρίως με βότσαλο και μερικές με άμμο. Πολλές από αυτές είναι οργανωμένες με ομπρέλες και ξαπλώστρες και άλλες τουριστικές εγκαταστάσεις κυρίως στα Αλιντα και στο Παντέλι.

Η πιο τουριστική παραλία είναι στα Αλιντα με δυνατότητες για θαλάσσια σπορ όπως ιστιοσανίδα, κανό και σκι. Η παραλία έχει αρκετά πεύ-

κα και αρμυρίκια που προσφέρουν σκιά καθώς και ενοικιαζόμενες ομπρέλες και ξαπλώστρες. Λίγα μόνο βήματα θα βρείτε κάθε λογής καταστήματα, εστιατόρια, μπαράκια και ταβέρνες καθώς και τα περισσότερα ξενοδοχεία του νησιού. Προχωρώντας προς τα βορειοανατολικά από την παραλία Αλιντών μέσα από ένα δρόμο γεμάτο πεύκα θα βρείτε την παραλία Παναγιές από τις δυο πλευρές ενός μικρού λόφου με ένα μικρό εκκλησάκι. Η πρώτη παραλία έχει άμμο και η δεύτερη βότσαλο. Προχωρώντας από τη δεύτερη παραλία και περνώντας μια πηγή θα βρείτε τη παραλία Δύο Λιογάρια, μια παραλία όμορφη με ευκαλύπτους και με ένα μπαράκι τον Ζέφυρο που οργανώνει μπιτς πάρτι καθώς και ένα εστιατόριο. Ο δρόμος από τα Αλιντα μέχρι αυτές τις παραλίες είναι ασφαλτοστρωμένος.

Η δεύτερη πιο δημοφιλής παραλία στη Λέρο είναι η παραλία του Παντελιού, στην μια άκρη έχει ψιλό βότσαλο και στην άλλη έχει άμμο. Η παραλία είναι καλά οργανωμένη με ντους και καμπίνες, έχει ομπρέλες με ξαπλώστρες και είναι ιδανική για οικογένειες με παιδιά καθώς και κολύμπι με αναπνευστήρα. Δίπλα στην παραλία θα βρείτε καφενεία και ψαροταβέρνες, καθώς και μια υπέροχη καφετέρια μπαρ το Καστέλο που προσφέρει καταπληκτική θέα καθώς και ελεύθερο ίντερνετ καφέ.

Η παραλία του Βρωμόλιθου βρίσκεται δίπλα από τον κόλπο του Παντελιού. Μπορείτε να πάτε εκεί από τα σκαλιά στο Παντέλι που ανεβαίνουν στα Σπηλιά και να στρίψετε αριστερά στο δρόμο που πάει για Βρωμόλιθο. Αν έρχεστε από το Λακκί στρίβετε δεξιά στην Αγκυρα προς Βρωμόλιθο. Η παραλία έχει ομπρέλες και ξαπλώστρες στην βόρεια πλευρά και υπάρχει πάρκινγκ για αυτοκίνητα δίπλα στην ταβέρνα Παράδεισος. Η δεύτερη είσοδος είναι από το εστιατόριο το Πηγάδι. Ο Βρωμόλιθος είναι γενικά μια όμορφη παραλία με βότσαλο και άμμο. Αν προχωρήσετε στα νότια πάνω από τα βραχάκια μπορείτε να πάτε στην παραλία του Τουρκοπήγαδου, μικρή με βράχια για βουτιές.

Μια άλλη μεγάλη παραλία είναι στον Ξηρόκαμπο, δεν είναι οργανωμένη όπως οι παραλίες που αναφέραμε. Αν προχωρήσετε προς το Κατσούνι θα βρείτε πολλούς κολπίσκους ιδανικούς για βουτιές με κρυστάλλινα νερά, στην τοποθεσία Κόκκινα θα βρείτε μια άλλη μικρή παραλία.

Η παραλία της Γούρνas στα βορειοδυτικά είναι κοντά στα Αλιντα και είναι στο σύνολο της αμμόδης. Πρόκειται ίσως για την καλύτερη παραλία της Λέρου που όμως δεν έχει αναπτυχθεί όπως θα έπρεπε, το πρόβλημα είναι ότι την πάνει το μελτέμι αλλά είναι ιδανική για σέρφινγκ.

Αξίζει να δείτε...

Αρχαιολογικό Μουσείο: Λει-

τουργεί στην Αγία Μαρίνα και περιλαμβάνει επιγραφές, μικρά αρχαία χρηστικά αντικείμενα.

Εκκλησιαστικό Μουσείο: Βρίσκεται στο Κάστρο της Παναγίας και περιλαμβάνει άμφια, εικόνες, σκεύη, βιβλία, ξυλόγλυπτα και άλλα ιερά αντικείμενα ανεκτίμητης αξίας.

Μουσείο Μπελλένη: Στεγάζεται στον περίφημο πύργο Μπελλένη, στα Αλιντα, ένα από τα ωραιότερα αρχοντικά της χώρας μας χτισμένο το 1925-26 με τα πιο ακριβά υλικά από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ανήκει στο Δημοτικό Πνευματικό Κέντρο Λέρου και περιλαμβάνει:

α) Το Ιστορικό Μουσείο Εμμανουήλ Ησυχου με συλλογές που αφορούν την ιστορία του νησιού όπως, χάρτες, φωτογραφίες, πορτραίτα, έντυπο υλικό κ.α.

β) Το Λαογραφικό Μουσείο το οποίο συγκεντρώνει παλιά αντικείμενα που αφορούν τη ζωή και την λαϊκή παράδοση της Λέρου, όπως: εργόχειρα, σκεύη, έπιπλα, ενδυμασίες, μουσικά όργανα, ξυλόγλυπτα κ.α.

γ) Το Μουσείο Τύπου με παλιά τυπογραφικά μηχανήματα και έντυπα που δείχνουν την εξελικτική πορεία της Τυπογραφίας και του ελληνικού τύπου από τον 15ο έως τον 19ο αιώνα.

Τα Αρχοντικά Κανδιόγλου και Αντωνέλλου: Βρίσκονται στον Πλάτανο και λειτουργούν ως μουσεία λαϊκής τέχνης και ιστορίας του νησιού. Εκτίθενται παραδοσιακά αντικείμενα, ιστορικό αρχείο και πλούσιο φωτογραφικό υλικό.

δ) Το Πολεμικό μουσείο, βρίσκεται στην Μερκιά μέσα σε ένα τούνελ από τον καιρό του πολέμου, στο τούνελ θα βρείτε κειμήλια και αντικείμενα από τη μάχη της Λέρου στον Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Δημοτική Βιβλιοθήκη: Στεγάζεται στο διατηρητέο νεοκλασικό κτίριο του Δημοτικού Μεγάρου στην κεντρική πλατεία του Πλατάνου. Λειτουργεί σαν δανειστική και πε-

ριλαμβάνει πολλά και σπάνια χειρόγραφα, κώδικες και βιβλία καθώς και ιστορικό αρχείο.

Αρχαία μνημεία και αρχαιολογικοί χώροι

Πλάτανος - Αγία Μαρίνα - Παντέλι: Φρούριο Μπρούζι ρωμαϊκής τεχνοτροπίας πάνω στα λείψανα αρχαίας πόλης βρίσκεται στην είσοδο του λιμανιού της Αγίας Μαρίας.

Λακκί: Το Μνημείο στην παραλία θυμίζει την καταβύθιση του ελληνικού αντιτορπιλικού «Βασίλισσα Ολγα» κατά την επιδρομή της γερμανικής αεροπορίας στις 26 Σεπτεμβρίου 1943.

Παρθένι: Τα ερείπια του ναού της Αρτέμης (πιθανολογείται), σε υψωματάκι κοντά στο αεροδρόμιο, όπου και ναΐσκος, που αναφέρεται σε φιλολογικές και επιγραφικές μαρτυρίες. Εδώ βρέθηκαν στήλες Ελληνιστικής Εποχής.

Κάστρα

Σε περίοπτη θέση στα ανατολικά της πόλης στη γυμνή κορυφή του λόφου Απιτύκι, σε ύψος 300 μ., βρίσκεται χτισμένο το Κάστρο της Λέρου, το κάστρο της Παναγίας. Είναι χτισμένο στα μέσα των Βυζαντινών χρόνων πάνω σε ερείπια αρχαίου οχυρού της Λέρου. Ανασκαφές εδώ έφεραν στο φως αρχαίο τάφο του 7ου π.Χ. αιώνα.

Το κάστρο προστάτευε τον πληθυσμό που οχυρωνόταν στο εσωτερικό του σε περιπτώσεις πειρατικών και ληστρικών επιδρομών. Σε περιόδους ειρήνης και πouxίας οι κάτοικοι ζούσαν στα γύρω σπίτια, από τα οποία σήμερα βλέπουμε ερείπια περίπου 180 παλιών κατοικιών. Μέσα στο κάστρο βρίσκεται το μοναστήρι της Παναγίας Κυράς (1300), με όμορφες αγιογραφίες, αρχαιολογική και βυζαντινή - εκκλησιαστική συλλογή - εικόνες, χειρόγραφα, κολυμπήθρα, επιτάφιο. Για την εικόνα της Παναγίας οι θρύλοι και οι λαϊκές παραδόσεις δεν έχουν τέλος.

Μονές και Εκκλησίες

Παλιές και αξιόλογες είναι οι Εκκλησίες του Χριστού και του Σταυρού

στην περιοχή του Πλατάνου αλλά μεγαλύτερο ιστορικό ενδιαφέρον έχει η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής που ήταν η παλιά Μητρόπολη του νησιού.

Στο Λακκί βρίσκεται η εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, από τις αξιολογότερες στα Δωδεκάνησα, με υπέροχα ψηφιδωτά του 11ου αιώνα.

Στην ευρύτερη περιοχή στο Παρθένι βρίσκεται η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου (10ο μ.Χ.) χτισμένη με αρχαία υλικά, πιθανώς από ερείπια του ναού της Αρτέμης.

Σε παραθαλάσσια θέση στα βόρεια, βρίσκεται η εκκλησία της Αγίας Κιουράς ή Ματρώνας, που αξίζει κανείς να γνωρίσει από κοντά για τις ωραίες της αγιογραφίες, φτιαγμένες από πολιτικούς κρατούμενους της περιόδου της δικτατορίας 1967-1974 και για τις παλιές εικόνες της.

Μετά την Κόκκαλη σε μικρή απόσταση βρίσκεται το εκκλησάκι του Αγίου Ισιδώρου, κτισμένο πάνω σε βράχο μέσα στη θάλασσα. Με τη σειρά το ενώνει μια στενή, τεχνητή, τοιμεντένια λωρίδα, μήκους 50 μέτρων.

Στο βυθό δίπλα στο βράχο που φιλοξενεί το εκκλησάκι, διακρίνονται λείψανα αρχαίου ναού.

Νοτιότερα, στη συνέχεια του παραλιακού δρόμου, αφού προσπεράσουμε τη Γούρνα, κοντά στη θέση Δρυμώνα υπάρχει το εκκλησάκι της Παναγίας της Γουρλομάτας με αξιόλογες αγιογραφίες, που χτίστηκε τον 14ο αιώνα με υλικά από ερειπωμένο κτίσμα της αρχαίας εποχής.

Κοντά στον οικισμό του Ξηρόκαμπου βρίσκεται το γραφικό εκκλησάκι της Παναγίας της Καβουράδαινας, που θεωρείται από τα ομορφότερα του νησιού. Είναι χτισμένο πάνω στα βράχια της ακτής, σε θέση όπου κατά την παράδοση, ένας ψαράς που έψαχνε για καβούρια, βρήκε μέσα σε οχισμή την εικόνα της Παναγίας.

Πως θα πάτε

Στην Λέρο θα πάτε με αεροπλάνο από την Αθήνα ή με φέρι-μποτ από τον Πειραιά, τα νησιά του Βόρειου και Ανατολικού Αιγαίου, την Καβάλα, τη Ρόδο και άλλα Δωδεκάνησα. Διάρκεια πτήσης από Αθήνα περίπου 1 ώρα. Το αεροδρόμιο της Λέρου βρίσκεται στη βόρεια πλευρά του νησιού, κοντά στο Παρθένι.

Που θα μείνετε

Μιραμάρε (Τηλ. 22470-22469): Το Μιραμάρε είναι ανοικτό χειμώνα και καλοκαίρι. Βρίσκεται στην παραλία του Λακκίου, όλα τα δωμάτια έχουν μπαλκόνια με θέα στη παραλία, κλιματισμό και τηλεόραση. Το

ξενοδοχείο διαθέτει λεωφορείο που σας μεταφέρει από και προς το λιμάνι.

Ακρογιάλι (Τηλ. 2247023115): Το ξενοδοχείο Ακρογιάλι βρίσκεται στην Παραλία της Γούρνas στο μαγευτικό θέρετρο Δρυμώνα. Όλα τα δωμάτια και στούντιο προσφέρουν μαγευτική θέα στα καταγάλανα νερά της Γούρνas, με μπαλόνια που βλέπουν στη θάλασσα.

Κριθώνis Παραντάis (Τηλ. 2247025120-2): Είναι το μεγαλύτερο και πλέον εξοπλισμένο ξενοδοχείο της Λέρου. Βρίσκεται λίγα λεπτά από την παραλία των Αλιντών και μερικά μέτρα από την μικρή

παραλία του Κριθωνιού. Το 4 αστέρων ξενοδοχειακό συγκρότημα διαθέτει 300 δωμάτια, σουίτες, αίθουσα συνεδριάσεων, εξωτερική πισίνα, σάουνα και γυμναστήριο, πουλ μπαρ και εστιατόριο. Διαθέτει επίσης και δωρεάν χώρο πάρκινγκ και ασύρματο ίντερνετ.

Καστέλο (Τηλ. 2247023030): Το Καστέλο αποτελεί το στολίδι του Παντελιού. Κτισμένο πάνω στη Παραλία με ένα αρχιτεκτονικό στυλ από πέτρα που θυμίζει ένα πραγματικό καστέλι. Το Καστέλο διαθέτει πολυτελή δωμάτια και υπέροχη θέα στο Αιγαίο. Το Καστέλο έχει καφετέρια και ρεστοράν και είναι ανοικτό όλο το χρόνο.

Στούντιο Βαγγέλης (Τηλ. 2247023532): Τα στούντιο βρίσκονται λίγες δεκάδες μέτρα από την παραλία του Παντελιού. Χτισμένα αμφιθεατρικά προσφέρουν ίσως την καλύτερη θέα στο Παντέλι, το Κάστρο και τους Μύλους. Όλα τα δωμάτια είναι εξοπλισμένα με μικρή κουζίνα, ψυγείο και κλιματισμό. Κάθε δωμάτιο έχει δικό του μπαλκόνι σε μια υπέροχη αυλή με κήπο και θέα. Στον κήπο με τροπικά δέντρα και μπουκαβίλιες υπάρχει εγκατάσταση για μπάρμπεκιου. Τα στούντιο έχουν δωρεάν ασύρματο ίντερνετ. Υπάρχει πάρκινγκ για αυτοκίνητα.

Χρήσιμα τηλέφωνα

Δημαρχείο:	22470 23711
Ταξί:	22470 23070
Λιμεναρχείο:	22470 22224
Ο.Α. Λέρου:	22470 24144
Γραφείο Τουρισμού:	22470 22937
Αεροδρόμιο Λέρου:	22470 22777

Νίσυρος: Το «υπαίθριο γεωλογικό μουσείο»

Η Νίσυρος είναι από τα πιο όμορφα νησιά του Αιγαίου και θα μπορούσε να χαρακτηριστεί «υπαίθριο γεωλογικό μουσείο», καθώς η Νίσυρος είναι ένας ηφαιστειακός κώνος που αναδύθηκε από τη θάλασσα 150.000 χρόνια πριν. Περιπατήστε ανάμεσα στους κρατήρες με πιο δημοφιλή τον κρατήρα του Στέφανου, στο κέντρο του νησιού, τον οποίο επισκέπτονται οι εκατοντάδες ημερήσιοι τουρίστες από την Κω. Πραγματοποιήστε ένα συναρπαστικό ταξίδι στο χρόνο στο μοναδικό στην Ελλάδα «Ηφαιστειολογικό Μουσείο» στο χωριό Νικιά. Περιπλανηθείτε στο Μανδράκι, την πανέμορφη πρωτεύουσα του νησιού με τις πλατείες με τα καταπληκτικά βοτσαλωτά δάπεδα και τα σοκάκια με τα άσπρα ή χρωματιστά διώροφα σπίτια με τα ξύλινα μπαλκόνια. Παρατηρήστε τα σπίτια κτισμένα από ηφαιστειακά πετρώματα και μονωμένα με ελαφρόπετρα.

Η νήσος Νίσυρος (1.008 κάτοικοι, απογραφή 2011) βρίσκεται στο νότιο-ανατολικό Αιγαίο (γεωγραφικό μήκος 36° 35' βόρεια, γεωγραφικό πλάτος 27° 10' ανατολικά), υπάγεται στο Επαρχείο της Κω και ανήκει στα Δωδεκάνησα. Έχει έκταση 41,2 τετραγωνικά χιλιόμετρα με μέγιστο ύψος 698 μέτρα. Περιτριγυρίζεται από άλλα νησάκια, ένα κατοικήσιμο, το Γυαλί (21 κάτοικοι) και 5 ακατοίκητα: Άγιος Αντώνιος, Στρογγύλη, Κανδελλιούσσα (ή Φανάρι), Παχειά, Περγούσσα (ή Πυργούσα).

Στην αρχαιότητα, η Νίσυρος, άκμασε από το εμπόριο οψιδιανού, τον οποίο εξόρυσσαν οι Νισύριοι από το κοντινό νησί Γυαλί στο οποίο λειτουργεί μέχρι σήμερα εργοστάσιο εξόρυξης ελαφρόπετρας.

Ονομασία

Το όνομα του νησιού είναι πιθανό να προέρχεται από τις αρχαίες ελληνικές λέξεις «νέω» (κολυμπώ) και

«σύρω», συσχετίζοντας το όνομα του νησιού με το γνωστό μύθο της δημιουργίας του από τον Ποσειδώνα, κατά τη σύγκρουσή του με τον γίγαντα Πολυβώτη.

Άλλη εκδοχή σχετίζει το όνομα με τις λέξεις «νῆες» και «σύρω», δηλαδή πλοία που οργάνουν τη θάλασσα. Μια άλλη εκδοχή, τέλος, το θεωρεί ως παραφθορά του «νέα Σάρος», όνομα που μπορεί να της δόθηκε από τους Κάρες (προ-Ελληνες Κρήτες) που κατοίκησαν τόσο τη Σάρο (νησί βόρεια της Κερπάρου) όσο και τη Νίσυρο. Κατά την αρχαιότητα η Νίσυρος είναι γνωστή και ως «Πορφυρίς» πιθανά λόγω της παραγωγής πορφύρας από τα κοχύλια μούρεξ (τρίτωνες) ή λόγω της παραγωγής εργαλείων (κυρίως μυλόπετρες) από «πορφυρίτη» λίθο (λάβες).

Οι Οθωμανοί Τούρκοι χρησιμοποιούν για το νησί το όνομα Ιντσιρλί (νησί των σύκων).

Από την αρχαία Ελλάδα μέχρι σήμερα

Οι πρώτοι κάτοικοι της Νισύρου ήταν Κάρες. Ακολούθησαν οι Αχαιοί της Κω και οι Δωρικής καταγωγής Ρόδιοι. Σύμφωνα με τον Ομηρο, οι Νισύριοι συγκαταλέγονταν μεταξύ των Ελλήνων που πολέμησαν στην Τροία.

Κατά τους Μηδικούς πολέμους, η Νίσυρος ήταν υπόδουλη στην Αρτεμισία, τη βασίλισσα της Αλικαρνασσού η οποία συμπαθούσε τους Πέρσες. Αργότερα, για ένα μικρό διάστημα οι Νισύριοι συντάχθηκαν με τους Αθηναίους, ενώ στη συνέχεια παρέμειναν ανεξάρτητοι, μέχρι το 200 π.Χ., οπότε υποτάχθηκαν στη Ρόδο, την τύχη της οποίας από τότε ακολούθησαν πιστά.

Οι Ιωαννίτες ιππότες οχύρωσαν τη Νίσυρο το 1315 μ.Χ. Το 1422, μια σφοδρή έκρηξη του ηφαιστείου δημιούργησε το μεγάλο κρατήρα

στο κέντρο του νησιού.

Οι Τούρκοι λεηλάτησαν τη Νίσυρο τουλάχιστον τέσσερις φορές, μέχρι το 1523, οπότε την υπέταξαν. Κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821, οι Νισύριοι ναυτικοί υποστήριξαν με τα σκάφη τους τις θαλάσσιες επιχειρήσεις των Ελλήνων, όμως η Νίσυρος έμεινε έξω από τη νεοσύστατη Ελλάδα.

Στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα, οι ανά τον κόσμο ξενιτεμένοι Νισύριοι πρόσφεραν πολλά στο νησί, το οποίο κατέλαβαν οι Ιταλοί το 1912. Το 1913 σημειώθηκε η τελευταία έκρηξη του ηφαιστείου. Μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, το 1948, η Νίσυρος παραχωρήθηκε από τη νικημένη Ιταλία στην Ελλάδα.

Το ηφαίστειο

Η τελευταία ηφαιστειακή δράση στη Νίσυρο εκδηλώθηκε πριν από αρκετές χιλιάδες χρόνια και βέβαια δεν έχει καταγραφεί στις ιστορικές πηγές. Παρ' όλα αυτά, η Νίσυρος χαρακτηρίζεται σαν ένα κοιμώμενο ενεργό ηφαίστειο, και η θεωρόση αυτή βασίζεται σε τρία στοιχεία:

- Το πρώτο είναι η σχετικά πρόσφατη ηλικία των τελευταίων ηφαιστειακών εκρήξεων. Η τελευταία μαγματική δράση στην περιοχή της

Νισύρου εκδηλώνεται πριν περίπου 20.000 χρόνια, ενώ υπάρχουν κάποιες ενδείξεις ότι η τελευταία έκρηξη του Γυαλιού είναι πιθανά νεώτερη των 10.000 ετών.

- Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι οι διεργασίες που γεννούν την ηφαιστειακή δράση, η βύθιση της Αφρικάνικης λιθόσφαιρας κάτω από το Αιγαίο και τα μεγάλα ρήγματα, συνεχίζουν να είναι ενεργά φαινόμενα στην περιοχή.

- Το τρίτο στοιχείο είναι η θερμική κατάσταση της περιοχής, κυρίως οι πληροφορίες από τις βαθιές γεωτρήσεις που εκτελέστηκαν στη Νίσυρο, με στόχο τον εντοπισμό ενός γεωθερμικού ταμιευτήρα ικανού να παράγει ηλεκτρική ενέργεια. Στον πυθμένα της πρώτης βαθιάς γεωτρήσης, στα 1700 μέτρα κάτω από τη στάθμη της θάλασσας, συναντήθηκαν θερμοκρασίες κοντά στους 500 βαθμούς Κελσίου, γεγονός που κάνει αναγκαία την παραδοχή ύπαρξης λιωμένου πετρώματος σε μικρά βάθη, μεταξύ 3 και 5 χιλιομέτρων.

Ο ανώτερος από τους δύο θερμούς ορίζοντες γεωθερμικού ρευστού, που εντοπίστηκαν από τις βαθιές γεωτρήσεις, είναι η πηγή τροφοδοσίας όλων των θερμών επιφανειακών εκδηλώσεων στη Νίσυρο. Από αυτόν

και για τον τρόπο δημιουργίας του νησιού: «Πολυβώτης δε δια της θαλάσσης διωχθείς υπό του Ποσειδώνος ήκεν εις Κω. Ποσειδών δε της νήσου μέρος απορρήξας επέρριπεν αυτώ, το λεγόμενον Νίσυρον».

(Ο Πολυβώτης κυνηγημένος μεσοπέλαγα από τον Ποσειδώνα φτάνει στην Κω. Αλλά και εκεί ο Ποσειδών αρπάζει ένα κομμάτι από το νησί και το 'ριξε επάνω του. Είναι το νησάκι που ονομάζεται Νίσυρος).

Ετσι καταγράφει ο Απολλόδορος στη «Βιβλιοθήκη» του τον Ελληνικό μύθο για τη γένεση του νησιού. Περίπου το ίδιο επαναλαμβάνει και ο Στράβωνας στα «Γεωγραφικά» του, όταν αναφέρεται στη Νίσυρο: «φασί Δε την Νίσυρον απόθραυσμα είναι της Κω, προσθέντες και μυθον ότι Ποσειδων διώκων ένα των γιγάντων Πολυβώτην αποθραύσας τη τριαίνη τρύφος της Κω επ' αυτόν βάλοι, και γένοιτο νήσος το βληθέν η Νίσυρος υποκείμενον έχουσα εν αυτή τον γίγαντα».

(Θεωρούν τη Νίσυρο κομμάτι από την Κω. Λένε και το μύθο πως ο Ποσειδών καταδίωκε ένα γίγαντα, τον Πολυβώτη, έσπασε με την τριαινή του κομμάτι από την Κω και το 'ριξε επάνω του, οπότε δημιουργήθηκε από το βλήμα η Νίσυρος κι έχει από κάτω της τον γίγαντα).

Ενας θαυμάσιος μύθος που αποκαλύπτει ότι οι πρόγονοί μας γνώριζαν πως η Νίσυρος είναι ένα ηφαίστειο και ότι τα πετρώματά της είναι παρόμοια με αυτά της νοτιοδυτικής Κω.

Γνώριζαν ή διαισθάνονταν επίσης ότι οι συχνοί τοπικοί σεισμοί που συνοδεύονται από κρότους και θόρυβο -και ταλαιπωρούσαν το νησί από εκείνα τα χρόνια- είναι συνηφασμένοι με το μηχανισμό γένεσης του νησιού. Η εγκλωβισμένη ενέργεια του λιωμένου πετρώματος και του υπέρθερμου ατμού κάτω από τη Νίσυρο μετασώματώνεται στο γίγαντα Πολυβώτη, που στενάζει και τραντάζεται φυλακισμένος στα σπλάχνα της.

Ο κρατήρας «Στέφανος» διαμέτρου 330 μ. και βάθους 27 μ.

Ηφαιστειολογικό Μουσείο

Ένα νησί με σύνθετο στρωματοηφαιστειο δεν μπορεί να μην έχει ένα ηφαιστειολογικό μουσείο. Το Μουσείο βρίσκεται στα Νικιά, σε προνομιούχα θέση πάνω στα χείλη της καλδέρας, απ' όπου προσφέρεται πανοραμική άποψη του εσωτερικού της καλδέρας και του ηφαιστείου. Στον παραδοσιακό αυτό οικισμό υπήρχε ένα εγκαταλελειμμένο σχολείο το οποίο αποκαταστάθηκε από το σχετικό πρόγραμμα και φιλοξενεί σήμερα το Μουσείο, μετά από τις κατάλληλες αναμορφώσεις και διαρρυθμίσεις στο κτίριο. Το Μουσείο δίνει ζωή τον οικισμό και συμβάλλει στην γενικότερη ανάπτυξη του τουρισμού του νησιού προσφέροντας την υποδομή για ανάπτυξη μίας ακόμα νέας μορφής εναλλακτικού τουρισμού.

Οι κύριοι χώροι του Μουσείου φιλοξενούν τις εξής θεματικές ενότητες:

- Γένεση και δομή ηφαιστειών
- Ηφαιστειακές διεργασίες και προϊόντα
- Τα ηφαιστεια της Ελλάδας
- Το Ηφαιστειο Νισύρου
- Τα άλλα ενεργά ηφαιστεια της Ελλάδας
- Ηφαιστεια - Περιβάλλον-Ανθρωπος

Ιαματικές Θερμές Πηγές

Οι άφθονες θερμές πηγές είναι ένα άλλο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Νισύρου. Σε πολλά σημεία κατά μήκος των ακτών του νησιού αναβλύζει ζεστό νερό, σε θερμοκρασίες που κυμαίνονται από 30 έως 61 βαθμούς. Πρόκειται για ανάμειξη θαλασσινού και βρόχινου νερού με τα γεωθερμικά ρευστά του ανώτερου θερμού ορίζοντα. Αυτά, Σα θερμά και ελαφρότερα, καταφέρνουν να φτάσουν κοντά στην επιφάνεια ακολουθώντας τα μεγάλα ρήγματα και ρωγμές της περιοχής.

Οι πιο γνωστές από τις θερμές πηγές είναι αυτές των Λουτρών, Λουτρών, 1500 μέτρα βόρεια από το Μαντράκι, και της Θερμιανής, δίπλα στο εκκλησάκι της Παναγίας της Θερμιανής, στη βόρεια άκρη του χωριού των Πάλων. Και οι δύο κατατάσσονται στις «ιαματικές υδροθειούχες αλιπηγές».

Η πηγή της Θερμιανής είναι γνωστή από της αρχαιότητας. Η επιγραφή που βρέθηκε στα ερείπια της μεγάλης στοάς των Ρωμαϊκών λουτρών τα οποία λειτουργούσαν στην ίδια περιοχή «Ολβιος άνερ ός κατ' ελάνιν ουδόν Ιπποκράτους βαλανείων νοσειρών νόσων ώδ' έσεται» (Ευτυχισμένος ο άνδρας που θα γίνει έτσι (θα ιαθεί), [μόλις διαβεί] το ελάνο (από ξύλο ελιάς) κατώφλι των λουτρών του Ιπποκράτη [που ξεπλένουν] τις βλαβερές αρρώστιες) ενισχύει την άποψη ότι ο πατέρας της ιατρικής Ιπποκράτης είχε διαλέξει την πηγή αυτή της Νισύρου σαν ιαματικό λουτροθεραπευτικό κέντρο.

Η τελευταία περίοδος κατά την οποία λειτουργεί θεραπευτικό κέντρο στην περιοχή είναι από το 1895 έως τις αρχές της δεκαετίας του -30, τα γνωστά «Λουτρά Παντελίδη». Σήμερα έχουν αναστηλωθεί τα παλαιά λουτρά, δεν είναι όμως ακόμη έτοιμα να λειτουργήσουν. Η θερμοκρασία της πηγής είναι 33 βαθμοί, αναμένεται όμως να αυξηθεί κατά 8-10 βαθμούς εάν αντληθεί το νερό.

Τα νερά της θερμής πηγής των Λουτρών εκμεταλλεύονται τα Δημοτικά Λουτρά Μανδρακίου από το 1872. Είναι φημισμένες οι θεραπευτικές της ιδιότητες στις ρευματοπάθειες, αρθροπάθειες, δερματικές παθήσεις και παθήσεις του κυκλοφοριακού συστήματος. Η μέγιστη θερμοκρασία της πηγής είναι 46 βαθμοί.

Μια τρίτη γνωστή θερμή πηγή είναι αυτή στον όρμο του Αυλακίου. Τα νερά της είχαν χρησιμοποιηθεί για λουτροθεραπείες πριν εγκαταλειφθεί ο οικισμός. Το ζεστό νερό αναβλύζει σήμερα μέσα στη θάλασσα και η μέγιστη θερμοκρασία του είναι 61 βαθμοί.

Πέραν των θερμών πηγών, στη Νίσυρο υπάρχουν πλήθος θέσεις όπου αναδύεται θερμός ατμός. Δύο από αυτές τις θέσεις χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν ως φυσικές σάουνες. Η κυριότερη, και γνωστή από την αρχαιότητα, είναι στη θέση Πυριά, όπου σώζεται ακόμα ο θάλαμος των ατμόλουτρων και δίπλανά βοηθητικά των λουτρών κτίσματα. Η άλλη θέση βρίσκεται στην είσοδο

του οικισμού Εμπορείος. Η θερμοκρασία των ατμών είναι 34-35°C.

Παραλίες

Η Νίσυρος διαθέτει φυσικές ομορφιές και δυνατές εναλλαγές τοπίου. Απόκρημνες ακτές, και πράσινες πλαγιές διακόπτονται από ιδιαίτερης ομορφιάς παραλίες. Έχουν τη χάρη τους και έναν άλλο αέρα. Και βεβαίως, έχουν άλλο χρώμα, πιο σκούρο. Εξαιρεση είναι η παραλία δίπλα στους Πάλους, με άμμο-μιγά και αρκετά αρμυρίκια που αισθητικά και πρακτικά είναι καλύτερα από ομπρέλες! Είναι επίσης παραλία αρκετά ρηχή στην αρχή κι έτσι κατάλληλη και για μικρά παιδιά.

Οι παραλίες του νησιού είναι οι εξής τρεις: η Ασπρη μεταξύ Λουτρών και Πάλων, οι Λιές, μια τεράστια παραλία μετά τους Πάλους με τόπους τόπους άμμο και βότσαλο και τέλος, η Παχιά μετά τις Λιές με δεκάλεπτο περπάτημα, που είναι και η πιο ωραία του νησιού, με παχιά σκούρα άμμο και βαθιά νερά. Άλλα μέρη για να κολυμπήσετε είναι οι Χοχλάκοι (με τα μεγάλα μαύρα βότσαλα κάτω από βράχους μαύρου ανδρείτη, προσφέρουν μια ιδιαίτερη εμπειρία, ειδικά με το πλιοβασίλημα), η Αγ. Ειρήνη (μόνο με τζιπ ή μηχανή κρος με καλό οδηγό) και το Αυλάκι. Στο μικρό νησάκι Γιαλί, στο οποίο μπορείτε να πάτε διά θαλάσσης μιας και βρίσκεται ακριβώς απέναντι από το Μανδράκι, θα βρείτε τις παραλίες της Ευαγγελίστριας, το Παλαιόκαστρο και τα Ρωμαϊκά Λουτρά. Και οι τρεις παραλίες έχουν σχηματιστεί από την εξόρυξη της ελαφρόπετρας.

Πρέπει να δείτε...

...το Κάστρο, στο Μαντράκι, που χτίστηκε από τους Ιππότες του Αγ. Ιωάννη στην κορυφή της μικρής πόλης. Μέσα στο κάστρο βρίσκεται ο ναός της Παναγίας της Σπηλιανής, της πολιούχου του νησιού, χτισμένος γύρω στα 1600. Το εντυπωσιακό στο ναό αυτό είναι πως μοιάζει να κρέμεται από την άκρη του βράχου, σαν να μη στηρίζεται πουθενά. Χαρακτηριστικό του ναού είναι το εικονοστάσιο του 18ου αι. που βρίσκεται στο εσωτερικό του.

...το Παλαιόκαστρο πιο πάνω από το Μαντράκι. Η κυκλώπεια λιθοδομή του είναι τουλάχιστον εντυπωσιακή.

...το Ιστορικό και Εθνογραφικό Μουσείο της Νισύρου στο Μαντράκι είναι μια αξιόλογη προσθήκη, όπου μπορείτε να δείτε πολλά από το «παρελθόν» του νησιού.

...τα Λουτρά, στο 1,5 χλμ. περίπου έξω από το Μαντράκι. Πρόκειται για τις Θερμές Πηγές, τα Ιαματικά Λουτρά Μανδρακίου, αναγνωρισμένα για τα νατριοχλωρίο-θειούχα νερά τους και λειτουργούν από την αρχαιότητα έως και τις μέρες μας (με άλλο εξοπλισμό βέβαια!).

...το ναό του Ταξιάρχη (14ος αιώνας) μέσα στο κάστρο του Εμπορείου.

...την Παναγία την Θερμιανή,

ένα μικρό εκκλησάκι στους Πάλους, που είναι κτισμένο μέσα στις Ρωμαϊκές Θέρμες.

...τα γραφικά σοκάκια του Εμπορείου και των Νικιών όπου θα δείτε όμορφα παλιά σπίτια.

...το Αυλάκι κάτω από τα Νικιά. Είναι ένα μικρός οικισμός με λιμανάκι για 3 - 4 ψαρόβαρκες και κατοικείται το ένα σπίτι μόνο το καλοκαίρι.

...το μοναστήρι του Αρμά πάνω από το Μαντράκι. Θα χρειαστεί, βέβαια, πρώτα να πάρετε το κλειδί, γιατί είναι εγκαταλελειμμένο. Θα δείτε πραγματικά εξαιρετες τοιχογραφίες στο ναό και θα πάρετε μια ιδέα για το πώς ζούσαν οι καλόγεροι. Και γι' αυτούς τα πράγματα ήταν δύσκολα.

...την Πλατεία της Ηλικιωμένης στο Μαντράκι, που την σκεπάζει ένας φίκος διαστάσεων βουνού! Είναι εξάλλου και το μέρος που θεωρείται must για να πεις καφέ ή το απογευματινό απεριτίφ, ό,τι κι αν είναι αυτό!

...τον Προφήτη

Ηλία στην κορυφή του βουνού, αν είστε φίλος της πεζοπορικής ταλαιπωρίας! Εγκυρες πηγές μου έχουν πει πως η θέα είναι το κάτι άλλο.

Αγορές

Εκτός από ελαφρόπετρα που μπορείτε να βρείτε παντού σε κάθε μέγεθος τις οποίες μπορείτε να φέρετε σαν δώρο σε φίλες και γνωστές η Νίσυρος έχει πολύ καλό μέλι από θυμάρη και ρείκη, σουμάδα, κάππαρη και τυρί σπιτικό, που θα μπορούσατε να αποκτήσετε μόνον αν κάνετε τις κατάλληλες γνωριμίες. Στην παραλία κοντά στο λιμάνι θα βρείτε το «Παραδοσιακό», ένα μαγαζί με γνήσια ντόπια καλούδια. Τα γλυκά και οι μαρμελάδες είναι από φρούτα του νησιού. Θα βρείτε επίσης και κατοικίσιο τυρί της πόσας (τυρί φυλαγμένο στο κρασί). Επίσης τα κρέατα του νησιού είναι σχεδόν όλα ντόπια και νοστιμότητα.

Πανηγύρια

Το μεγαλύτερο πανηγύρι της Νισύρου γίνεται τον Δεκαπενταύγουστο στην Παναγία τη Σπηλιανή, στο Μανδράκι, οι ετοιμασίες για το οποίο ξεκινούν από τις 6 Αυγούστου! Την ίδια μέρα γίνεται πανηγύρι και στην Παναγιά Κυρά, όπως και στις 23/8, στα Εννιάμερα της Παναγίας. Στις 14 Σεπτεμβρίου, του Σταυρού, στο Μανδράκι γίνεται μεγάλο πανηγύρι, με γλέντι της παραμονή, όπου προσφέρεται κατσίκι κοκκινιστό με κριθαράκι, λουκουμάδες και κρασί. Πανηγύρια γίνονται επίσης στις 21 Ιουνίου (του Αγίου Νικίτα), στις 30 Ιουνίου (των Αγίων Αποστόλων), στις 27 Ιουλίου (του Αγίου Παντελεήμονα), στις 23 Αυγούστου (της

Παναγίας Κυράς), στις 26 Σεπτεμβρίου (του Αγίου Ιωάννη).

Πως θα πάτε

Ακτοπλοϊκώς από το λιμάνι του Πειραιά με το πλοίο Διαγόρας (Blue Star Ferries T/ 210-89.19.800). Το ταξίδι διαρκεί 13 - 22 ώρες. Εναλλακτικά μπορείτε να πάτε με αεροπλάνο μέχρι την Κω κι από εκεί με τα τουριστικά καραβάκια να περάσετε στη Νίσυρο (Olympic Air T/801 801 0101 και Aegean T/801 112 0000, Λιμεναρχείο Κω T/22420-26.594/5).

Που θα μείνετε

3 Αδέρφια (Τηλ. 2242031344): Στο λιμάνι του Μαντρακίου βρίσκε-

ται το καλό οικογενειακό ξενοδοχείο 3Αδέρφια της οικογένειας Νικολίτσου. Το ξενοδοχείο προσφέρει απλά και ωραία δωμάτια και την θερμή φιλοξενία.

Χάριτος (Τηλ. 22420-31322): Το ξενοδοχείο Χάριτος βρίσκεται λίγα μέτρα από το λιμάνι του Μαντρακίου και περιέχει καλά δωμάτια για όλο τον χρόνο. Το ξενοδοχείο Χάριτος είχε φιλοξενήσει την ερευνητική ομάδα γεωλόγων του GEOWARN το 2000.

Πορφύρης (Τηλ. 22420-31376): Το Ξενοδοχείο Porfyris λειτουργεί από τις αρχές Απριλίου έως τα τέλη Νοέμβρη, μόλις 400 μέτρα από το λιμάνι και 200 μέτρα από την παραλία.

Δημοτικός Ξενώνας (Τηλ. 22420-31203): Ο δημοτικός ξενώνας βρίσκεται νότια από το λιμάνι του Μαντρακίου και είναι ιδανικός για την διαμονή στις διακοπές σας.

Λιοτρίδια (Τηλ. 2242031237): Στο μαγευτικό Μανδράκι της Νισύρου, στο κέντρο του χωριού, πάνω στο κύμα, δεσποζουν «τα λιοτρίδια» τα οποία λειτουργούν και σαν εκθεσιακός και συνεδριακός χώρος και ενοικιάζονται και δωμάτια.

Πολυβώτης (Τηλ. 22420-31011): Στη Νίσυρο, στην περιοχή Μανδράκι, 10 μέτρα από το λιμάνι θα συναντήσετε το Παραδοσιακό Ξενοδοχείο Polyvotis.

Χρήσιμα τηλέφωνα

Λιμεναρχείο Κω	22420 26594
Λιμεναρ. Νισύρου	22420 31222
Αστυνομία	22420 31201
Ιατρείο Νισύρου	22420 31217
Ταξί	22420 31460

Κάρπαθος: Διαμάντι των Δωδεκανήσων

Με έκταση 300,15 τ. χμ. η **Κάρπαθος** είναι μετά τη Ρόδο το δεύτερο σε έκταση νησί της Δωδεκανήσου. Βρίσκεται μεταξύ της Ρόδου και της Κρήτης. Οι 6.511 κάτοικοι κατανέμονται σε 22 οικισμούς διοικητικά οργανώνονται σε ένα Δήμο (Καρπάθου) και μία Κοινότητα (Ολύμπου). Η Κάρπαθος είναι έδρα του ομώνυμου Επαρχείου που περιλαμβάνει και την Κάσο.

Ορεινοί όγκοι διατρέχουν κατά μήκος ολόκληρο το νησί δημιουργώντας έντονο ανάγλυφο με μεγάλες κλίσεις βαθιές χαράδρες και ρέματα. Λίγες πεδινές εκτάσεις εντοπίζονται κυρίως στα νότια και νοτιανατολικά παράλια ενώ οι βόρειες ακτές είναι απόκρημνες και βραχώδεις.

Η φυσική της ομορφιά είναι το πρώτο μισό συνθετικό της Καρπάθου. Το άλλο μισό είναι η παράδοση. Λέξη-κλειδί σε ό,τι αφορά την Κάρπαθο. Ίσως επειδή το νησί τους απέχει τόσο από την «εκουγχρονισμένη» πρωτεύουσα, ίσως γιατί οι Καρπάθιοι έτυχαν μιας ήπιας ανάπτυξης και δεν αλλοιώθηκαν από τον τουρισμό, οι κάτοικοι του νησιού φυλάσσουν ως κόρην οφθαλμού τα ήθη και τα έθιμά τους. Κι όχι μόνο στις επετείους των εορτασμών και στα πανηγύρια, αλλά στην καθημερινότητά τους, στους δρόμους, στα σπίτια και στη συμπεριφορά τους. Το ταξίδι στο νησί είναι μακρινό! Όχι γιατί η Κάρπαθος απέχει πάρα πολλά ναυτικά μίλια από τον Πειραιά, αλλά γιατί πηγαίνει πίσω στο χρόνο!

Ιστορία

Η Κάρπαθος, λόγω της σημαντικής της γεωγραφικής θέσης, αποτέλεσε από τα αρχαία χρόνια το μήλο της έριδος για πολλούς κατακτητές. Σα φυσική γέφυρα ανάμεσα σε τρεις ηπείρους, της Ευρώπης, της Ασίας και της Αφρικής, διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη διακίνηση των πληθυσμών από την Ανατολή προς τη Δύση και αντίστροφα.

Η Κάρπαθος κατοικείται από τα νεολιθικά χρόνια και έχει να επιδείξει μια πολυσήμαντη ιστορική διαδρομή.

Ήταν γνωστή από την εποχή του Ομήρου. Μάλιστα έλαβε μέρος και στον Τρωικό πόλεμο. Στον ύμνο προς τον Απόλλωνα, ο Ομηρος αποκαλεί το νησί «Ηνεμόεσσα» που σημαίνει ανεμοδαρμένη. Αργότερα η Κάρπαθος αποικίστηκε από Μινωίτες, που κατέφθασαν στο νησί από τη γειτονική Κρήτη.

Ακολούθησαν οι Δωριείς τον 5ο π.Χ. αιώνα. Τότε ιδρύθηκαν τέσσερις πόλεις στο νησί. Το Ποσειδείο ή Ποτίδαιο, η Αρκεσία, η Βρυκούντα και η Νίσυρος.

Την κλασική εποχή το νησί γίνεται μέλος της Αθηναϊκής Συμμαχίας και γνωρίζει μεγάλη οικονομική και πνευματική άνθηση.

Στα χρόνια της Ρωμαϊκής κυριαρχίας, το λιμάνι της Καρπάθου χρησιμοποιείται ως καταφύγιο για το στόλο των Ρωμαίων.

Τη Βυζαντινή περίοδο, το νησί δέχτηκε πολλές πειρατικές επιδρομές και γνώρισε πολλές καταστροφές.

Το 1206 πέρασε στην κυριαρχία των Γενοβέζων και αργότερα των Ιπποτών του Τάγματος του Αγίου Ιωάννη, οι οποίοι κατείχαν και τη Ρόδο.

Το 1538, οι Τούρκοι κατακτούν την Κάρπαθο, όπως και όλα τα Δωδεκάνησα, τα οποία κατείχαν για τέσσερις περίπου αιώνες.

Το 1821, η Κάρπαθος πήρε μέρος στην Ελληνική επανάσταση. Ακολούθησε όμως τη μοίρα υπόλοιπων νησιών του συμπλέγματος και παρέμεινε υπό Τούρκικη κατοχή, ως το 1912 που τα Δωδεκάνησα περιήλθαν στην κατοχή των Ιταλών.

Η ένωση της Καρπάθου με την Ελλάδα έγινε το 1948.

Αξιοθέατα Αρκάσσα

Λείψανα παλαιοχριστιανικής βασιλικής: Τα ερείπια του βυζαντινού ναού της Αγ. Αναστασίας του 5ου αιώνα της οποίας το δάπεδο ήταν διακοσμημένο με θαυμάσια ψηφιδωτά, πολλά από τα οποία έχουν μεταφερθεί στο Μουσείο της Ρόδου. Τμήματα ψηφιδωτών θα βρείτε στο άδριο τώρα οστεοφυλάκιο και στον υπαίθριο χώρο του ναού. Θα δείτε επίσης μια μικρή συλλογή από εικόνες και αρχιτεκτονικά μέλη από την εκκλησία και το Παλαιόκαστρο.

Παλαιόκαστρο: Η πρόσβαση είναι λίγο δύσκολο αλλά αξίζει τον

κόπο - προσφέρει καταπληκτική θέα στο πέλαγος. Πιθανολογείτε ότι στο σημείο αυτό υπήρχε αρχαίος ναός της Αθηνάς της Λίνδου. Στο Παλαιόκαστρο σώζονται ελάχιστα ερείπια της αρχαίας πόλης Αρκεσία.

Φοινίκι: Το Φοινίκι είναι ένας μικρός οικισμός με αμμουδιά κι ένα ψαρολίμανο με ταβέρνες. Το μπρούτζινο καράβι που θα δείτε είναι αφιερωμένο στους ήρωες της γερμανικής κατοχής.

Απέρι

Το Κοράκι: Το Κοράκι είναι η βουνοκορφή πάνω από τον οικισμό που στην αρχαιότητα ήταν η Ακρό-

ναϊκός τάφος, τα ευρήματα του οποίου φυλάσσονται στο Βρετανικό Μουσείο.

Εκκλησίες Αγίου Νικολάου, Ζωοδόχου Πηγής και Αγίου Βασιλείου.

Λευκός

Η Ακρόπολη: Υπάρχουν ακόμα τμήματα των τειχών, των μοσαϊκών καθώς και τάφοι στην τοποθεσία «Ρία» καθώς και ερείπια κατοικιών στην τοποθεσία «Ρίζες». Επίσης υπάρχουν απομεινάρια παλαιο Χριστιανικού ναού του 5ου αιώνα.

Αγιος Γεώργιος: Ενα εκκλησάκι του 13ου αιώνα με πολύ παλαιές τοιχογραφίες.

πολη της αρχαίας Καρπάθου - προσφέρει πανοραμική θέα. Έχουν βρεθεί αρχαίοι τάφοι στους πρόποδες του λόφου.

Βωλάδα: Απομεινάρια τριών κάστρων που χρονολογικά, με διάφορες προσθήκες και επεμβάσεις, καλύπτουν ένα μεγάλο κομμάτι της ιστορίας της περιοχής από την αρχαιότητα μέχρι την Τουρκοκρατία.

Εκκλησία Αγ. Γεωργίου και Εκκλησία Κυράς Παναγιάς

Διαφάνι

Το Διαφάνι είναι το δεύτερο λιμάνι του νησιού και βρίσκεται στη ΒΔ ακτή, σε απόσταση 70 χλμ. από την Κάρπαθο. Τα πλοία ρίχνουν άγκυρα έξω από το λιμάνι και οι επιβάτες μεταφέρονται με βάρκες στην ξηρά. Μπορείτε βέβαια να φτάσετε από τα Πηγάδια οδικώς ή με καϊκι το οποίο θα σας αφήσει στη μικρή προβλήτα. Το ήρεμο αυτό ψαροχώρι μας προϋδεάζει για την επίσκεψή μας στην Ολυμπο, της οποίας είναι επίνειο.

Μυκναϊκός τάφος: Ο μυκ-

Σώκαστρο: Το Σώκαστρο σήμερα είναι νησάκι ακριβώς απέναντι από το Λευκό. Παλαιότερα ήταν χερσόνησος της Καρπάθου και η παράδοση αναφέρει ότι απετέλεσε το ορμητήριο του αυτοκράτορα Νικηφόρου Φωκά στην εκδίωξη των Αράβων από την Κρήτη. Σήμερα εδώ, όπως και στις υπόλοιπες γύρω περιοχές εικάζονται ότι βρίσκονται αρχαιολογικά μνημεία, τα οποία δεν έχουν βγει ακόμη στο φως απουσία ανασκαφών.

Μενέτες

Η Κοίμηση της Θεοτόκου: Η εκκλησία του χωριού, η Κοίμηση της Θεοτόκου, (19ου αιώνα) με κολώνες από την παλαιοχριστιανική βυζαντινή εκκλησία της Αγ. Αναστασίας και οι εκκλησίες του Αγ. Μάμα και Αγ. Αντωνίου.

Αρχαιολογική συλλογή: Η αρχαιολογική συλλογή με ευρήματα από την περιοχή. Ο Μενετές άλλωστε από την αρχαιότητα σχετίζεται με την Κρήτη και τον πολιτισμό της.

Μεσοχώρι

Εκκλησία Αγ. Ιωάννη Προδρόμου: Η εκκλησία του Αγ. Ιωάννη του Προδρόμου με τοιχογραφίες του 1781 και ξυλόγλυπτο τέμπλο.

Εκκλησία Παναγιάς Βρυσανής: Πανέμορφη αρχιτεκτονική - αξίζει μία επίσκεψη.

Τα παραδοσιακά σπίτια: Τα αυθεντικά Καρπάθικα σπίτια αποτελούνται από 3 τμήματα: το κυρίως σπίτι, ένα μικρότερο και τον φούρνο - όλα πολύ κοντά το ένα με τ' άλλο. Έχουν ξύλινη διακόσμηση, υφαντά και βοτσαλωτά δάπεδα. Οι τοίχοι είναι διακοσμημένα με διακοσμητικές πατέλες. Ο χώρος που λειτουργεί σαν καθιστικό ονομάζεται σοφάς και βρίσκεται σε ένα υπερυψωμένο επίπεδο προσβάσιμο από 2-3 σκαλιά. Λίγο παραπέρα και ανεβαίνοντας πάλι μερικά σκαλιά, βρίσκεται η μουσάντρα που είναι ο ξενώνας με διακοσμημένο με υφαντά καναπέ και το πανωσούφι για ύπνο. Στο κέντρο του σπιτιού βρίσκεται ένας μεγάλος, ξύλινος στήλος - για την στήριξη της οικογένειας. Στις γιορτές διακοσμείτε με κορδέλες και μεταξωτά μαντίλια.

Ολυμπος

Η Ολυμπος απέχει 65 χλμ. από τα Πηγάδια. Εκτός από το δρόμο, όμως, μοιάζει να τη χωρίζει και ένας ολόκληρος αιώνας από το υπόλοιπο νησί και από τη χώρα γενικότερα. Δύσκολα θα αποφασίσετε ποιος καθορίζει ποιον: το άγριο τοπίο τους ανθρώπων ή οι αυτάρχεις αγρότες τη δύσκολη Φύση. Στον απομακρυσμένο Βορρά του νησιού, με διαρκή μουσική υπόκρουση τους ανεμόμυλους που δεν σταματούν να γυρίζουν, στην Ολυμπο ζουν 350 άνθρωποι που φτάνουν τους 600 το καλοκαίρι.

Οι γυναίκες φορούν ακόμα παραδοσιακά ρούχα και θα δείτε επίσης μάστορες να δουλεύουν το ντόπιο δέρμα με κοπίδια και βελόνια. Το γνωρίζουν άραγε πως τα παπούτσια που φιλοτεχνούν κυριολεκτικά είναι γνωστά μέχρι την Αμερική και την Ιαπωνία; Το χωριό από μακριά μοιάζει να ισορροπεί στην κορυφογραμμή του βουνού. Τα δρομάκια είναι τόσο στενά, λες και τα σπίτια έλκονται μεταξύ τους από κρυμμένους μαγνήτες. Μέχρι και τον 19ο αιώνα, η Ολυμπος ήταν ο μοναδικός συγκροτημένος οικισμός στο βορρά του νησιού, εντελώς αθέατος από τη θάλασσα, για το φόβο των πειρατών. Αύταρκες δεν είναι μόνο το χωριό, αλλά και το κάθε σπίτι της Ολύμπου. Όλοι έχουν τη ζωντανά τους, τα σιτηρά τους και το μύλο τους. Μια αδελφότητα ανθρώπων που δεν έχουν τίποτα παραπάνω εκτός από ο ένας τον άλλο. Κι επειδή εκτός από το να επιβιώνουν οι κάτοικοι της Ολύμπου ξέρουν και να γλεντούν, μια επίσκεψη στο χωριό

στις 28 Αυγούστου, στο πανηγύρι του Αγ. Ιωάννη, επιβάλλεται!

Αρχαία Βρυκούντα: Μία από τις μεγαλύτερες πόλεις της Καρπάθου στην αρχαιότητα, όπου διακρίνονται θεμέλια σπιτιών του 3ου και 4ου αιώνα.

Εκκλησία Αγίου Ιωάννη: Βρίσκεται 1:30' από το χωριό Αυλώνα - η περιοχή είναι εξαιρετικά όμορφη.

Ορμος Τρίστομο: Βρίσκεται βόρεια και είναι ένα βαθύ, φυσικό λιμάνι πολύ καλά προστατευμένο από τους ανέμους. Στην αρχαιότητα ήταν το λιμάνι της Βρυκούντας.

Εκκλησία Παναγιάς: Του 16ου αιώνα, με το ξυλόγλυπτο τέμπλο.

Πηγάδια

Ο Βούνος: Ο Βούνος, η ακρόπολη του αρχαίου Ποσειδίου, πάνω από το λιμάνι, σε επίκαιρη θέση. Πιθανολογείται ότι υπήρξε οχυρωμένο κάστρο στα Μυκηναϊκά χρόνια. Ο βράχος έχει ύψος 23μ. Σώζονται τμήματα από κυκλώπεια τείχη και θεμέλια κτιρίων. Ίσως εδώ βρισκόταν ιερό της Λινδίας Αθηνάς, πολιούχου κατά τους Ιστορικούς Χρόνους.

Αγία Φωτεινή (ερείπια): Πρόκειται για παλαιοχριστιανική βασιλική (5ου-6ου αι.), στη θέση «Αφωτη», στην παραλία. Είναι καλοδιατηρημένο μνημείο. Επιγραφή που βρέθηκε εδώ, μαρμαρίνο κορινθιακό κιονόκρανο και μαρμάρινη επιτύμβια στήλη βεβαιώνουν ότι ο ναός χτίστηκε στη θέση ιερού των Διόσκουρων.

Παραλίες

Στην Κάρπαθο θα συναντήσετε πολλές αξιόλογες παραλίες που διακρίνονται για το φυσικό τους κάλλος, την καθαρότητα των νερών και την καλή τους οργάνωση.

Λεύκος: Βρίσκεται στα βορειοδυτικά του νησιού, 30χλμ από την πρωτεύουσα. Αποτελεί πόλο έλξης πολλών επισκεπτών λόγω της πανέμορφης αμμουδιάς και της πεντακάθαρης θάλασσας. Υπάρχουν πολλά καταλύματα κοντά στην παραλία καθώς επίσης και ταβέρνες με πολύ καλό ψάρι. Απέναντι από

το Λευκό βρίσκεται το μικρό νησάκι Σώκαστρο.

Κυρά Παναγιά: Βρίσκεται 10χλμ. βορειοδυτικά της πρωτεύουσας. Είναι μία από τις διασημότερες παραλίες του νησιού και πολύ καλά οργανωμένη. Η θάλασσα είναι πεντακάθαρη αλλά βαθιά και η αμμουδιά χρυσαφένια. Το τοπίο τριγύρω είναι φανταστικό. Υπάρχουν λίγα ξενοδοχεία και ταβέρνες.

Απελλα: Η Απελλα είναι μία από τις καλύτερες παραλίες του νησιού. Πρόκειται για μια παραλία με χρυσή άμμο, πεντακάθαρη νερά, ιδανική για να απολαύσετε το μπάνιο σας. Υπάρχουν λίγες ξαπλώστρες και στο βόρειο άκρο της μια μικρή ταβέρνα.

Διαφάνι: Βρίσκεται στη βορειοδυτική ακτή του νησιού, σε απόσταση 70χλμ. από την πρωτεύουσα. Η παραλία στο Διαφάνι είναι βοτσαλωτή με διάφανα νερά και βρίσκεται ακριβώς μπροστά από το ομώνυμο παραθαλάσσιο χωριό. Μπορείτε να φτάσετε από τα Πηγάδια οδικώς ή με καϊκι, το οποίο θα σας αφήσει στη μικρή προβλήτα. Υπάρχουν καταλύματα και παραλιακές ταβέρνες όπου θα φάτε φρέσκα ψάρια.

Αχάτα: Βρίσκεται σε απόσταση περίπου 10 χλμ. βορειοδυτικά της Καρπάθου. Η Αχάτα είναι μία παραλία με βότσαλο που στην αρχή της είναι φαρδιά και προχωρώντας στενεύει μέχρι που φτάνει μέσα στη θάλασσα. Τα νερά της βαθαίνουν απότομα, γι' αυτό και θέλει προσοχή στο κολύμπι. Λίγα μέτρα από την παραλία υπάρχει καντίνα.

Πηγάδια: Είναι μια πολυσύχναστη παραλία αφού βρίσκεται στην πρωτεύουσα του νησιού. Εκτείνεται σε πολλά χιλιόμετρα και έχει ωραία ψιλή άμμο και πεντακάθαρη νερά. Η παραλία είναι οργανωμένη και η πρωτεύουσα σας προσφέρει όλες τις ανέσεις για τη διαμονή και τη διασκέδασή σας.

Αμοοπή: Η Αμοοπή απέχει 6χλμ από τα Πηγάδια. Πρόκειται για μια από τις ωραιότερες παραλίες του

νησιού, άρτια οργανωμένη με δυνατότητα θαλάσσιων σπορ.

Στην Αμοοπή λειτουργούν μερικά από τα πιο πολυτελή ξενοδοχεία, πολλά ενοικιαζόμενα δωμάτια και ταβέρνες.

Αρκάσα (Αγιος Νικόλαος): Βρίσκεται σε απόσταση 16 χλμ από την πρωτεύουσα του νησιού. Είναι μία πανέμορφη αμμουδερή παραλία αλλά εκτεθειμένη στους ανέμους. Ιδανική για surfing αφού πάντα έχει μεγάλα κύματα. Στο ομώνυμο χωριό θα βρείτε ξενοδοχεία και ενοικιαζόμενα δωμάτια. Επίσης, λει-

τουργούν ταβέρνες και μπαράκια.

Αγιος Μηνάς: Η παραλία του Αγίου Μηνά είναι μία από τις ομορφότερες μικρές βοτσαλωτές παραλίες της Καρπάθου με πεντακάθαρη νερά. Βρίσκεται κοντά στην Απελλα.

Πανηγύρια

Η μοναδικότητα έγκειται στο γεγονός ότι σεργιάζεται παραδοσιακό φαγητό, φτιαγμένο από την εκκλησία, προσφέρεται δωρεάν σε όλους τους πιστούς και ακολουθεί χορός, τραγούδι από παραδοσιακά όργανα (Λαούτο, Λύρα, Τσαμπούνα). Τα έθιμα της Καρπάθου διατηρούνται αναλύοντα από γενιά σε γενιά και το τελετουργικό δεν παρουσιάζει αλλαγές. Αξιοσημείωτο είναι ότι πολλά από τα εκκλησιάκια αυτά ανήκουν σε οικογένειες, οι οποίες τα προσέχουν και διοργανώνουν τα ανωτέρω.

Πανηγύρια:
10/02 Αγίου Χαράλαμπου - Απέρι
25/03 Ευαγγελίστριας - Πηγάδια
23/04 Άγιος Γεώργιος - Λευκός
17/07 Αγία Μαρίνα - Μενετές
27/07 Άγιος Παντελεήμωνας - Στες
27/07 Άγιος Παντελεήμωνας - Κατώδιο (Απέρι)
06/08 Χριστού - Όθος
06/08 Χριστού - Βαλαντού (Απέρι)
15/08 Δεκαπενταύγουστος στις Μενετές, Πυλές, Απέρι και Ολυμπο
22/08 Της Παναγίας - Κυρά Παναγία (Απέρι)
23/08 Της Παναγίας της Μερτωνίτισσας - Μερτώνας (Απέρι)
28/08 Άγιος Ιωάννης - Λακκί, Ολυμπος (Βρυκούντα)
29/08 Άγιος Ιωάννης - Λόροι (Απέρι)
07/09 Λαρνιώτισσα - Πηγάδια
08/09 Παναγία η Βρυσιαννή - Μεσοχώρι
08/09 Παναγία της Πλαγιάς - Βωλάδα
14/9 Υψωσις Τιμίου Σταυρού - Πυλές
17/09 Αγία Σοφία - Αρκάσα
03/11 Άγιος Γεώργιος - Σπόα

Πως θα πάτε

Ακτοπλοϊκός: Η Κάρπαθος συνδέεται όλο το χρόνο με το λιμάνι

του Πειραιά. Το ταξίδι διαρκεί περίπου 18 ώρες. Επίσης, συνδέεται με τη Κρήτη, μέσω της γραμμής Άγιος Νικόλαος - Σπτεία - Κάσος - Κάρπαθος-Ρόδος.

Τους καλοκαιρινούς μήνες συνδέεται και με τα υπόλοιπα νησιά του Αιγαίου, όπως τη Κάσο, τη Ρόδο, τη Χάλκη και τη Μήλο.

Αεροπορικός: Το Διεθνές Αεροδρόμιο της Καρπάθου συνδέεται με τακτικές πτήσεις καθ' όλη τη διάρκεια του έτους με το αεροδρόμιο των Σπάτων. Η πτήση διαρκεί 1 ώρα και 20 λεπτά.

Με αεροπλάνο η Κάρπαθος επίσης, συνδέεται με τη Ρόδο και την Κάσο. Ενώ κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού πραγματοποιούνται απευθείας πτήσεις από αρκετές πόλεις της Ευρώπης, όπως τη Βιέννη, το Μιλάνο, Φρανκφούρτη, Αμστερνταμ, Μόναχο, Κοπενχάγη, Ελσίνκι, κ.α.

Που θα μείνετε

Finiki View: Το Hotel Finiki View, το οποίο απέχει μόλις 100μ. από τη θάλασσα, διαθέτει πισίνα με πανοραμική θέα στο χωριό, στη θάλασσα και στα βουνά της Καρπάθου, καθώς και δωμάτια με θέα στη θάλασσα.

Αμαρυλλίς: Μόλις 200μ. από

Πέλαγος.

Αγορές

Τα κυριότερα γεωργικά προϊόντα είναι σταφύλια, εκλεκτής ποιότητας κρασί, λάδι, τυρί, μέλι, κυδώνια και εσπεριδοειδή. Τοπικά προϊόντα είναι οι χειροποίητες «μακαρούνες», τα κολοκυθουπούλια, οι κοπέλες (τρίγωνα χορτόπιτες), το γεμιστό αρνί με πληγούρι σε ξυλόφουρνο, οι μπιθιρόπιτες, ο μπακλαβάς και τα ζιμπιλια γεμιστά με σταφίδες. Τα παραδοσιακά «κουλούρια» φουρνιστά με κλαδιά από το δάσος χρησιμοποιούνται ως ψωμί και ως προσφορά υπέρ της μνήμης των νεκρών, όπως και το «Πεντάρτι», ζυμωτός άρτος για κάθε θρησκευτική πανήγυρη. Ανάμεσα στα είδη λαϊκής τέχνης που θα βρει κανείς στην Κάρπαθο συμπεριλαμβάνονται πιάτα, σιβάνια, υφαντά και μπακίρια. Στην Ολυμπο, όπου άνθιζε η χειροτεχνία μέχρι τα μέσα του 20ου αι., υπάρχουν ακόμα παραδοσιακά υποδηματοποιεία που φτιάχνουν σιβάνια αλλά και παντόφλες με παραδοσιακά μοτίβα καθώς και εργαστήρια παραδοσιακής υφαντικής με κατεργασία μαλλιού. Στην Κάρπαθο υπάρχουν ακόμα ονομαστοί κατασκευαστές της καρπάθικης λύρας, του λαούτου και της τσαμπούνας.

Χρήσιμα τηλέφωνα

Δήμος Καρπάθου	22450 22294
Αστυνομία	22450 22224
Τουριστική Αστ.	22450 22212
Νοσοκομείο	22450 22228
Λιμεναρχείο	22450 22227
Αεροδρόμιο	22450 23101

Σαρία: Το νησάκι Σαρία βρίσκεται στη βόρεια πλευρά της Καρπάθου, από την οποία τη χωρίζει μια στενή λωρίδα θάλασσας. Το νησί είναι ακατοίκητο, αλλά στην αρχαιότητα εδώ βρισκόταν η αρχαία πόλη Νίσυρος. Επισκεφθείτε τα Παλάτια, τη νεκρή πόλη της Σαρίας. Η περιοχή έχει σημαντική ορνιθοπανίδα. Εδώ βρίσκεται καταφύγιο και η μεσογειακή φώκια.

την παραλία Ξενώνας, το Amaryllis βρίσκεται σε κεντρική τοποθεσία στο χωριό Πηγάδια, το οποίο είναι γεμάτο με ταβέρνες, καφέ-μπαρ και καταστήματα.

Arkasa Palace: Το Arkasa Palace προσφέρει καταλύματα με θέα στη θάλασσα σε απόσταση μόλις 500μ. από την παραλία του Αγίου Νικολάου. Όλα τα δωμάτια διαθέτουν ιδιωτικό μπαλκόνι και είναι κομψά διακοσμημένα.

Miraluna Aprthotel: Μόλις 5 λεπτά με τα πόδια από την παραλία Ποτάλι, το Miraluna προσφέρει στούντιο και διαμερίσματα με δυνατότητα προετοιμασίας γευμάτων και θέα στον κήπο και το Αιγαίο

Πάτμος: «Μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς» το νησί της Αποκάλυψης

Η Πάτμος καταλαμβάνει το βορειοανατολικό άκρο των Δωδεκανήσων. Βρίσκεται μεταξύ της Λέρου και Ικαρίας έχει έκταση 34,14 τ.χμ. πληθυσμό 2.984 κατοίκους και ανήκει στο Επαρχείο Καλύμνου. Πρωτεύουσα είναι η Χώρα (Πάτμος) και επίνειό της η Σκάλα. Είναι νησί με έδαφος ηφαιστειογενές άγονο και άνυδρο με χαμηλό ανάγλυφο. Πιο εύφορο το βόρειο τμήμα του νησιού όπου και ο οικισμός Κάμπος.

Με ειδικό νόμο της Βουλής (1981) η Πάτμος χαρακτηρίστηκε ιερό νησί. Η Μονή παραμένει θρησκευτικό πολιτιστικό και οικονομικό σημείο αναφοράς στο νησί. Έχει να επιδείξει εξαιρετικό μνημειακό κειμηλιακό και καλλιτεχνικό πλούτο έχοντας διατηρήσει αλώβητη την πολύτιμη βιβλιοθήκη της. Ο οχυρωμένος οικισμός της Χώρας αποτελεί σημαντικό δείγμα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής του Ανατολικού Αιγαίου.

Η Πάτμος με τον βαθύ θαλάσσιο διαμελισμό τα νηοάκια ολόγυρα τις εντυπωσιακές ακτές το ήπιο κλίμα και τη ζεστή φιλοξενία του επισκέπτη αποτελεί προορισμό για ψυχές διακοπές και πνευματική περισυλλογή. Οι κάτοικοι της ασχολούνται κατά κύριο λόγο με τον τουρισμό που αποτελεί τον σημαντικότερο οικονομικό πόρο για το νησί.

Ονομασία

Η Πάτμος -που επιγραφικά απαντάται και ως «Πάτνος»- χρωσάται κατ' άλλους το όνομά της στη λέξη «πάτνη» = φάτνη και κατ' άλλους στο όρος Λάτμος της Μικράς Ασίας, όπου κατά τους αρχαίους χρόνους λατρευόταν η θεά Αρτεμις και ο κυνηγέτης ήρωας Ενδυμίωνας και από όπου έφτασαν και οι πρώτοι κάτοικοι του νησιού μεταφέροντας μαζί τους και τη λατρεία της θεάς.

Ιστορία

Αντί προλόγου για την ιδιαίτερη ιστορία και αξία της Πάτμου, αναφέρουμε ότι η Unesco κήρυξε από το 1999 την Πάτμο «μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς» και την ενέγραψε στον αντίστοιχο κατάλογο βάσει των παρακάτω κριτηρίων:

«Κριτήριο (III). Η πόλη (χώρα) στο νησί Πάτμος είναι από τις λίγες περιοχές στην Ελλάδα που έχει εξελιχθεί ασατάτητα από το 12ο αιώνα. Υπάρχουν πολύ λίγες άλλες περιοχές στον κόσμο όπου θρησκευτικές τελετές που χρονολογούνται από τα πρώτα χριστιανικά χρόνια, ασκούνται ακόμα αμετάβλητα.

Κριτήριο (IV). Το μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του θεολόγου και το σπήλαιο της Αποκάλυψης στο νησί Πάτμος μαζί με τη μεσαιωνική χώρα, αποτελούν ένα εξαιρετικό παράδειγμα παραδοσιακού ελληνικού θρησκευτικού κέντρου προσκυνήματος με πολύ σημαντικό αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον.

Κριτήριο (VI). Το μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου και το σπήλαιο της Αποκάλυψης τιμούν τη μνήμη της περιοχής όπου ο Άγιος Ιωάννης 'ο αγαπημένος απόστολος', έγραψε δύο από τα ιερότερα χριστιανικά έργα, το Ευαγγέλιο του και την Αποκάλυψη. Ο εκπρόσωπος της Ταϊλάνδης πρόβαλε ερώτημα για την επιλεξιμότητα του κριτηρίου (VI). Σκέφτηκε ότι θα πρέπει να εφαρμοστεί το κριτήριο (III). Η πρόταση του υιοθετήθηκε από τη επιτροπή. Εκπρόσωποι και παρατηρητές επαίνεσαν την υψηλή αξία της περιοχής και αποφάσισαν να κρατήσουν το κριτήριο (VI)».

Αιγαίοπελαγίτικο νησί η Πάτμος, υπαγόταν κατά τους αρχαίους Άλλινες στις νότιες Σποράδες, σύμφωνα όμως με τη σύγχρονη γεωγραφική διαίρεση στα Δωδεκάνησα, ενώ απέχει μόλις 25 μίλια από τις ακτές της Μικράς Ασίας. Σχετικά μικρή και άγονη, εμφανίζει μέγιστο μήκος 10 μίλια και μέγιστο πλάτος 6 μίλια. Το έδαφός της είναι βραχώδες και ηφαιστειογενές, έχει συνολική έκταση 34,5 τετραγωνικά

Μολονότι το όνομα του νησιού μαρτυρείται τόσο στο μεγάλο αρχαίο ιστορικό Θουκυδίδη και στο γεωγράφο Στράβωνα όσο και στο Λατίνο συγγραφέα Πλίνιο, η Πάτμος μέχρι και τους ρωμαϊκούς χρόνους παρέμεινε εντελώς άσημη και αφανής και χρησιμοποιούνταν ως τόπος διαμονής πολιτικών εξορίστων, πράγμα που συνέβη και στη συνέχεια. Αυτό εξηγεί και την εξορία στο νησί του Αποστόλου Ιωάννη του Θεολόγου, ο οποίος συνέγραψε κατά τον 1ο αιώνα μ.Χ. στη σπηλιά της Αγίας Άννας την Αποκάλυψη και πιθανώς και το Ευαγγέλιό του. Ο ίδιος μαρτυρεί στην Αποκάλυψή του: «Εγενόμην εν τη νήσω τη καλουμένη Πάτμω δια τον λόγον του Θεού και δια την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού. Εγενόμην εν πνεύματι εν τη Κυριακή ημέρα και ήκουσα οπίσω μου φωνήν ως σάλπιγγος λεγούσης: ό βλέπεις γράψον εις βιβλίον και πέψον ταις επτά Εκκλησίαις».

Μένοντας για 8 αιώνες στην αφάνεια -από το θάνατο του Ιωάννη του Θεολόγου μέχρι το 904 μ.Χ.- η Πάτμος κατέληξε να γίνει τόπος

νησί κατέφυγαν και άλλοι πρόσφυγες από την Κρήτη.

Όταν ο μοναχός Όσιος Χριστόδουλος από τη Βιθυνία έλαβε την άδεια από τον Βυζαντινό Αυτοκράτορα Αλέξιο Α' τον Κομνηνό, ίδρυσε στην Πάτμο τη Μονή Ιωάννου του Θεολόγου επάνω σε ύψωμα που βρισκόταν ψηλότερα από το σπήλαιο της Αποκάλυψης. Η συγκεκριμένη μονή χτίσθηκε σε μορφή μεσαιωνικού κάστρου με επάλξεις και τείχη, με κτίσματα, κελιά και δεξαμενές γύρω της. Γύρω από τη μονή άρχισαν να εγκαθίστανται εκτός από τους μοναχούς και ιδιώτες με τις οικογένειές τους με απώτερο στόχο να έχουν ως άσυλο την οχυρωμένη μονή σε περίπτωση πειρατικής επιδρομής. Έτσι, η μονή συνδέθηκε άρρηκτα με την ανάπτυξη του νησιού. Στη συνέχεια, με χρυσόβουλο του ίδιου Αυτοκράτορα ιδρύθηκε το 1088 μ.Χ. η Πατμιάδα Σχολή, η έναρξη λειτουργίας της οποίας χρονολογείται το 1534 μ.Χ.

Μη έχοντας άλλη επιλογή πέραν του να ασχοληθούν με τη ναυτιλία και το εμπόριο λόγω του άγονου

αυτά οι κάτοικοι συνέχισαν να αποκοτούν περισσότερα πλοία και η μονή περισσότερο κύρος και αίγλη.

Το 1770 κατά την επανάσταση του Ορλόφ η Πάτμος καταλήφθηκε από το Ρωσικό στόλο. Οι Πάτμιοι με τη συνθήκη Κιουτσούκ - Καϊναρτζή (1774) επωφελήθηκαν από την παρουσία των Ρώσων προξένων στο Αιγαίο και χρησιμοποιώντας τη ρωσική σημαία κατασκεύασαν μεγάλα πλοία και αφιερώθηκαν στο θαλάσσιο εμπόριο. Γενέτειρα του ενός εκ των ιδρυτών της Φιλικής Εταιρείας, του Εμμανουήλ Εάνθου, με την έκρηξη της Ελληνικής Επανάστασης στην Πελοπόννησο η Πάτμος έγινε ναυτικό επαναστατικό κέντρο και πολλοί κάτοικοί της έλαβαν μέρος στον αγώνα της Εθνεγερσίας. Με τη συνθήκη της Κωνσταντινούπολεως (1832) η Πάτμος περιήλθε στην Οθωμανική Αυτοκρατορία μέχρι το 1912, οπότε κατελήφθη από τους Ιταλούς μέχρι το 1943 και τους Γερμανούς εν συνέχεια. Τελικά, με τη συνθήκη του 1947 ενσωματώθηκε στην Ελλάδα μαζί με όλα τα πρώην ιταλοκρατούμενα νησιά.

Ιερά μονή Πάτμου

Η Ιερή μονή της Πάτμου Ιδρύθηκε από τον Όσιο Χριστόδουλο. Κατά την περίοδο της Αραβοκρατίας, η Πάτμος είναι σχεδόν έρημη. Ένας προικισμένος και μορφωμένος μοναχός ο Χριστόδουλος ο Λατρινός, το 1088 ζητάει και του παραχωρείται όλο το νησί, από τον Βυζαντινό αυτοκράτορα Αλέξιο Α' τον Κομνηνό, για να ιδρύσει μοναστήρι προς τιμή του Ευαγγελιστή. Ο Χριστόδουλος μένει στην Πάτμο μέχρι το 1118 μέχρι που επιδρομές Αράβων πειρατών τον αναγκάζουν να εγκαταλείψει το νησί. Το όραμα του όμως συνεχίζει να εμπνέει φωτισμένους μοναχούς που συνεχίζουν το έργο του στους επόμενους αιώνες. Από τη στιγμή εκείνη αρχίζει μια καταπληκτική ανάπτυξη της Πάτμου χάρη στην ακτινοβολία του Μοναστηρίου, που τις βάσεις του θεμελίωσε υποδειγματικά ο μετέπειτα όσιος της ορθοδοξίας, Χριστόδουλος.

Η ίδρυση της μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, σήμανε την γένεση ενός πολιτιστικού -πνευματικού- θρησκευτικού κέντρου, που αποτελεί σημείο αναφοράς για όλο τον Χριστιανικό κόσμο.

Χτισμένη στην κορυφή βουνού η Μονή εκεί που γύρω της χτίστηκε η σημερινή χώρα, δεσπόζει σε όλο το νησί. Αρχαιολογικά ευρήματα μαρτυρούν ότι χτίστηκε στη θέση αρχαίου ναού της Αρτέμιδος και παλαιοχριστιανικής βασιλικής, η μονή περιβάλλεται από ακανόνιστο ορθογώνιο αμυντικό περίβολο που χρονολογείται από του τέλους του 11ου αιώνα μέχρι τον 17ο. Από τη

χιλιόμετρα και υψηλότερη κορυφή τον Προφήτη Ηλία που φθάνει τα 270 μέτρα. Γενικά, η ακτογραμμή της Πάτμου έχει συνολικό μήκος 18 μίλια και χαρακτηρίζεται πολυσχιδής, δίνοντας στο νησί ένα «δαντελωτό» περίγραμμα: παρουσιάζει πλήθος ακρωτηρίων, όρμων και ορμίσκων -ένας εξ αυτών είναι η Σκάλα, το επίνειο της Πάτμου. Στη γοητεία του νησιού συντελεί το γεγονός ότι περικυκλώνεται από πολυάριθμες βραχονησίδες και μικρότερα νησιά τα οποία υπάγονται σε αυτήν (Λειψοί, Αρκοί, Αγαθονήσι).

διαμονής για τους Θεσσαλονικείς αιχμαλώτους που έφτασαν στο νησί μετά την άλωση της Θεσσαλονίκης από τους κουρσάρους. Σύμφωνα με ένα χρονικό που καταγράφει την τραγωδία εκείνη, το νησί αυτό ήταν άνυδρο και άγονο και οι αιχμάλωτοι υπέφεραν από τη δίψα. Τον 11ο αιώνα η Πάτμος, που είχε υποστεί αρκετές ληστρικές επιδρομές από τους πειρατές, δείχνει να λαμβάνει νέα ζωή χάρη σε πρόσφυγες που κατέφυγαν στο νησί από την Κωνσταντινούπολη μετά την άλωσή της από τους Τούρκους. Εξάλλου, στο

του νησιού και εξαγοράζοντας την ελευθερία και την ασφάλειά τους με φόρους και δώρα, οι κάτοικοι της Πάτμου φρόντιζαν να διατηρούν καλές σχέσεις με τους Οθωμανούς και τους Ενετούς. Σιγά σιγά, η Πάτμος το 17ο αιώνα έφτασε να έχει γίνει ναυτικό και εμπορικό κέντρο. Κατά τον Ενετοτουρκικό πόλεμο (1645 - 1669) η Πάτμος λειτουργούσε ως ναύσταθμος των Ενετών. Κατά τη λήξη του πολέμου αυτού, η μεν Κρήτη περιήλθε στα χέρια των Ενετών, ενώ η Πάτμος καταλήφθηκε από τους Τούρκους. Παρόλ'

βυζαντινή περίοδο διατηρούνται το Καθολικό, η Τράπεζα, η Εστία και τα κελιά. Δεν είναι βέβαιη η χρονολόγηση των βοηθητικών χώρων, όπως το Μαγκκιπέιον, το Μυλωνεϊόν, το Δοχείον, το Ωρειόν κλπ. Το καθολικό ανήκει στον αρχιτεκτονικό τύπο του απλού τετρακιδίου με νάρθηκα και εξωνάρθηκα και είναι είναι διακοσμημένο με αξιόλογες τοιχογραφίες από τις οποίες το τελευταίο στρώμα τοποθετείται στις

εκεί, από τρεις μικρότερες οχισμές που συμβολίζουν την Αγία τριάδα, ακούγονταν η φωνή του Θεού όταν υπαγόρευε στον Ιωάννη το κείμενο της Αποκάλυψης.

Η σπηλιά διαμορφώθηκε σε λατρευτικό χώρο από τον ιδρυτή της μονής της Πάτμου Οσιο Χριστόδουλο. Σήμερα από την είσοδο των κτιρίων της αποκάλυψης κατεβαίνει κανείς αρκετά σκαλοπάτια και πρώτα μπαίνει στον μικρό ναό που βρί-

στο βορειοανατολικό τμήμα του νησιού. Είναι γνωστή για τα πολύ καθαρά και κρύα νερά της αλλά και για τις πάρα πολύ καλές καιρικές συνθήκες, αφού σπάνια φυσούν δυνατοί άνεμοι. Στην παραλία θα βρείτε να ενοικιάσετε ξαπλώστρες, θαλάσσια ποδήλατα και κανό. Στην παραλία υπάρχει εκπαιδευτής θαλάσσιων σπορ ο κος Αντρέας Κοκκώνης που θα σας διδάξει θαλάσσιο σκι, wakeboard, wake surf, wake skate και windsurf. Αν σας αρέσει η ταχύτητα, μια βόλτα με tubes (κουλούρες) σίγουρα θα είναι ευχάριστη και διασκεδαστική. Στην παραλία του Κάμπου θα βρείτε το «George's Place» (snack bar-cafeteria) με τις τέλειες πίτες, τα τέλεια γλυκά και τα δροσιστικά ποτά. Η Πάτμος και βέβαια η παραλία του Κάμπου σας καλωσορίζουν!

Παραλία Βάγια: Είναι παραλία με βότσαλα και παγωμένα νερά, βρίσκετε στο βόρειο ανατολικό μέρος και απέχει 7 χιλιόμετρα από το κέντρο του νησιού. Μπορείτε να πάτε με οποιονδήποτε μέσον. Λίγα μόλις μέτρα από την παραλία, υπάρχει καφετέρια που μπορείτε να απολαύσετε τον καφέ σας ή να γευτείτε νόστιμες σπιτικές πίτες και υπέροχα γλυκά διάσημα σε όλο το νησί.

Δίδυμες Παραλίες: Οι δίδυμες παραλίες όπως λέει και το όνομα τους είναι δύο παραλίες πολύ κοντά στο λιμάνι του νησιού τη Σκάλα και πήραν το όνομα τους γιατί είναι δίπλα δίπλα σε δύο πανομοιότυπους ορμίσκους. Αμμουδιές με πεντακάθαρα νερά.

Παραλία Λάμπη: Είναι μια παραλία που είναι γνωστή για τα πανέμορφα και ξεχωριστά βότσαλα της και βρίσκετε στο βόρειο μέρος. Απέχει 9,5 χιλιόμετρα από το κέντρο του νησιού. Μπορείτε να πάτε με οποιονδήποτε μέσον μεταφορικό μέσο οδικώς ή με καραβάκι από την σκάλα. Υπάρχει καφετέρια - Beach bar και εστιατόριο στα οποία μπορείτε να απολαύσετε τον καφέ ή το φαγητό σας δίπλα στο κύμα.

Παραλία Μελοί: Η παραλία Μελοί είναι 1,5 χιλιόμετρο από το λιμάνι τη Σκάλα. Διαθέτει ταβέρνες, αμμουδιά, αρμυρίκια, πεντακάθαρα νερά και το μοναδικό κάμπινγκ στην Πάτμο.

Παραλία Γροίκου: Η παραλία του Γροίκου στον ομώνυμο οικισμό Γροίκος της Πάτμου. Φιλόξενη ατμόσφαιρα, πεντακάθαρα νερά και πολλά μαγαζιά για να απολαύσετε δίπλα στη θάλασσα το ποτό το φαγητό ή

τον καφέ σας.

Παραλία Σάψιλα: Η παραλία του οικισμού Σάψιλα βρίσκεται ανάμεσα στο λιμάνι και στον Γροίκο. Εδώ θα βρείτε τα πιο ζεστά νερά στην Πάτμο.

Παραλία Λουκάκια: Σε απόσταση 4 χιλιομέτρων από τη Σκάλα βρίσκεται αυτή η όμορφη μικρή παραλία με βότσαλα. Ακριβώς πίσω από την παραλία Σάψιλα.

Παραλία ψιλή άμμος: Κάθε νησί του Αιγαίου διαθέτει και μια τουλάχιστον παραλία που λέγεται έτσι. Ψιλή άμμος ή χρυσή άμμος το ίδιο είναι. Ψιλή άμμος και στη Πάτμο λοιπόν. Υπέροχη αμμουδιά, αλλά η πρόσβαση γίνεται μόνο με καραβάκι. Η πρόσβαση από τη στεριά είναι μόνο για αποφασισμένους περιπατητές καθώς χρειάζεται αρκετό περπάτημα. Βέβαια υπάρχει στο τέλος της διαδρομής, η παραλία που σε αποζημιώνει καθώς και ένα μαγαζάκι με τα απαραίτητα για τον ανεφοδιασμό σας.

Παραλία άγριο λιβάδι: Πανέμορφη αμμουδερή παραλία η πρώτη που θα συναντήσετε δεξιά σας πηγαίνοντας για τον Κάμπο. Ξαπλώστρες, θαλάσσια σπορ στο δεξί τμήμα της αλλά και μεγάλα αλμυρίκια στο αριστερό μέρος, το αγριολιβάδι καλύπτει όλα τα γούστα των τουριστών. Μια κλασική αιγαιοπελαγίτικη παραλία όπως αυτές που θα συναντήσετε στα περισσότερα νησιά των Κυκλάδων. Στο αγριολιβάδι υπάρχει και περίπτερο.

Πως πάτε

Το νησί δεν διαθέτει αεροδρόμιο, όμως μπορείτε να πάτε μέσω των αεροδρομίων της Κω ή της Σάμου.

Με επιβατικά πλοία ή φέριμποτ εκτελούνται δρομολόγια σε καθημερινή βάση από τον Πειραιά προς την Σκάλα της Πάτμου, το ταξίδι διαρκεί περίπου 10 ώρες. Επίσης συνδέεται με πλοία από το Πειραιά με προορισμό την Λέρο, Κάλυμνο, Κω, Ρόδο, Πάρο, Αμοργό, Αστυπάλαια, Κάσο, Σπεία και Αγ. Νικόλαο Κρήτης. Η τοπική γραμμή Δωδεκανήσου συνδέει το νησί της Πάτμου με Αρκούς, Πυθαγόρειο Σάμου, Αγαθονήσι, Λειψούς, Λέρο, Κάλυμνο, Κώ, Νίσυρο, Τήλο, Σύμη, Ρόδο, Κυκλάδες και νησιά Ανατολικού Αιγαίου.

Τα ιπτάμενα δελφίνια συνδέουν το νησί με την Κω με διάρκεια ταξιδιού 2 ώρες, Λέρο σε 30 λεπτά και

Ρόδο σε 3 ώρες και ακόμη μέσω της διαδρομής Ρόδος - Κω - Κάλυμνος - Λέρος - Πάτμος - Σάμος. Επίσης μπορείτε να μεταβείτε στα γειτονικά νησιά, στο νησί της Αρτεμης την Λέρο, στο νησί των σφουγγαράδων την Κάλυμνο, στο νησί της Καλυψώ το Λειψοί και το νησί του Ιπποκράτη την Κω. Τα πλοία αυτά αναχωρούν από το λιμάνι του νησιού και εκτελούν δρομολόγια σε συχνή βάση.

Που θα μείνετε

Αλέξανδρος Γροίκος 31790 - 31532, Αστέρι Σκάλα 32465 - 31347, Αρτεμης Γροίκος 31555, Κάστρο Σκάλα 31357 - 31725, Καστέλι Σκάλα 31361 - 31656, Δελφίνι Σκάλα 32060 - 32061, Γαλήνη Σκάλα 31740 - 31705, Πανόραμα Γροίκος 31209 - 32129,

Αγορές

Υπάρχουν μαγαζιά με μεγάλη ποικιλία δώρων και αναμνηστικών για όλα τα γούστα.

Η δημιουργία κοσμημάτων αποτελεί παράδοση στην Πάτμο. Οι ντόπιοι συνήθιζαν να αγοράζουν χρυσό και πολύτιμες πέτρες από τους πειρατές και να τα μετατρέπουν σε αριστουργήματα που εξήγαγαν σε όλη την Ευρώπη.

Καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο έχουν εμπνευστεί από την Πάτμο, κάποιιοι ήρθαν και δεν έφυγαν ποτέ. Αγιογράφοι έως και κεραμοποιοί τι-

αρχές του 16ου αιώνα. Το παρεκκλήσι της Παναγίας, ορθογώνιας κάτοψης, στη νότια πλευρά του καθολικού, είναι κατάκοσμο από σημαντικές τοιχογραφίες οι οποίες χρονολογούνται στα τελευταία χρόνια του 12ου αιώνα. Ν.Δ του καθολικού βρίσκεται το παρεκκλήσι του οσίου Χριστοδούλου, με τυφλό τρούλο, όπου βρίσκεται και η σαρκοφάγος με το σκήνωμά του, και χρονολογείται στις αρχές του 17ου αιώνα. Η Τράπεζα, στη Β.Α. γωνία του καθολικού είναι ορθογώνια σε κάτοψη, με θολωτή στέγαση, τρούλο, είναι διακοσμημένη με φημισμένες τοιχογραφίες. Διατηρούνται τα μαρμάρινα τραπέζια φαγητού των μοναχών.

Τα κελιά είναι παρατεταγμένα στη νότια πλευρά του οχυρωματικού περιβόλου. Στη μονή υπάρχουν επίσης παρεκκλήσια των μεταβυζαντινών χρόνων: του Αγίου Βασιλείου, του Αγίου Νικολάου, του Τιμίου Σταυρού, του Προδρόμου, των Αγίων Αποστόλων (1603). Δύο μικρότερα βρίσκονται έξω από τον περίβολο της μονής: του Αγίου Γεωργίου και του Αγίου Ονουφρίου (1611).

Το σπήλαιο της Αποκάλυψης
Η σπηλιά της αποκάλυψης βρίσκεται στη Πάτμο στο μέσον περίπου της διαδρομής από το λιμάνι της Σκάλας μέχρι τη χώρα. Η χριστιανική παράδοση υποστηρίζει ότι μέσα στη σπηλιά σχίστηκε ο βράχος και από

σκεται ακριβώς δίπλα ενσωματωμένος με το σπήλαιο. Στα δεξιά του βλέπει τον επιβλητικό χώρο του σπηλαιίου.

Οικισμοί

Ο μεσαιωνικός οικισμός της Χώρας της Πάτμου αναπτύσσεται γύρω από την Ιερά Μονή του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου. Τα μικρά λευκά σπίτια του λαμπρίζουν κάτω από τον αιγαιοπελαγίτικο ήλιο, ενώ τα δίπατα αρχοντικά δεσποζουν περήφανα. Περιπατήστε στα καλντερίμια και αναζητήστε τα κρυμμένα εστιατόρια, καφέ και εμπορικά μαγαζιά αλλά κυρίως τους παραδοσιακούς φούρνους! Δοκιμάστε τυρόπιτες, τοπικά γαλακτοκομικά προϊόντα και πουγκιά με μέλι και ξηρούς καρπούς.

Η Σκάλα, λιμάνι και πρωτεύουσα της Πάτμου, είναι ο μεγαλύτερος οικισμός του νησιού. Εδώ, ανάμεσα στα ιταλικά διοικητικά κτήρια, θα βρείτε πολλά καταλύματα και ταβέρνες με φρέσκο ψάρι.

Μόλις στα 5 χιλιόμετρα από τη Σκάλα βρίσκεται το παραθαλάσσιο χωριό του Γροίκου, με την ομώνυμη παραλία. Πιείτε καφέ αγναντεύοντας τη θέα από την πλατεία και απολαύστε μια δροσιστική βουτιά!

Παραλίες

Παραλία Κάμπου: Η παραλία του Κάμπου είναι η πιο οργανωμένη παραλία της Πάτμου και η πιο «κοσμοπολίτικη». Η παραλία βρίσκεται

μούν το νησί με την παρουσία τους.

Χρήσιμα Τηλέφωνα

Δήμος Πάτμου:	22470 31235
Τουριστικό Γραφείο:	22470 31666
Αστυνομία:	22470 31303
Λιμεναρχείο:	22470 31231
Ολυμπιακή Αεροπ.:	22470 34105

Πηγές αφιερώματος Δωδεκανήσων: «easydiakopes.gr», «Wikipedia.gr», «dodekanissaweb», «visitgreece», ΓΤ Αιγαίου, «Καθημερινή», Δήμοι νήσων.

